

Π Ρ Α Κ Τ Ι Κ Α Β Ο Υ Λ Η Σ

Ι' ΠΕΡΙΟΔΟΣ (ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΜΕΝΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ)

ΣΥΝΟΔΟΣ Β'

ΤΜΗΜΑ ΔΙΑΚΟΠΗΣ ΕΡΓΑΣΙΩΝ ΒΟΥΛΗΣ

ΘΕΡΟΥΣ 2002

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΚΕ'

Πέμπτη 29 Αυγούστου 2002

Αθήνα, σήμερα στις 29 Αυγούστου, ημέρα Πέμπτη και ώρα 11.05' συνήλθε στην Αίθουσα των συνεδριάσεων του Βουλευτηρίου το Τμήμα Διακοπής Εργασιών της Βουλής (Β' σύνθεση), για να συνεδριάσει υπό την προεδρία του Προέδρου αυτής κ. **ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗ**.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αρχίζει η συνεδρίαση.

Παρακαλείται ο κύριος Γραμματέας να ανακοινώσει τις αναφορές προς το Τμήμα.

(Ανακοινώνονται προς το Τμήμα από τον κ. Παναγιώτη Αδρακτά, Βουλευτή Ηλείας, τα ακόλουθα:

Α. ΚΑΤΑΘΕΣΗ ΑΝΑΦΟΡΩΝ

1) Ο Βουλευτής Κυκλάδων κ. **ΙΩΑΝΝΗΣ ΧΩΜΑΤΑΣ** κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Έπαρχος Πάρου ζητεί να εγκριθεί η δημιουργία εμπορικού λιμένα στη θέση Μώλος της νήσου Πάρου.

2) Ο Βουλευτής Κυκλάδων κ. **ΙΩΑΝΝΗΣ ΧΩΜΑΤΑΣ** κατέθεσε αναφορά με την οποία κάτοικοι Δημοτικού Διαμερίσματος Δαμαριώνα Νάξου ζητούν να μη δημιουργηθεί ΧΥΤΑ στις θέσεις Τούμπες και Άγιος Στέφανος της περιοχής τους.

3) Ο Βουλευτής Κυκλάδων κ. **ΙΩΑΝΝΗΣ ΧΩΜΑΤΑΣ** κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμος Ερμούπολης Σύρου ζητεί οικονομική ενίσχυση για τη συντήρηση του δημοτικού κολυμβητηρίου του.

4) Ο Βουλευτής Κυκλάδων κ. **ΙΩΑΝΝΗΣ ΧΩΜΑΤΑΣ** κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμος Σερίφου ζητεί την έγκριση έκτακτων δρομολογίων στη γραμμή των Δυτικών Κυκλάδων για την εξυπηρέτηση των φορτηγών αυτοκινήτων.

5) Ο Βουλευτής Κυκλάδων κ. **ΙΩΑΝΝΗΣ ΧΩΜΑΤΑΣ** κατέθεσε αναφορά με την οποία το Σωματείο Ξενοδόχων Μήλου ζητεί τη δρομολόγηση ενός ακόμη πλοίου στις ακτοπλοϊκές γραμμές των Κυκλάδων.

6) Ο Βουλευτής Κυκλάδων κ. **ΙΩΑΝΝΗΣ ΧΩΜΑΤΑΣ** κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμος Αμοργού ζητεί να μετατοπισθεί पुलώνας της ΔΕΗ από κατοικημένη περιοχή της νήσου Αμοργού.

7) Ο Βουλευτής Αιτωλοακαρνανίας κ. **ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΜΥΡΛΗΣ-ΛΙΑΚΑΤΑΣ** κατέθεσε αναφορά με την οποία ο κ. Λεωνίδας Παπαθανασόπουλος, προτείνει την κατασκευή νέας εθνικής

οδού Αθηνών-Πατρών.

8) Ο Βουλευτής Αιτωλοακαρνανίας κ. **ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΜΥΡΛΗΣ-ΛΙΑΚΑΤΑΣ** κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Φυσιολατρικός Σύλλογος Τουρλίδας και Νησί Τουρλίδας Μεσσολογγίου «Η ΠΕΛΑΔΑ» ζητεί την εξαίρεση του χώρου των Πελάδων από τη δικαιοδοσία του Ν. 1650/86.

9) Ο Βουλευτής Αιτωλοακαρνανίας κ. **ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΜΥΡΛΗΣ-ΛΙΑΚΑΤΑΣ** κατέθεσε αναφορά με την οποία η Κοινοπραξία Καπνοπαραγωγών των Αγροτικών Συνεταιρισμών Αγρινίου και περιχώρων ζητεί την αποζημίωση των καλλιεργειών της περιοχής της που επλήγησαν από ανεμοθύελλες.

10) Ο Βουλευτής Αιτωλοακαρνανίας κ. **ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΜΥΡΛΗΣ-ΛΙΑΚΑΤΑΣ** κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Αγροτικός Συν/σμός Φυτειών Ξηρομέρου Αιτωλοακαρνανίας ζητεί αποζημίωση των καπνοπαραγωγών της περιοχής του που οι καλλιεργείες τους επλήγησαν από την κακοκαιρία.

11) Ο Βουλευτής Μαγνησίας κ. **ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΒΟΥΛΓΑΡΗΣ** κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμος Φερών Μαγνησίας ζητεί την κατασκευή οδικού κόμβου στο Βελεστίνο.

12) Ο Βουλευτής Μαγνησίας κ. **ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΒΟΥΛΓΑΡΗΣ** κατέθεσε αναφορά με την οποία η Ένωση Ξενοδόχων Νομού Μαγνησίας ζητεί να ενταχθούν τα μικρά ξενοδοχεία στο πρόγραμμα κοινώνικου τουρισμού του ΕΟΤ.

13) Ο Βουλευτής Μαγνησίας κ. **ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΒΟΥΛΓΑΡΗΣ** κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Αγροτικός Σύλλογος Ζαγοράς ζητεί την άμεση καταβολή αποζημιώσεων στους δικαιούχους αγρότες της περιοχής του.

14) Ο Βουλευτής Θεσσαλονίκης κ. **ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ** κατέθεσε αναφορά με την οποία ο κ. Αλέξιος Χατσίδης προτείνει τη δημιουργία προγράμματος επαγγελματικής απασχόλησης ανέργων παλλινοστούντων Ελλήνων.

15) Ο Βουλευτής Θεσσαλονίκης κ. **ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ** κατέθεσε αναφορά με την οποία ιδιοκτήτες γης στον οικισμό Άνω Αγίας Τριάδας Θεσσαλονίκης ζητούν να ενταχθεί η περιοχή τους στο σχέδιο πόλεως.

16) Ο Βουλευτής Εύβοιας κ. **ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΠΙΠΕΡΓΙΑΣ** κατέθεσε αναφορά με την οποία το Σωματείο Καταστηματαρχών εστιάσεως-αναψυχής-ψυχαγωγίας επαρχίας Χαλκίδας Εύβοιας

ζητεί να καταργηθεί ο δημοτικός φόρος για τα μέλη του.

17) Ο Βουλευτής Εύβοιας κ. ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΠΙΠΕΡΓΙΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμος Στυρέων Εύβοιας ζητεί την πλήρωση των κενών θέσεων δασκάλων στα δημοτικά σχολεία της περιοχής του.

18) Ο Βουλευτής Εύβοιας κ. ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΠΙΠΕΡΓΙΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο κ. Ιωάννης Καράπας καταγγέλλει τον ξυλοδαρμό δύο οδηγών ταξί από άνδρες του λιμεναρχείου Πειραιά.

19) Ο Βουλευτής Εύβοιας κ. ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΠΙΠΕΡΓΙΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Σύλλογος Αγιωτών «Ο Άγιος Γεώργιος» ζητεί τη μόνιμη τοποθέτηση γιατρού στο περιφερειακό ιατρείο Αγίου Εύβοιας.

20) Ο Βουλευτής Εύβοιας κ. ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΠΙΠΕΡΓΙΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Εκπολιτιστικός Σύλλογος Ηλίων «Αγ. Γεώργιος» ζητεί την επισκευή του επαρχιακού δρόμου Λ. Αιδηψού-Ήλια-Ροβιές-Χαλκίδα Εύβοιας.

21) Ο Βουλευτής Καβάλας κ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΛΑΝΤΖΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Αγωνιστική Κίνηση για το «Φως της Ολυμπίας» του Τάκη Δόξα ζητεί το ποίημα του Τάκη Δόξα να απαγγέλλεται κατά την έναρξη των Ολυμπιακών Αγώνων.

22) Ο Βουλευτής Τρικάλων κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΛΕΓΚΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Εταιρεία Θεσσαλικών Μελετών ζητεί οικονομική ενίσχυση για την επισκευή του κτιρίου στο οποίο θα στεγαστεί.

23) Ο Βουλευτής Μαγνησίας κ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΒΟΥΛΓΑΡΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Αγροτικός Συν/σμός Αγίου Λαυρεντίου Μαγνησίας ζητεί την ενίσχυση των παραγωγών της περιοχής του που οι καλλιέργειες επλήγησαν από την κακοκαιρία.

24) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας στο οποίο ζητείται η άμεση αντικατάσταση των μηχανημάτων αιμοκάθαρσης του νοσοκομείου Άγιος Ανδρέας Πατρών Αχαΐας.

25) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας στο οποίο ζητείται η τοποθέτηση φωτεινού σηματοδότη στον παραλιακό δρόμο Βραχνείων Αχαΐας.

26) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας σχετικό με την καθυστέρηση στην προμήθεια υλικού απαραίτητου για τον ηλεκτροφωτισμό της πόλης των Πατρών Αχαΐας.

27) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας στο οποίο καταγγέλλεται παραβίαση του ωραρίου λειτουργίας από κέντρα διασκέδασης στην πόλη των Πατρών Αχαΐας.

28) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας στο οποίο καταγγέλλεται σημαντική καθυστέρηση κατά τη μεταφορά ασθενούς από το Σαμαντέρι Αχαΐας στο Ωνάσειο νοσοκομείο.

29) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας στο οποίο ζητείται η καλύτερη αστυνόμευση της πόλης των Πατρών Αχαΐας.

30) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας στο οποίο καταγγέλλεται η επικινδυνότητα της εθνικής οδού Πατρών-Τριπόλεως.

31) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας το οποίο αναφέρεται στην

εκδίκαση των ενστάσεων επί των δηλώσεων κτηματογράφησης, χωρίς να ενημερωθούν οι ενδιαφερόμενοι.

32) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας στο οποίο ζητείται η άμεση δημιουργία ΧΥΤΑ στο Νομό Αχαΐας.

33) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας το οποίο αναφέρεται στο φόρο 2% που προεισπράττεται από επιχειρήσεις ψυχαγωγίας από τους πελάτες τους και δεν αποδίδεται στις ΔΟΥ.

34) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας στο οποίο καταγγέλλεται η ρύπανση του ποταμού Γλαύκου στην Πάτρα Αχαΐας και ζητείται ο άμεσος καθαρισμός του.

35) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας που αφορά στη λειτουργία λατομείων στον Άραξο και τη ρύπανση που προκαλούν.

36) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας το οποίο αναφέρεται στην αδιαφορία των εργαζομένων του ΕΚΑΒ που επέφερε το θάνατο σε 32χρονη γυναίκα.

37) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας που αναφέρεται στην επιθυμία του Πρύτανη του Πανεπιστημίου Πατρών για τη δημιουργία ραδιοφωνικού σταθμού.

38) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας το οποίο αναφέρεται στην ανάγκη εξεύρεσης χώρου για τα απορρίμματα του Δήμου Αιγίου.

39) Ο Βουλευτής Ηρακλείου κ. ΣΤΥΛΙΑΝΟΣ ΜΑΤΖΑΠΕΤΑΚΗΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας το οποίο αναφέρεται στο κύκλωμα αλλοδαπών που εργάζονται στα νοσοκομεία της Κρήτης σαν αποκλειστικές.

40) Ο Β' Αντιπρόεδρος της Βουλής και Βουλευτής Ξάνθης κ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΣΓΟΥΡΙΔΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Επιτροπή Κέντρων δημιουργικής απασχόλησης παιδιών Νομού Ξάνθης ζητεί να συναφθούν συμβάσεις εργασίας αορίστου χρόνου για τους εργαζόμενους στα Κέντρα.

41) Ο Βουλευτής Θεσσαλονίκης κ. ΣΤΥΛΙΑΝΟΣ ΠΑΠΑΘΕΜΕΛΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο κ. Νικόλαος Καψάλας, φυσικός, ζητεί να προβλεφθούν μόνιμες θέσεις για τους πολύτεκνους γονείς του ενιαίου πίνακα αναπληρωτών πριν το 2005.

42) Ο Βουλευτής Αιτωλοακαρνανίας κ. ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΜΥΡΛΗΣ-ΛΙΑΚΑΤΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Σύλλογος Εργαζομένων ΔΟΥ Νομού Αιτωλ/νίας ζητεί την ανάκληση των μεταθέσεων εργαζομένων στις ΔΟΥ Νομού Αιτωλ/νίας.

43) Ο Βουλευτής Ηρακλείου κ. ΣΤΥΛΙΑΝΟΣ ΜΑΤΖΑΠΕΤΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο τ. Πρόεδρος της Ομοσπονδίας Αρτοποιών Ελλάδος, αναφέρεται στο θέμα των «Θερμών Γωνιών».

44) Ο Βουλευτής Κορινθίας κ. ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΚΟΤΣΩΝΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Τοπική Ένωση Δήμων και Κοινοτήτων Νομού Κορινθίας ζητεί τη ρύθμιση των αγροτικών χρεών.

45) Ο Βουλευτής Κορινθίας κ. ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΚΟΤΣΩΝΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Τοπική Ένωση Δήμων και Κοινοτήτων Νομού Κορινθίας ζητεί τη θεσμοθέτηση μορίων εντοπιότητας για προσλήψεις σε Δήμους.

46) Ο Βουλευτής Αρκαδίας κ. ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ

κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Αντιδήμαρχος Βόρειας Κυνουρίας Αρκαδίας ζητεί να επιτρέπεται η παρουσία ορχήστρας στα κέντρα της περιοχής του.

47) Ο Βουλευτής Λάρισας κ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΑΡΟΥΦΑΛΙΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμος Κάτω Ολύμπου Λάρισας ζητεί την επέκταση του δημοτικού φωτισμού στον οικισμό «Παραλίες Κουλούρας» του Δήμου του.

Β. ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΥΠΟΥΡΓΩΝ ΣΕ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ

1. Στην με αριθμό 175/4-7-02 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 15929/19-7-02 έγγραφο από τον Υφυπουργό Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης η ακόλουθη απάντηση:

«Απαντώντας στην ερώτηση με αριθμό 175/4.7.02, που κατέθεσε ο Βουλευτής κ. Προκόπης Β. Παυλόπουλος, αναφορικά με το αντικείμενο του θέματος, σας γνωρίζουμε τα εξής:

Στην αρμόδια Δ/ση του Υπουργείου μας για θέματα μεταδημοτέυσης, δεν καταγγέλλθηκαν περιπτώσεις υποβολής αιτήσεων για μεταδημοτέυση ενδιαφερομένων μέσων τρίτων οι οποίες δεν ήταν σύννομες.

Το μόνο αίτημα που υποβλήθηκε σχετικά με τρόπο υποβολής αιτήσεων για μεταδημοτέυση από ενδιαφερόμενους μέσω τρίτων, ήταν αυτό του Δήμου Γαλατσίου με αριθμ. πρωτ. 15803/18-6-2002.

Στο ερώτημα αυτό, δόθηκε απάντηση αυθημερόν με το αριθμ. Φ. 96080/14727 21-6-2002 έγγραφό μας, φωτ/φο του οποίου σας επισυνάπτουμε, το οποίο στάλθηκε λόγω του επειγόντος του θέματος και με FAX.

Σημειωτέον ότι το ανωτέρω έγγραφό μας στάλθηκε αποκλειστικά και μόνο στον εν λόγω Δήμο και όχι στους λοιπούς Δήμους της Χώρας, αφού δεν υπήρχαν επί του θέματος αυτού αντίστοιχα ερωτήματα.

Τέλος, πρέπει να επισημάνουμε ότι μετά τη σύσταση της άτυπης Διακομματικής Επιτροπής, εάν υπήρξαν περιπτώσεις υποβολής αιτήσεων για μεταδημοτέυση ενδιαφερομένων οι οποίες δεν πληρούσαν τις προϋποθέσεις που αναφέρονται εξαντλητικά στο ανωτέρω έγγραφό μας, αυτές θα έπρεπε να είχαν ασφαλώς επισημανθεί από την ανωτέρω Επιτροπή και να είχαν γνωστοποιηθεί στους κατά τόπους αρμοδίους Γενικούς Γραμματείς Περιφερειών, οι οποίοι είναι και οι καθ' ύλη αρμόδιοι για την εξέταση σχετικών καταγγελιών.

**Ο Υφυπουργός
Α. ΠΑΠΑΔΗΜΑΣ»**

Σημ.: Τα συνημμένα σχετικά έγγραφα ευρίσκονται στο αρχείο της Δ/σης Κοινοβουλευτικού Ελέγχου (Τμήμα Ερωτήσεων).

2. Στην με αριθμό 186/4-7-02 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 71133/18-7-02 έγγραφο από τον Υπουργό Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων η ακόλουθη απάντηση:

«Απαντώντας στην ερώτηση με αριθμό 186/4-7-02 την οποία κατέθεσε ο Βουλευτής κ. Αναστ. Σπηλιόπουλος αναφορικά με τη χορήγηση αναστολής άσκησης ιδιότητας σε μέλος Ε.Π. που διορίστηκε πρόσφατα στο ΤΕΙ Λάρισας, προκειμένου να διατηρήσει τη θέση του ως Πρόεδρος στο ΠΕΣΥ Ηπείρου, σας πληροφορούμε ότι για το θέμα αυτό πρόκειται να αποφασίσει το Νομικό Συμβούλιο του Κράτους στο οποίο έχει τεθεί σχετικό ερώτημα μέσω του Γραφείου Νομικού Συμβούλου του ΥΠΕΠΘ.

**Ο Υπουργός
ΠΕΤΡΟΣ Δ. ΕΥΘΥΜΙΟΥ»**

3. Στην με αριθμό 189/4-7-2002 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 71134/18-7-2002 έγγραφο από τον Υπουργό Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων η ακόλουθη απάντηση:

«Απαντώντας στην ερώτηση με αριθμό 189/4-7-2002 την οποία κατέθεσε ο Βουλευτής κ. Αναστ. Σπηλιόπουλος, και αφορά στις αποδοχές μελών ΕΤΕΠ και ΕΕΔΙΠ των Πανεπιστη-

μίων, σας γνωρίζουμε τα ακόλουθα:

1) Τα σχετικά με το ΕΕΔΙΠ μισθολογικά ζητήματα έχουν ήδη ρυθμιστεί με το π.δ. 118/02, το οποίο δημοσιεύτηκε στο ΦΕΚ 99Α'/1-5-02.

2) Σχετικά με τα μισθολογικά ζητήματα του ΕΤΕΠ, το Υπουργείο βρίσκεται ήδη σε συζήτηση με τους εκπροσώπους του κλάδου, προκειμένου να βρεθεί η καλύτερη δυνατή εφικτή λύση.

**Ο Υπουργός
ΠΕΤΡΟΣ Δ. ΕΥΘΥΜΙΟΥ»**

4. Στην με αριθμό 195/4-7-2002 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 71136/18-7-2002 έγγραφο από τον Υφυπουργό Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων η ακόλουθη απάντηση:

«Απαντώντας στην ερώτηση με αριθμό 195/4-7-2002, την οποία κατέθεσε ο Βουλευτής κ. Κώστας Καρράς και αφορά «στις παραλαϊκές» του Γαλατσίου, και στα θέματα της αρμοδιότητάς μας, σας γνωρίζουμε τα ακόλουθα:

Τα Δημοτικά Σχολεία 3ο και 4ο Γαλατσίου, καθώς και το 4ο και 15ο Νηπιαγωγεία συνορεύουν με την οδό Ελευθερίου Βενιζέλου, επί της οποίας πραγματοποιείται Λαϊκή Αγορά κάθε Τρίτη κάποιους μήνες το χρόνο, για τη λειτουργία της οποίας αρμόδιο να απαντήσει είναι το Υπουργείο Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης, το οποίο επίσης είναι συνερωτώμενο.

Ωστόσο, επειδή διαπιστώθηκε, ύστερα από σχετικό έγγραφο των Διευθυντών των σχολείων, ότι η λειτουργία της Λαϊκής Αγοράς στη συγκεκριμένη θέση δημιουργεί προβλήματα στα σχολεία (δυσκολία προσέλευσης και αποχώρησης των μαθητών, θόρυβο κατά τη διάρκεια του μαθήματος κλπ.), το ΥΠ.Ε.Π.Θ. απευθύνθηκε με τα αριθμ. Φ.23/1033/Γ1/ 810/4.10.2000 και Φ.23/233/18433/Γ1/20.2.2002 έγγραφά του στο Δήμο Γαλατσίου, ώστε να εξεταστεί η περίπτωση μεταφοράς της Λαϊκής Αγοράς σε άλλο χώρο.

**Ο Υφυπουργός
ΝΙΚ. ΓΚΕΣΟΥΛΗΣ»**

5. Στην με αριθμό 197/4-7-2002 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 28/19-7-2002 έγγραφο από τον Υφυπουργό Γεωργίας η ακόλουθη απάντηση:

«Απαντώντας στην ερώτηση με αριθμό 197/4-7-2002 που κατέθεσε ο Βουλευτής κ. Στ. Κ. Δήμας για τα θέματα της αρμοδιότητάς μας, σας πληροφορούμε τα εξής:

Τα προληπτικά μέτρα, που έχουν ληφθεί, από τη Δ/ση Δασών Κορινθίας και τα Δασαρχεία που λειτουργούν υπό την εποπτεία της, για την τρέχουσα αντιπυρική περίοδο, αναφέρονται αναλυτικά στο υπ' αριθμ. 1253/14-6-2002 έγγραφό της το οποίο και επισυνάπτεται.

Σημειώνεται ότι όσον αφορά τα προληπτικά μέτρα κάθε έτος πριν από την έναρξη της αντιπυρικής περιόδου οι αρμόδιες Δασικές Υπηρεσίες σε όλη τη Χώρα συντάσσουν τις απαραίτητες σχετικές μελέτες και προχωρούν στην υλοποίηση των προβλεπόμενων έργων (διάνοιξη αντιπυρικών ζωνών, κατασκευές υδατοδεξαμενών, διανοίξεις – συντηρήσεις δασικών δρόμων, καθαρισμούς, αραιώσεις της υπορόφου βλάστησης κλπ.) εφόσον τους το επιτρέπουν οι διατιθέμενες πιστώσεις.

**Ο Υφυπουργός
Φ. ΧΑΤΖΗΜΙΧΑΛΗΣ»**

6. Στην με αριθμό 163/3-7-02 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 23/19-7-02 έγγραφο από τον Υφυπουργό Γεωργίας η ακόλουθη απάντηση:

«Απαντώντας στην ερώτηση 163/3-7-02 που κατέθεσαν οι Βουλευτές κύριοι Αγγ. Τζέκης και Σ. Στριφτάρης, για τα θέματα της αρμοδιότητάς μας, σας πληροφορούμε τα εξής:

Κάθε έτος, το Υπουργείο Γεωργίας χρηματοδοτεί την υλοποίηση προγράμματος από τις Περιφερειακές Δασικές Υπηρεσίες, με αντικείμενο την προστασία των δασών και δασικών εκτάσεων.

Βασικό στοιχείο του σχεδιασμού θεωρούμε την ικανοποίηση

της απαίτησης για συστηματική παρουσία των δασικών υπαλλήλων εντός των δασικών οικοσυστημάτων.

Η αστυνόμευση του δασικού πλούτου κυρίως τις μη εργάσιμες ώρες και τις εξαιρέσιμες ημέρες, κατά τις οποίες παρατηρούνται και οι περισσότερες παράνομες πράξεις (λαθροθηρία, καταπατήσεις, λαθροϋλοτομίες), είναι αναγκαία, για την απρόσκοπτη και αποτελεσματική εκτέλεση των καθηκόντων δασοπροστασίας.

Το Υπουργείο Γεωργίας, για την υλοποίηση του προγράμματος αναγκαστικά κινείται στα πλαίσια των εγγεγραμμένων πιστώσεων και συνεπώς έχει ανάλογη δυνατότητα να χρηματοδοτεί προγράμματα οργάνωσης των Περιφερειακών Δασικών Υπηρεσιών, σε σχέση πάντα με το έργο της δασοπροστασίας.

Για το τρέχον έτος σύμφωνα με τα παραπάνω, θα χρηματοδοτηθούν οι Περιφερειακές Δασικές Υπηρεσίες, από πιστώσεις του Υπουργείου Γεωργίας, προκειμένου να συγκροτήσουν συνεργεία επιφυλακής και περιπόλους κυρίως τις μη εργάσιμες ώρες και μέρες, σύμφωνα με τον παρακάτω σχεδιασμό:

Στις Διευθύνσεις Δασών χωρίς Δασαρχεία και σε κάθε Δασαρχείο (102 συνολικά μονάδες) θα λειτουργήσει συνεργείο επιφυλακής για τους μήνες Ιούνιο – Οκτώβριο και από την 14:30 έως την 22:00 ώρα κάθε εργάσιμης ημέρας, το οποίο θα επιλαμβάνεται όλων των δασικών παραβάσεων ή άλλων δασικών θεμάτων που ανακύπτουν.

Στις ίδιες υπηρεσιακές μονάδες, μέχρι τέλους του έργου και για κάθε ημέρα αργίας (Σάββατο, Κυριακή, αργία) θα λειτουργούν δύο εποχούμενοι περίπολοι, οκτάωρης υπηρεσίας η κάθε μία, για την αστυνόμευση του δασικού χώρου.

Σε κάθε Δασαρχείο η Δ/ση Δασών χωρίς Δασαρχεία, θα συγκροτηθεί συνεργείο από εποχιακούς εργάτες τρίμηνης απασχόλησης που θα απασχοληθεί αποκλειστικά με εργασίες αποτροπής του κινδύνου έκρηξης πυρκαγιάς (απομάκρυνση ξερών χόρτων, θάμνων, φρύγανων, κλαδέυσεως δένδρων) σε επικίνδυνες περιοχές. Ήδη εκδόθηκε η αριθμ. 262962/30-5-2002 απόφαση κατανομής του προσωπικού αυτού στα Δασαρχεία και τις Δ/σεις Δασών χωρίς Δασαρχεία για την αξιοποίηση του προσωπικού αυτού.

Πέραν των μέτρων αυτών, ο σχεδιασμός προβλέπει την αξιοποίηση του εμψύχου δυναμικού των Περιφερειακών Δασικών Υπηρεσιών. Ειδικότερα σε περιπτώσεις εκδήλωσης δασικής πυρκαγιάς και εφόσον υπάρξει αίτημα συνδρομής από τον διοικητή του οικείου πυροσβεστικού κλιμακίου του Π.Σ. ο προϊστάμενος της οικείας Δασικής υπηρεσίας ή ο επικεφαλής του συνεργείου επιφυλακής ή της περιπόλου της έδρας, θα μεταβαίνει στον τόπο της πυρκαγιάς και θα συνεργάζεται με τον διοικητή του εν λόγω πυροσβεστικού κλιμακίου, παρέχοντας την εμπειρία του και τη γνώση του για την αποτελεσματική αντιμετώπιση του κινδύνου.

Επίσης εκπρόσωπος της Δασικής Υπηρεσίας εννοείται ότι θα

συμμετέχει στο Σ.Τ.Ο. ή στο Σ.Ν.Ο. όταν υπάρχουν εκτεταμένα επεισόδια και αποφασίζεται αρμοδίως, η σύγκλιση αυτών των οργάνων.

Σε ό,τι αφορά την εκτέλεση έργων για την πρόληψη των δασικών πυρκαγιών, θέτουμε υπόψη σας ότι τα έργα αυτά έχουν ενταχθεί στα Περιφερειακά Επιχειρησιακά Προγράμματα προκειμένου να χρηματοδοτηθούν στα πλαίσια του 3ου Κ.Π.Σ. Επιπροσθέτως οι Περιφερειακές Δασικές Υπηρεσίες θα χρηματοδοτηθούν από το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων του Υπουργείου Γεωργίας προκειμένου να υποστηρίξουν τα εκτελούμενα σε περιφερειακό επίπεδο, έργα για την πρόληψη δασικών πυρκαγιών και κυρίως τη συντήρηση της δασικής οδοποιίας. Η κατά τα ανωτέρω χρηματοδότηση της συντήρησης του δασικού οδικού δικτύου θα γίνει από Εθνικούς πόρους του Π.Δ.Ε. (ΣΑΣ 084) και θα ανέλθει στο ύψος των 3.950.000 ευρώ περίπου τα οποία κατανεμήθηκαν ήδη στις Περιφερειακές Δασικές υπηρεσίες για την έγκαιρη εκτέλεση των εργασιών.

Επίσης ενισχύθηκαν από το Π.Δ.Ε. (ΣΑΕ 084 – Εθνικοί Πόροι) υποστηρικτικές δραστηριότητες όπως η λειτουργία των δασικών φυτωρίων, κατά 1.800,00 ευρώ για την εξασφάλιση πολλαπλασιαστικού υλικού, η λευκοκαλλιέργεια κατά 480.000 ευρώ και η ανόρθωση υποβαθμισμένων δασών κατά 124 ευρώ.

Από τον Τακτικό Προϋπολογισμό Εξόδων του Φ.065 (Υπηρεσίες Δασών και Δασαρχείων) έχουν διατεθεί ήδη 6.827.800 ευρώ για την εκτέλεση υλοτομικών εργασιών και καταβάλλεται προσπάθεια για την επιπλέον ενίσχυση με πιστώσεις του Υπουργείου Γεωργίας.

Τέλος, υπάρχει συνεργασία με τους Ο.Τ.Α. ώστε να λαμβάνονται μέτρα για την πρόληψη των δασικών πυρκαγιών (π.χ. ασφαλής λειτουργία των σκουπιδότοπων, καθαρισμοί σε ευαίσθητα σημεία κλπ).

Ο Υφυπουργός
Φ. ΧΑΤΖΗΜΙΧΑΛΗΣ».

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης) : Κύριοι συνάδελφοι, θα ήθελα να ανακοινώσω στο Τμήμα ότι η Διάρκής Επιτροπή Παραγωγής και Εμπορίου καταθέτει την έκθεσή της στην πρόταση νόμου αρμοδιότητας του Υπουργείου Γεωργίας «Για την αντιμετώπιση ιδιώνυμων εγκλημάτων που στρέφονται κατά του φυσικού, δασικού και θαλάσσιου περιβάλλοντος».

Επίσης, θα ήθελα να ανακοινώσω ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα δυτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» για τα «180 χρόνια από την Ελληνική Επανάσταση», τριάντα πέντε νυν και πρώην εργαζόμενοι στον Τηλεοπτικό Οργανισμό Ουγγαρίας.

Η Βουλή τους καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα από όλες τις πτέρυγες)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης) : Κύριοι συνάδελφοι, εισερχόμαστε στην ημερήσια διάταξη της

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Μόνη συζήτηση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου της πρότασης νόμου, αρμοδιότητας του Υπουργείου Υγείας και Πρόνοιας: «Συνήγορος Υγείας και Κοινωνικών Υπηρεσιών».

Όπως γνωρίζετε, αυτή η πρόταση νόμου των συναδέλφων της Νέας Δημοκρατίας, που θα συζητηθεί σήμερα, συζητήθηκε ήδη στην αρμόδια επιτροπή. Η επιτροπή δεν προχώρησε σε ψηφοφορία, γιατί η πρόταση αυτή εμπίπτει στους περιορισμούς της παραγράφου 3 του άρθρου 73 του Συντάγματος.

Θέλω να σας υπενθυμίσω ότι, σύμφωνα με τη διάταξη αυτή, δεν εισάγεται για συζήτηση πρόταση νόμου, εφόσον συνεπάγεται εις βάρος του δημοσίου ή των Οργανισμών Τοπικής Αυτοδιοίκησης ή άλλων νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου, δαπάνες ή ελάττωση των εσόδων ή της περιουσίας τους, για να δοθεί μισθός, σύνταξη ή άλλο όφελος σε κάποιο πρόσωπο.

Πρέπει, όμως, να πω ότι η πρακτική που ακολουθούμε όλα αυτά τα χρόνια είναι να συζητούμε αυτές τις προτάσεις νόμου, χωρίς να προχωρούμε σε ψηφοφορία, γιατί, σύμφωνα με το Σύνταγμα, δεν μπορούμε να το κάνουμε. Τις εισάγουμε και έτσι δίνεται η δυνατότητα στα κόμματα και στους Βουλευτές, αλλά και στην Κυβέρνηση, με τη συζήτηση στη Βουλή, να πάρουν θέσεις πάνω σε σοβαρά ζητήματα, στα οποία αναφέρονται και τα οποία επιχειρούν να ρυθμίσουν αυτές οι προτάσεις νόμου, όπως συμβαίνει και με τη συζητηση αυτής της πρότασης.

Εισερχόμαστε, λοιπόν, στη συζήτηση αυτής της πρότασης.

Η κα Δαμανάκη ορίζεται ως Κοινοβουλευτική Εκπρόσωπος του Συνασπισμού της Αριστεράς και της Προόδου.

Το λόγο έχει ο εισηγητής της Νέας Δημοκρατίας κ. Αδρακτάς.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΑΔΡΑΚΤΑΣ: Κύριε Πρόεδρε και κύριοι συνάδελφοι, η παθογένεια της Δημόσιας Διοίκησης στους ευαίσθητους τομείς της υγείας και των κοινωνικών υπηρεσιών, τα συμπτώματα της οποίας ταλανίζουν, ταπεινώνουν και εξευτελίζουν τον πολίτη που υποχρεώνεται να έρθει σε επαφή με τις υπηρεσίες αυτών των τομέων, διηγείρε το ενδιαφέρον μας, προκάλεσε τη δημοκρατική και κοινωνική μας ευαισθησία και οδήγησε στην ενεργοποίηση του κοινοβουλευτικού μας δικαιώματος να φέρουμε εδώ στη Βουλή την προς συζήτηση πρότασή μας.

Το 1998 άρχισε να λειτουργεί στον τόπο μας η Ανεξάρτητη Αρχή του Συνήγορου του Πολίτη. Η ίδρυση και η λειτουργία της κρίθηκε αναγκαία προκειμένου να οδηγηθούμε στον εκσυγχρονισμό της Δημόσιας Διοίκησης. Προκειμένου να βελτιωθούν οι όροι για την επίλυση των προβλημάτων και την άσκηση των δικαιωμάτων των πολιτών αφ' ενός και αφ' ετέρου για την πάταξη των φαινομένων της κακοδιοίκησης.

Η θεσμοθέτηση του θεσμού αφ' εαυτής αναγνωρίζει την κατάσταση της παθογένειας που προανέφερα και μάλιστα ως φαινόμενο γενικό και εκτεταμένο στην ελληνική κοινωνία. Ο θεσμός του Συνήγορου του Πολίτη με τη λειτουργία του και παρά το γεγονός ότι δεν καλύπτει ολόκληρη την επικράτεια, δικαίωσε την ανάγκη θεσμοθέτησής του.

Η ανάγκη της ύπαρξης και λειτουργίας του αποτέλεσε ταυτόχρονα και πανηγυρική διαπίστωση, αναγνώριση και επιβεβαίωση του γεγονότος ότι η καθημερινότητα του πολίτη ήταν και εξακολουθεί να είναι υποβαθμισμένη, γεγονός το οποίο προκαλεί βάνανση προσβολή της προσωπικότητάς του. Μια Δημόσια Διοίκηση απρόσωπη, ανάλγητη, απάνθρωπη, καταπιεστική, επιθετική προς τον πολίτη και όχι φιλική, αντιπαραγωγική, μετατρέπει την καθημερινότητά του σ' ένα διαρκή Γολγοθά.

Ο ίδιος ο Πρωθυπουργός διαπιστώνει ότι η εμπειρία μας από τη λειτουργία πολλών δημόσιων υπηρεσιών, συχνά δεν είναι ευχάριστη. Κάποτε είναι τραυματική. Φυσικά η ομολογία αυτή από τα χείλη του Πρωθυπουργού, αποτελεί το πλέον επίσημο πιστοποιητικό της απαράδεκτης και τριτοκοσμικής κατάστασης που επικρατεί στη Δημόσια Διοίκηση. Πρόκειται για τη δημόσια διοίκηση της οποίας τον εκσυγχρονισμό ακούμε εδώ και πολλά

χρόνια και η οποία ωστόσο εξακολουθεί να είναι τραυματική.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Α' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΕΙΤΟΝΑΣ**)

Υποχρεώνεται ο πολίτης σε μία αμυντική στάση, σε διαρκή τριβή και αντιπαλότητα για την προστασία των δικαιωμάτων του, χάρη των οποίων υπάρχει. Είναι μια διοίκηση που δεν προσβάλλει μόνο τους πολίτες, αλλά πλήττει και το κύρος της χώρας μας διεθνώς. Προσβάλλει βάνανση τη δημοκρατία μας και απειλεί την κοινωνική συνοχή του λαού μας. Φαλκιδεύει τον εκσυγχρονισμό της κοινωνίας μας.

Είναι περιττό να τονίσω ότι η κατάσταση που τόσο ζοφερά διαγράφεται ασφαλώς δεν είναι τυχαίο γεγονός, αλλά το μοιραίο αποτέλεσμα μιας απαράδεκτης πολιτικής η οποία στηρίχθηκε στις πελατειακές σχέσεις, στις κομματικές δουλειές, στον άκρατο κομματισμό, στην αναξιοκρατία. Είναι περιττό να τονισθεί ότι η ικανοποίηση των δικαιωμάτων του πολίτη πρέπει να είναι ο κυρίαρχος σκοπός και στόχος της διοίκησης. Όμως ο υπάλληλος που είναι επιφορτισμένος με την υποχρέωση της υλοποίησης του στόχου αυτού, μετατρέπεται σε αυθεντία, σε δύναστη, που δοκιμάζει καθημερινά την ανοχή των πολιτών.

Η παροχή υπηρεσιών ποιότητας προς τον πολίτη, που είναι το ζητούμενο αποτελεί όνειρο θερινής νυκτός. Αναχρονιστικές και απαρχαιωμένες αντιλήψεις και δομές του παρελθόντος, γραφειοκρατικές διαδικασίες και δράσεις, φαινόμενα κακοδιοίκησης και κακοδιαχείρισης, προκαλούν τον πολίτη και τις ευαισθησίες του. Δημιουργούν αισθήματα ανασφάλειας και απογοήτευσης. Αυτά τα φαινόμενα γίνονται με τη σειρά τους αντικείμενα άγριας εκμετάλλευσης και έτσι ο φαύλος κύκλος ποτέ δεν κλείνει, αλλά πάντα διευρύνεται.

Ο κυρίαρχος στόχος του σεβασμού του πολίτη και των δικαιωμάτων του απομακρύνεται. Απωθείται στο χώρο του επιθυμητού. Οι πολίτες συνωθούνται στις ουρές στα πολιτικά γραφεία για την αντιμετώπιση των καθημερινών τους προβλημάτων και έτσι είναι όλοι χαμένοι πολίτες, πολιτικοί και φυσικά η πολιτεία. Γραφειοκρατικά φαινόμενα, κακοδιοίκηση και χαμηλή παραγωγικότητα αποτελούν πληγές για τη σύγχρονη κοινωνία μας. Φαινόμενα τραυματικά, οπισθοδρομικά και απαράδεκτα αναδεικνύονται καθημερινά από το Σύνθηγο του Πολίτη. Η συχνότητά τους και η ποιοτική σύνθεσή τους προκαλούν ζοφερές σκέψεις και εφιαλτικούς συνειρμούς για μια σύγχρονη κοινωνία. Για έναν πολίτη, όμως, που έμαθε να διεκδικεί και να επιδιώκει μέσα από μία διαρκή διαπάλη με τη διοίκηση την ικανοποίηση των δικαιωμάτων του και την ποιότητα των προσφερομένων προς αυτόν υπηρεσιών για τις οποίες άλλωστε καταβάλλει το μόχθο του, δεν αρκεί η απλή καταγραφή και η αναφορά των καθημερινών του ζητημάτων.

Ο πολίτης πλέον διαμαρτύρεται, αξιώνει, απαιτεί, διεκδικεί την ποιότητα στις παρεχόμενες υπηρεσίες και αναζητεί τους μηχανισμούς εκείνους, μέσα από τους οποίους θα ελέγξει τις υπηρεσίες και θα προωθήσει την διεκδίκησή του, για την εξασφάλιση της ποιότητας σε αυτές. Δεν αρκείται, πλέον στους υφιστάμενους δημόσιους οργανισμούς, πολλούς από τους οποίους θεωρεί -και δικαίως- είτε ανεπαρκείς είτε διαβρωμένους και άρα ακατάλληλους να αποδώσουν το προσδοκώμενο.

Δεν υπάρχει, λοιπόν, καμία αμφιβολία ότι ο θεσμός του Συνήγορου του Πολίτη ανέδειξε και αναδεικνύει καθημερινά την παθογένεια της διοίκησης σε όλο το βάθος της και σε όλη την έκτασή της.

Δεν υπάρχει δημόσια υπηρεσία, δεν υπάρχει δημόσιος τομέας, δεν υπάρχει δημόσια δράση χωρίς αυτή να συμβαδίζει δυστυχώς με την κακοδιοίκηση, την κακοδιαχείριση, τη διαπλοκή, την απάτη, την αισχροκέρδεια και την άγρια εκμετάλλευση της ανάγκης του πολίτη.

Φυσικά από την κατάσταση αυτή δεν μπορεί να εξαιρεθεί ο τομέας της υγείας και των κοινωνικών υπηρεσιών. Αντίθετα, τα φαινόμενα της παθογένειας, όπως παραπάνω εκτέθηκαν, εδώ ευδοκμούν περισσότερο. Πρωτοστατεί αυτός ο ευαίσθητος τομέας στα φαινόμενα της σήψης, της κακοδιοίκησης, της κακοδιαχείρισης, της παρακμής, εδώ δηλαδή που καθημερινά δοκιμάζεται η ποιότητα της δημοκρατίας μας, εδώ που ο πόνος και η τραγωδία συμπορεύονται και συνυπάρχουν με τη δυστυ-

χία, την ταλαιπωρία, τη φτώχεια πολλές φορές, την εκμετάλλευση του ανθρώπινου πόνου και την αναλγησία.

Τα στατικά, λοιπόν, στοιχεία του Συνηγόρου του Πολίτη είναι αποκαλυπτικά. Μας έδωσε εξαιρετικά στοιχεία κακοδιοίκησης, ανεπάρκειας και βάνουσης προσβολής των κοινωνικών δικαιωμάτων των πολιτών και της νομιμότητας.

Ειδικά στους ευαίσθητους τομείς της υγείας και της πρόνοιας τα στοιχεία αυτά έχουν τις δικές τους ξεχωριστές προσωπικές και ποιοτικές διαστάσεις που δεν επιτρέπουν τον εφησυχασμό. Η έκταση των φαινομένων της παθογένειας είναι τέτοια ώστε αντικειμενικά η αποτελεσματική αντιμετώπισή της να είναι ανεπαρκής. Και να γεννάται η αδήριτη ανάγκη θεσμοθέτησης ενός χωριστού μηχανισμού ελέγχου, μιας ανεξάρτητης αρχής η οποία θα υπάρχει και θα λειτουργεί παράλληλα και συμπληρωματικά με κάθε άλλο ομοειδή θεσμό, όπως εκείνο του Συνηγόρου του Πολίτη, ενός νέου θεσμού που δεν θα λειτουργεί αντίθετα ή σε βάρος εκείνων που ήδη υπάρχουν και λειτουργούν, ενός θεσμού που θα καλύπτει αποκλειστικά και με επάρκεια μόνο τον ευαίσθητο τομέα της υγείας και της προστασίας των κοινωνικών δικαιωμάτων.

Έρχεται, όμως, συμπληρωματικά ο Συνήγορος του Πολίτη με τα στατιστικά του στοιχεία για να επιβεβαιώσει τα ανωτέρω. Το 2000 για παράδειγμα, κύριε Υπουργέ, ο Συνήγορος του Πολίτη χειρίστηκε τέσσερις χιλιάδες πεντακάσιες εξήντα μία περιπτώσεις κοινωνικής προστασίας που κάλυπταν το 30,37% του συνόλου των υποθέσεων που τον απασχόλησαν. Έτσι προκύπτει η ανάγκη δημιουργίας του νέου θεσμού, της προτεινόμενης νέας Ανεξάρτητης Αρχής προκειμένου να επιτευχθεί η αποτελεσματικότερη λειτουργία της διοίκησης στο χώρο της υγείας και των κοινωνικών υπηρεσιών, η ποιότητα αυτών και κατ' επέκταση η ικανοποίηση των δικαιωμάτων του πολίτη. Έτσι ικανοποιείται ένα καθολικό αίτημα της κοινωνίας σύμφωνα με τις απαιτήσεις των καιρών, όπως αρμόζει άλλωστε σε μια σύγχρονη ευρωπαϊκή χώρα.

Με τέτοια τομή στην ελληνική έννομη τάξη θα επιτευχθεί παράλληλα η εναρμόνισή μας προς τα διεθνώς καθιερωμένα πρότυπα καθώς και η σύγκρισή μας σε επίπεδο Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Κύριοι συνάδελφοι, θα επιχειρήσω δι' ολίγων να δώσω την αρνητική εικόνα στους τομείς που προανέφερα προκειμένου να καταστήσω σαφέστερους τους λόγους που επιβάλλουν την ψήφιση του προτεινόμενου σχεδίου νόμου.

Στο χώρο της υγείας μόνο ένας χαρακτηρισμός αρκεί για να αποδώσει πιστά την κατάσταση: Απογοήτευση. Τα προβλήματα αρχίζουν από την πατερναλιστική αντιμετώπιση των ασθενών από το ιατρικό προσωπικό, την αβελτηρία της διοίκησης των νοσοκομείων στο θέμα της προστασίας των χρηστών υπηρεσιών υγείας, την έλλειψη ενημέρωσης των ασθενών ή των συγγενών τους, καθώς επίσης και από τη μη ουσιαστική και υπεύθυνη λειτουργία των γραφείων επικοινωνίας του πολίτη που έχετε ήδη καθιερώσει, κύριε Υπουργέ.

Το περίφημο ΕΣΥ, για το οποίο έχουν επενδυθεί τόσα πολλά, διαρκώς εκσυγχρονίζεται, αλλά οι προσφερόμενες υπηρεσίες διαρκώς υποβαθμίζονται. Ασυδοσία, αδιαφορία, κακοδιαχείριση, ανεπάρκεια, ανευθυνότητα, έλλειψη οργανωτικού πνεύματος, ορθολογικής διάρθρωσης και αξιοκρατικής στελέχωσης των υπηρεσιών, προκαλούν ελλείψεις ανεπάρκειας και πολλές φορές τραγωδίες.

Κεντρικά νοσοκομεία των Αθηνών στερούνται μαγνητικού τομογράφου. Οι εντατικές δεν επαρκούν. Οι παιδιατρικές κλίνες σπανίζουν στα μεγάλα νοσηλευτικά ιδρύματα. Τα εργαστήρια εκεί που υπάρχουν δεν μπόρεσαν να παρακολουθήσουν τις σύγχρονες τεχνολογικές εξελίξεις. Υπολειτουργούν είτε από έλλειψη σύγχρονου εξοπλισμού είτε από έλλειψη αναγκαίου προσωπικού. Τα χειρουργεία υπολειτουργούν και αυτά. Έτσι η προσφυγή στον ιδιωτικό τομέα καθίσταται αναπόφευκτη.

Το κόστος νοσηλείας για τον ασθενή και την οικογένειά του τινάζει κυριολεκτικά στον αέρα τον οικογενειακό προϋπολογισμό. Τα μεγαλύτερα σχέδια για την αναδιάρθρωση του ΕΣΥ αποδείχθηκαν ανεπαρκή. Τα νοσοκομεία φορτώθηκαν με υπερβολικά έξοδα λειτουργίας, ενώ παράλληλα υπάρχουν τεράστια

κενά σε ιατρικό και κυρίως παραϊατρικό προσωπικό παρά την πληθώρα άξιων και ικανών επιστημόνων. Οι οικογένειες των ασθενών αιμορραγούν οικονομικά, μέχρι να βρουν κρεβάτι για τον ασθενή τους σε ιδιωτικές μονάδες, και τα ασφαλιστικά ταμεία δεν καλύπτουν το κόστος. Δίνουν το κρατικό τιμολόγιο, κύριε Υπουργέ, και το ξέρετε. Στην πράξη 70.000 δίνουν τα ταμεία και στοιχίζουν 500.000 και 600.000 στην κάθε ιδιωτική μονάδα το κρεβάτι εντατικής θεραπείας.

Ωρες γραφείου λειτουργεί το Νοσοκομείο Χαϊδαρίου, με άχρηστα ακόμη τα εξήντα κρεβάτια εντατικής θεραπείας. Τα χειρουργεία του λειτουργούν μόνο σε ώρες γραφείου. Η πρωτοβάθμια φροντίδα ΙΚΑ καθυστερεί.

Στον τομέα των φαρμάκων η κατάσταση είναι απερίγραπτη. Ελλείψεις φαρμάκων ταλαιπωρούν τους ασθενείς. Δεν υπάρχει έλεγχος και ενημέρωση του πολίτη. Η ανεξέλεγκτη πολυφαρμακία απειλεί τα ταμεία και είστε γιατρός, κύριε Υπουργέ, και το γνωρίζετε.

Το ΕΚΑΒ δεν λειτουργεί αποτελεσματικά. Στο χώρο των προμηθειών ο χορός των εκατομμυρίων καλά κρατεί και καμία παρέμβαση δεν γίνεται από το αρμόδιο Υπουργείο.

Στην πρόνοια η κατάσταση δεν είναι καλύτερη. Ανομοιομορφία στη διαχείριση και χορήγηση επιδομάτων. Η προστασία της μητρότητας και του παιδιού είναι υποτυπώδης, έως ανύπαρκτη και αυτό παρά το τεράστιο και οξύ δημογραφικό μας πρόβλημα.

Οι συντάξεις χορηγούνται με μεγάλη καθυστέρηση και σε πολλές περιπτώσεις λίγο πριν ή λίγο μετά το θάνατο του δικαιούχου. Οι κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ έπαιξαν με τον κοινωνικό χαρακτήρα της πολιτικής των, με τις ανάγκες του λαού μας. Στην ουσία στο όνομα της δήθεν κοινωνικής πολιτικής των υποθήκευσαν το μέλλον των Ελλήνων, εφάρμοσαν ένα ολέθριο μακροοικονομικό λαϊκισμό τον οποίο «πάσαραν» στο λαό ως εκδήλωση της κοινωνικής των ευαισθησίας. Αυτή είναι η τραγική αλήθεια.

Η απόκλισή μας από τις δυτικές χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης είναι κραυγαλέα και η σύγκλισή μας καθίσταται καθημερινά πιο επώδυνη και πιο φευγαλέα. Οι κυβερνητικές ευθύνες είναι τεράστιες.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, οι πολίτες πρέπει να προστατευθούν, να έχουν τον τρόπο και τα μέσα να ελέγχουν τη διοίκηση για τον τρόπο με τον οποίο διαχειρίζεται τα ζητήματα. Πρέπει να διαθέτουν τους μηχανισμούς ελέγχου και παρέμβασης, ώστε να πιέζουν για την ικανοποίηση των δικαιωμάτων τους και την εξασφάλιση υπηρεσιών ποιότητας.

Προς αυτήν την κατεύθυνση η πολιτεία πρέπει να παράσχει την αναγκαία συνδρομή. Μια πρώτη έγκριση προς αυτήν την κατεύθυνση πρέπει να αποτελέσει η υπερψήφιση της συζητούμενης πρότασης. Άλλωστε ο ίδιος ο Πρωθυπουργός αναγνώρισε την απαραίτητη κατάσταση στο χώρο της υγείας. Είχε ο ίδιος υποσχεθεί προεκλογικά τη θέσπιση του θεσμού, πλην όμως δεν αποτόλμησε την υλοποίηση της υπόσχεσής τους. Απιάσεις που έχουν να κάνουν με το κόστος του θεσμού δεν έχουν ουσιαστική βάση και δεν αποτελούν άλλοθι. Ένας τέτοιος ισχυρισμός δεν αντέχει στη λογική, γιατί αφ ενός μεν εξαγγέλλονται παρόμοιοι φορείς, όπως στο χώρο των καυσίμων, και αφ ετέρου το όφελος από την πάταξη της σπατάλης της κακοδιοίκησης και της κακοδιαχείρισης μιας διαχειριστικής μόνο περιόδου θα είναι ικανή να καλύψει το κόστος λειτουργίας του θεσμού για πολλά χρόνια.

Έτσι εμείς οι Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας με το πρόσωπο στραμμένο στον πολίτη επιχειρούμε και προτείνουμε μια βαθιά τομή η οποία δεν πρέπει να φοβίσει. Ο καθένας από εμάς οφείλει να αναγνωρίσει στους πολίτες το δικαίωμά τους να ελέγχουν τη διοίκηση. Αν οι υπάρχοντες μηχανισμοί είναι ανεπαρκείς και αναποτελεσματικοί και για το λόγο τους έχασαν την αξιοπιστία τους και δεν εμπνέουν καμία εμπιστοσύνη στους πολίτες. Η ευθύνη βαρύνει αποκλειστικά την Κυβέρνηση.

Σήμερα με το προτεινόμενο νομοσχέδιο δίδεται η ευκαιρία αποκατάστασης της αξιοπιστίας ημών των πολιτικών. Η υπερψήφιση της πρότασής μας είναι καθήκον όλων μας. Οι πολίτες αναμένουν από εμάς την έμπρακτη εκδήλωση της ευαισθησίας

μας και του σεβασμού των θυσιών, αλλά και της αγωνίας τους.

Η υπερψήφιση της πρότασής μας δεν αποτελεί πρόκληση για εσάς, συνάδελφοι της Συμπολίτευσης, με την κακή έννοια του όρου. Αποτελεί μοναδική ευκαιρία να έρθετε πάνω από αγκυλώσεις δογματικές και κομματικές δεσμεύσεις, να αγνοήσετε πιέσεις και συμφέροντα που πλήττει η πρότασή μας. Η κομματική πειθαρχία, το κομματικό συμφέρον δεν κινδυνεύουν από την άσφηση λειτουργία των θεσμών. Η υπερψήφιση της πρότασής μας δεν αποτελεί νίκη της παράταξής μας σε βάρος της Κυβέρνησης, απλά θα είναι νίκη της δημοκρατίας, νίκη της άριστης λειτουργίας των θεσμών, ευκαιρία μοναδική να αποδείξουμε στο λαό ότι υπάρχουμε, εργαζόμαστε και λειτουργούμε με γνώμονα μοναδικό τον δημόσιο συμφέρον και την εξυπηρέτηση των δικαιωμάτων των πολιτών. Είναι τώρα ευκαιρία να αποκατασταθεί το πληγωμένο κύρος των πολιτικών.

Τολμήστε, κύριε Υπουργέ! Επιχειρήστε για πρώτη φορά την αναγκαία υπέρβαση που απαιτούν οι περιστάσεις χάριν της προστασίας των πολύτιμων αγαθών της υγείας και των κοινωνικών δικαιωμάτων, μπροστά στα οποία πρέπει να υποχωρεί κάθε μικροκομματική σκοπιμότητα, αφού αναγνωρίζεται η τριτοκοσμική κατάσταση στους ευαίσθητους αυτούς τομείς.

Απαιτείται τόλμη και γενναιότητα για τη θεσμοθέτηση της αναγκαίας αρχής και η πρέπει τιμή θα σας ακολουθεί, κύριε Υπουργέ, εάν το τολμήσετε.

Εμείς, έχοντας πλήρη συνείδηση της αποστολής και του χρέους μας απέναντι στο δεινά δοκιμαζόμενο πολίτη, είμαστε έτοιμοι, εάν εσείς δεν τολμήσετε με την ψήφο σας, να υπερψηφίσουμε ένα δικό σας όμοιο νομοσχέδιο, για το οποίο, όμως, θα δεσμεύεστε ότι θα το φέρετε σε σύντομο χρονικό διάστημα στη Βουλή. Αυτό γιατί προτάσσουμε το δημόσιο συμφέρον, το συμφέρον των πολιτών και λέμε όχι στην κομματική σκοπιμότητα και τη μικροπολιτική, η οποία συμβάλλει στην αναπαραγωγή και διαιώνιση των φαινομένων της σήψης και της παρακμής.

Τολμήστε, κύριε Υπουργέ! Είναι ευκαιρία να αποδείξουμε ότι λειτουργεί το Κοινοβούλιο, λειτουργούν οι θεσμοί.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας).

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτόνας): Ο κ. Λιντζέρης Εισηγητής του ΠΑΣΟΚ έχει το λόγο.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΛΙΝΤΖΕΡΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συζητάμε σήμερα μία πρόταση νόμου, η οποία έχει κατατεθεί από τη Νέα Δημοκρατία. Θα περίμενε, λοιπόν, κανείς από τον Εισηγητή της Μειοψηφίας να επιχειρηματολογήσει πάνω σε ζητήματα που αφορούν ακριβώς αυτήν την πρόταση νόμου. Αντ' αυτού, όμως, ακούσαμε μια γενική πολιτική κριτική, θεμιτή από τη μεριά της Νέας Δημοκρατίας, που όμως με τα λεγόμενά της στην ουσία αποδυνάμωσαν την επιχειρηματολογία που θα όφειλε να έχει για να υπερασπιστεί αυτήν την πρόταση νόμου. Αναγόρευσε την πρόταση της για το Συνήγορο του Πολίτη στο θέμα υγείας και πρόνοιας σε ένα υπερθεσμό, ο οποίος θα θεράπευε όλες, τις κατά τη γνώμη της, λάθος πολιτικές της Κυβέρνησης.

Βεβαίως η πραγματικότητα δεν είναι καθόλου έτσι. Το ΠΑΣΟΚ μπορεί να υπερηφανεύεται ότι έχει κάνει πάρα πολλά πράγματα στο θέμα της υγείας σε σχέση με αυτό που παρέλαβε και μπορεί να λέει, ότι κατ' επανάληψη θεωρεί κυρίαρχο στόχο τη βελτίωση των υπηρεσιών υγείας, κάτι που δεν εξασφαλίζεται μ' ένα μόνο νόμο, αλλά χρειάζεται συνεχής παρακολούθηση και στο θέμα της νομοθεσίας, αλλά και στην εφαρμογή της.

Εκείνο που θα ήθελα να σχολιάσω, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι η αποστροφή του λόγου του προλαλήσαντος συναδέλφου για το θέμα των πελατειακών σχέσεων στο θέμα της Δημόσιας Διοίκησης. Στοιχειώδης μνήμη του ελληνικού λαού, αλλά και ημών των συναδέλφων θα αποδείκνυε ότι το ΠΑΣΟΚ έχει καταβάλει μεγάλες προσπάθειες και έχει δημιουργήσει κυρίως το ΑΣΕΠ, ακριβώς για να καταργήσει τις πελατειακές σχέσεις που είχε κάνει καθεστώς η Νέα Δημοκρατία στο πάλο ποτέ διάστημα που κυβερνούσε.

Θα έλεγα λοιπόν -για να επιστρέψω στα ζητούμενα και να μην μπω και εγώ στην πρόκληση να παρασυρθώ σε γενική πολι-

τική κουβέντα- ότι η Νέα Δημοκρατία έρχεται με πρόταση νόμου με τον τίτλο: «Συνήγορος Υγείας και Κοινωνικών Υπηρεσιών» μετά από την απάντηση που πήρε από τον Πρωθυπουργό της χώρας κ. Κωνσταντίνου Σημίτη σε σχετική ερώτηση που είχε κατατεθεί από τον κ. Σιούφα. Εξαντλεί με αυτόν τον τρόπο όλα τα κοινοβουλευτικά μέσα που της παρέχει το Σύνταγμα και ο Κανονισμός της Βουλής.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι βασική αρχή πως νέοι νόμοι χρειάζονται όταν υπάρχει κενό στη μέχρι τώρα κείμενη νομοθεσία. Άλλως, οδηγούμαστε στα αρνητικά φαινόμενα που δημιουργεί στο κράτος και τους πολίτες η πολυνομία και η αλληλοεπικάλυψη των νόμων. Δεν υπάρχει καμιά αμφιβολία πως ένας από τους βασικούς στόχους όλων των πολιτικών δυνάμεων που εκφράζονται στο ελληνικό Κοινοβούλιο είναι η προστασία των δικαιωμάτων των πολιτών και η δημιουργία υπηρεσιών φιλικών προς τους πολίτες από μέρους τους κρατούς. Βέβαια αυτές οι υπηρεσίες πρέπει να είναι συγχρόνως και αποτελεσματικές.

Είναι γεγονός -δεν το αντιλέμε- ότι οι υπηρεσίες του κράτους χρειάζονται διαρκείς παρεμβάσεις για τον εκσυγχρονισμό τους, για τον έλεγχο της λειτουργίας τους γενικώς αλλά και για τη λειτουργία και τη συμπεριφορά των φυσικών προσώπων ειδικά. Τα πιο πάνω άλλωστε περιγράφονται σε αντίστοιχες διατάξεις του Συντάγματος, που αποτελεί και τον καταστατικό χάρτη του πολιτεύματος της χώρας.

Σε αυτήν ακριβώς την κατεύθυνση, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το 1997 η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ έκρινε ότι χρειάζεται να δημιουργηθεί μία ανεξάρτητη αρχή, που σαν σκοπό θα έχει τη διαμεσολάβηση μεταξύ των πολιτών και των δημοσίων υπηρεσιών, για την προστασία των δικαιωμάτων του πολίτη και την καταπολέμησης της κακοδιοίκησης και την τήρηση της νομιμότητας.

Έτσι με το ν. 2477 που θεσπίστηκε από το ΠΑΣΟΚ -άσχετα αν αυτόρεσκα η Νέα Δημοκρατία αρέσκειται να λέει ότι αποτελεί δική της πρόταση- θεσμοθετήθηκε ο Συνήγορος του Πολίτη και το Σώμα Επιθεωρητών Ελεγκτών Δημόσιας Διοίκησης. Η πορεία του χρόνου τον ανέδειξε σε πετυχημένο θεσμό, καταξιωμένο στη συνείδηση των Ελλήνων. Με δεδομένο ότι στην πολιτική οι πράξεις κρίνονται από τα αποτελέσματά τους, η ανεξάρτητη διοικητική αρχή αποτελεί πλέον πετυχημένο θεσμό.

Με βάση τα πιο πάνω, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η πρόταση νόμου της Νέας Δημοκρατίας θα μπορούσε να κριθεί θετικά όσον αφορά την πρόθεσή της. Με το σχέδιο νόμου που καταθέτει επιδιώκει την απόσπαση τομέων υγείας και κοινωνικών υπηρεσιών από το Συνήγορο του Πολίτη και προτείνει να δημιουργηθεί μια νέα ανεξάρτητη αρχή. Εδώ έγκειται η διαφωνία μας και η άρνησή μας. Όχι μόνο γιατί το νομικό πλαίσιο, το οποίο κατατίθεται, περιέχει αυτούσιο στους προηγούμενους νόμους τους κρατούς, αλλά γιατί θα οδηγούσε σε αποδυνάμωση του πετυχημένου θεσμού του Συνηγόρου του Πολίτη.

Αυτό θα είχε βάση και λογική να προταθεί από τη Νέα Δημοκρατία, εάν έκρινε ως αποτυχημένο το θεσμό του Συνηγόρου του Πολίτη, κάτι που βεβαίως από την εισήγηση του Εισηγητή της Μειοψηφίας δεν έγινε αντιληπτό. Άρα, λοιπόν, γιατί προτείνει να καταργηθεί ένας πετυχημένος θεσμός για να δημιουργηθεί ένας άλλος με αμφίβολο αποτέλεσμα;

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΑΔΡΑΚΤΑΣ: Για κατάργηση μίλησα, κύριε συνάδελφε;

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΛΙΝΤΖΕΡΗΣ: Είπατε να αποσπαστεί ένα κομμάτι που ήδη υπάρχει και να δημιουργηθεί κάποιο άλλο.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΑΔΡΑΚΤΑΣ: Να γίνει μια ανεξάρτητη αρχή.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΛΙΝΤΖΕΡΗΣ: Η επιχειρηματολογία που σας αντιλέγω, κύριε Αδρακτά, είναι ότι από τη στιγμή που υπάρχουν ήδη αυτά τα οποία λέτε ότι πρέπει να δημιουργηθούν και λειτουργούν με επιτυχία στο θεσμό του Συνηγόρου του Πολίτη, γιατί θα πρέπει να αποσπάσουμε μία ύλη από έναν πετυχημένο θεσμό προκειμένου να φτιάξουμε κάποιον άλλο που δεν ξέρουμε το αποτέλεσμα της λειτουργίας του;

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΑΔΡΑΚΤΑΣ: Να μην παραφέρεστε. Θα σας απαντήσω μετά.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΛΙΝΤΖΕΡΗΣ: Έτσι, λοιπόν, θα ήταν απαραίτητο

να αναφερθώ στους νόμους που υπάρχουν σήμερα και που ρυθμίζουν τα θέματα, στα οποία αναφέρεται η υπό συζήτηση πρόταση νόμου.

Ήδη αναφέρθηκα στο ν. 2477/97 ο οποίος μαζί με το προεδρικό διάταγμα 273/99 απολύτως καλύπτει θέματα συνηγόρου υγείας και πρόνοιας.

Με την τελευταία αναθεώρηση του Συντάγματος στα άρθρα 101Α παράγραφος 3 και 103 παράγραφος 9 γίνεται συγκεκριμένη αναφορά στις ανεξάρτητες αρχές και ειδικά στο Συνήγορο του Πολίτη. Ο ρυθμιστικός νόμος που προβλέπει το Σύνταγμα είναι βέβαια ο 2477/97. Σύμφωνα μ' αυτόν κατοχυρώνεται η προσωπική και λειτουργική ανεξαρτησία των μελών της ανεξάρτητης αρχής, καθορίζεται ο διορισμός των μελών κατά τα προσόντα τους, επίσης, η θητεία τους και ο τρόπος επιλογής τους. Περιέχεται, δηλαδή, αυτούσιο το άρθρο 2 του υπό συζήτηση νόμου.

Όπως είναι γνωστό, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στο Συνήγορο του Πολίτη λειτουργούν τέσσερις κύκλοι θεμάτων. Είναι ο κύκλος των δικαιωμάτων του ανθρώπου, ο κύκλος ποιότητας ζωής, ο κύκλος σχέσεων κράτους πολίτη και ο κύκλος κοινωνικής προστασίας. Από το 1998 όταν άρχισε η λειτουργία του Συνηγόρου του Πολίτη, έχουν γίνει τριάντα χιλιάδες εκατόν τρεις αναφορές. Απόδειξη της διευρυνόμενης αποδοχής του στην ελληνική κοινωνία είναι ότι το 2001 οι αναφορές παρουσίασαν αύξηση της τάξης του 17,3%. Ο κύκλος της κοινωνικής προστασίας αφορούσε το 30,4% του συνόλου της δραστηριότητάς του. Το ένα τρίτο, δηλαδή, της δραστηριότητας του Συνηγόρου του Πολίτη, του πετυχημένου αυτού θεσμού, ρυθμίζει ήδη θέματα απ' αυτά που έρχεται να ρυθμίσει με το νόμο της η Νέα Δημοκρατία.

Ο κύκλος κοινωνικής προστασίας εποπτεύεται από συγκεκριμένο βοηθό συνήγορο και αφορά θέματα κοινωνικής πολιτικής, ασφάλισης, υγείας πρόνοιας, προστασίας του παιδιού, προστασίας των ηλικιωμένων ατόμων, ατόμων με ειδικές ανάγκες και αντιμετώπισης των ευάλωτων ομάδων.

Ο Συνήγορος του Πολίτη έχει ήδη νομιμοποιηθεί στα μάτια της ελληνικής κοινωνίας. Έχει δημιουργήσει σχέση εμπιστοσύνης με τα ΜΜΕ και έχει την απόλυτη στήριξη της πολιτικής ηγεσίας και ιδιαίτερα της Κυβέρνησης. Αξίζει να σημειωθεί –και αυτό είναι πολύ σημαντικό, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, γιατί είναι αποδεικτικό το πώς αντιλαμβάνεται η Κυβέρνηση το Συνήγορο του Πολίτη– ότι από τις χίλιες εκατόν πενήντα πέντε βάσιμες αναφορές της αρχής προς τη διοίκηση δεν ικανοποιήθηκαν μόλις οι πενήντα επτά, ποσοστό δηλαδή 5%. Γι' αυτό και κάθε χρόνο οι προσφυγές προς την αρχή πολλαπλασιάζονται.

Στόχος του Συνηγόρου του Πολίτη είναι η προώθηση της λογικής της επίλυσης των διαφορών και η κατάργηση της λογικής της σύγκρουσης και της καταγγελίας. Για να γίνει αυτό χρειάζεται μια Δημόσια Διοίκηση φιλική προς τον πολίτη που να ανταποκρίνεται στα αιτήματά του και να μην περιχαράσσεται πίσω από μια στενόκαρδη και κακώς νοούμενη δημοσιούπαλληλική συμπεριφορά.

Επιμένω σ' αυτές τις αναφορές γιατί θεωρώ λάθος να επιχειρηθεί η απόσπαση ενός τμήματος δραστηριότητας ενός πετυχημένου θεσμού για να σταθεί ένας άλλος με αμφίβολα αποτελέσματα.

Όσον αφορά τα άρθρα 4 και 5 του υπό συζήτηση νομοσχεδίου και σ' αυτό ο Συνήγορος του Πολίτη έχει να επιδείξει σημαντικό έργο. Συγκεκριμένα, έχει παρέμβει αυτεπαγγέλτως στο ΚΕΘΕΑ Θεσσαλονίκης. Έχει κάνει αυτοψία στο Κέντρο Αποκατάστασης Ατόμων με Ειδικές Ανάγκες. Επίσης, στο Περιφερειακό Νοσοκομείο Ηρακλείου έχει παραπέμψει και γιατρούς στο ανώτατο πειθαρχικό συμβούλιο του Υπουργείου Υγείας Πρόνοιας.

Στο σύνολο των αναφορών του κύκλου κοινωνικής προστασίας το 75% αφορά ζητήματα κοινωνικής ασφάλισης. Και εδώ πρέπει να επισημάνω πως η μελέτη των συμπερασμάτων του Συνηγόρου του Πολίτη είναι ένα απολύτως χρήσιμο εγκόλπιο για τη διοίκηση και την Κυβέρνηση προκειμένου να επισημάνει τα προβλήματα που παρουσιάζει ο μηχανισμός του κράτους ώστε να μπορέσει η πολιτική της βούληση μέσω του κράτους να

γίνει πράξη ορατή στους πολίτες. Αλλά και τα περισσότερα άρθρα και εδάφια του νόμου είναι πιστή αντιγραφή των άρθρων του νόμου για τον Συνήγορο του Πολίτη και του προεδρικού διατάγματος που ακολούθησε. Παραδείγματος χάρη, προτείνεται να συνταχθεί τομέας ελέγχου οργανισμού κοινωνικής ασφάλισης.

Ήδη, όμως, υπάρχει και λειτουργεί. Να αναφέρω έτσι για ενημέρωσή σας μερικά από τα αποτελέσματα αυτής της λειτουργίας. Είναι χρήσιμο, για να καταλάβουμε και πού πάσχει τελικά το κράτος με τους θεσμούς τους.

Η συντριπτική πλειοψηφία των αναφορών των πολιτών αφορούν προβλήματα κύριας και επικουρικής ασφάλισης ΙΚΑ και ΟΓΑ είτε λόγω καθυστέρησης της ανταπόκρισης των αιτημάτων των πολιτών είτε λόγω έλλειψης ενημέρωσης και πληροφόρησης. Ακόμα υπάρχουν προβλήματα κατά το Συνήγορο του Πολίτη που αφορούν την καθυστέρηση των ραντεβού στα νοσοκομεία του ΕΣΥ και στα ιατρεία του ΙΚΑ, όπως επίσης και στη δυνατότητα των ασθενών να εξυπηρετούνται προκειμένου να κάνουν κάποιες ειδικές εξετάσεις, όπως είναι η αμνιοκέντηση, τα λογικά τεστ και η εξωσωματική γονιμοποίηση. Και βεβαίως καταλογίζεται σε κάποιες περιπτώσεις κακή συμπεριφορά των γιατρών του ΕΣΥ και του ΙΚΑ.

Τέλος, καταλογίζεται ελλιπής και ανύπαρκτη ενημέρωση ασθενών ή και συγγενών. Όμως και εδώ υπάρχει το νομικό πλαίσιο το οποίο ρυθμίζει αυτά τα θέματα. Είναι ο ν. 2071/92, όπου συγκεκριμένα στο άρθρο 47 εξασφαλίζεται η ενημέρωση του ασθενούς, προϋποτίθεται η συγκατάθεσή του για τη θεραπεία, τηρείται το ιατρικό απόρρητο και γενικώς εξασφαλίζεται ο σεβασμός για την αξιοπρέπεια του ασθενούς.

Εν κατακλείδι, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο Συνήγορος του Πολίτη ερευνά πράξεις δημοσίων υπηρεσιών που παραβιάζουν δικαιώματα ή προσβάλλουν νόμιμα συμφέροντα κατόπιν καταγγελιών ή και αυταπάγγελτα. Μάλιστα άρνηση κάποιου φορέα του κράτους να αρνηθεί τη συνεργασία με το Συνήγορο του Πολίτη συνιστά πειθαρχικό παράπτωμα. Εάν διαπιστωθεί παράνομη συμπεριφορά λειτουργού, ο Συνήγορος του Πολίτη διαβιβάζει την έκθεση στο αρμόδιο όργανο για να μπορεί να προκληθεί πειθαρχική δίωξη. Και αν προκύψουν αποχρώσεις ενδείξεις για τέλεση αξιόποινων πράξεων, ο Συνήγορος του Πολίτη διαβιβάζει την έκθεση στον εισαγγελέα.

Για να κλείσω, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα ήθελα να αναφέρω ότι εκτός απ' αυτόν το θεσμό, το νόμο που υπάρχει για το Συνήγορο του Πολίτη, ζητήματα τα οποία ήδη τα έχει αντιμετωπίσει η Κυβέρνηση και το κράτος και άρα δεν χρειάζεται να υπερψηφιστεί ο νόμος αυτός της Νέας Δημοκρατίας, τα λέω εν τάχει, είναι η επιτροπή ελέγχου προστασίας δικαιωμάτων των ασθενών, η οποία σημειωτέον από το 1997 έχει παραπέμψει τετρακόσιες πενήντα εννέα υποθέσεις, είναι η ειδική επιτροπή ατόμων με ειδικές ανάγκες, είναι η τριμελής επιτροπή προάσπισης των δικαιωμάτων του πολίτη στα νοσοκομεία και είναι το Σώμα Επιθεωρητών Υπηρεσιών Υγείας και Πρόνοιας.

Είναι βεβαίως και ο ν. 2920/2001 με τον οποίο συστήνεται το Σώμα Επιθεωρητών και Υπηρεσιών Υγείας και Πρόνοιας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κλείνοντας νομίζω ότι εξέθεσα αναλυτικά τους λόγους για τους οποίους δεν μπορεί να γίνει δεκτή από εμάς η πρόταση νόμου της Νέας Δημοκρατίας. Άλλωστε μια συγκριτική μελέτη της συγκεκριμένης πρότασης νόμου και των νόμων που προανέφερα, θα αποδείκνυε ότι η πρόταση νόμου περιέχεται απολύτως στους προαναφερθέντες νόμους λέξη προς λέξη.

Βεβαίως είναι διαφορετικό το ζήτημα των ασθενών οι οποίοι δικαιούνται προστασίας και έχουν δικαίωμα να διαμαρτύρονται με το θέμα της πολιτικής της Κυβέρνησης στο θέμα της παροχής υγείας. Και στο θέμα της γενικής πολιτικής η Ελλάδα έχει κάνει αναμφισβήτητα μεγάλες προόδους, που αποδεικνύονται εύκολα. Δεν υπάρχει καμία αμφιβολία ότι όλοι οι θεσμοί οι οποίοι εξασφαλίζουν την προστασία των ασθενών χρειάζονται διαρκή βελτίωση για καλύτερη και ταχύτερη και αποτελεσματικότερη λειτουργία.

Και εδώ θα ήθελα να προτείνω την αναβάθμιση του τομέα προστασίας των δικαιωμάτων του παιδιού, που περιέχεται όμως

στο Συνήγορο του Πολίτη, όπως την καλύτερη εφαρμογή και επέκταση της δράσης των ήδη θεσμοθετημένων με το ν. 2519/97 τριμελών επιτροπών που λειτουργούν στα νοσοκομεία.

Το πρόβλημα στη συγκεκριμένη περίπτωση δεν είναι η έλλειψη νόμων. Είναι η εφαρμογή των υφισταμένων. Μόνιμος στόχος της Κυβέρνησης είναι η καλύτερη παροχή υγείας στους Έλληνες πολίτες. Ένα σύστημα υγείας και πρόνοιας για να πετύχει πρέπει να έχει ως κέντρο των επιδιώξεών του τον άνθρωπο. Όμως πρέπει και οι εργαζόμενοι σ' αυτό να έχουν υψηλά ανεπτυγμένο το αίσθημα της κοινωνικής ευθύνης. Αυτό βέβαια δεν είναι θέμα νόμων. Είναι θέμα αξιών, παιδείας, νοοτροπίας. Προς την κατάρτιση αυτών οφείλουμε να συμβάλουμε όλοι μας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γείτονας): Ο κ. Κολοζώφ έχει το λόγο.

ΟΡΕΣΤΗΣ ΚΟΛΟΖΩΦ: Κύριε Πρόεδρε, το κόμμα μας είναι αντίθετο με τον πολλαπλασιασμό των ανεξάρτητων αρχών στη χώρα μας. Κατά τη γνώμη μας όλοι οι θεσμοί θα πρέπει να ελέγχονται από το Κοινοβούλιο. Η συνεχής προσφυγή στη συγκρότηση ανεξάρτητων αρχών δεν λύνει τα προβλήματα της σημερινής κοινωνίας. Τα προβλήματα πηγάζουν από την πολιτική που ασκείται σήμερα και από τον τρόπο που αυτή τα προσεγγίζει. Η συγκρότηση αυτών των αρχών είναι το άλλοθι των κυβερνήσεων μπροστά στην αδυναμία τους να λύσουν προβλήματα σύμφωνα του καπιταλιστικού συστήματος και της πολιτικής που εφαρμόζουν.

Όσον αφορά τη συγκεκριμένη πρόταση νόμου πέρα από την επισήμανση του προηγούμενου ομιλητή ότι η ανεξάρτητη αρχή του Συνηγόρου του Πολίτη καλύπτει πλήρως το ζήτημα, θέλω να επιστημονώ ότι είναι προανατολισμένη να δημιουργήσει στο λαό την ψευδαίσθηση πως αν υπάρξει αυτός ο συνήγορος θα λειτουργήσει καλύτερα το σύστημα υγείας.

Αναρωτιόμαστε πώς μπορεί να απαντήσει ο συνήγορος υγείας στην έλλειψη κλινών στις μονάδες εντατικής θεραπείας. Τι θα απαντήσει στην ταλαιπωρία του ασθενούς που υποφέρει λόγω έλλειψης κλινών; Τι θα απαντήσει στο γιατρό που είναι υποχρεωμένος να κάνει επιλογή του ασθενούς που θα μπει στη ΜΕΘ; Ποια απάντηση μπορεί να δώσει ο μηχανισμός που προτείνεται από τη Νέα Δημοκρατία στον άνεργο, στον υποαπασχολούμενο, στον μερικά ασφαλισμένο ή στον ανασφάλιστο όταν το εμπορευματοποιημένο σύστημα υγείας και πρόνοιας τον καλεί να πληρώνει όλο και περισσότερα για να του προσφερθούν κάποιες υπηρεσίες;

Στην πρόταση νόμου στο άρθρο 3 παράγραφος 3 αναγνωρίζεται αυτή η αδυναμία, δηλαδή, ότι δεν μπορούν να λυθούν αυτά τα προβλήματα. Αναφέρεται ρητώς ότι στις αρμοδιότητες του συνηγόρου υγείας πρόνοιας δεν υπάγεται ο έλεγχος των πράξεων Υπουργών και Υφυπουργών που ανάγονται στο διαχωρισμό της πολιτικής λειτουργίας. Αυτό σημαίνει ότι θεωρείται δεδομένη η πολιτική που ασκείται στις βασικές κατευθύνσεις. Η ανησυχία της πρότασης νόμου είναι πώς αυτή η πολιτική θα υλοποιηθεί καλύτερα. Όμως, το πρόβλημα είναι αυτή καθ' εαυτή η πολιτική που ασκείται στον τομέα της υγείας.

Το ζητούμενο δεν είναι η καλύτερη εφαρμογή αυτής της πολιτικής στο σύστημα υγείας της χώρας μας. Ο εισηγητής της Πλειοψηφίας αναφέρθηκε σε μία σειρά από ελεγκτικούς μηχανισμούς που υπάρχουν, μηχανισμούς στους οποίους θα μπορούσε να προσφύγει ο ασθενής. Όμως αυτοί οι μηχανισμοί είναι αδύναμοι να επιλύσουν τέτοιου είδους προβλήματα. Ενώ έτσι είναι τα πράγματα κάθε τόσο προστίθεται μία νέα αρχή. Ο Συνήγορος του Πολίτη και ο θεσμός των επιθεωρητών στον οποίο αναφέρθηκε ο εισηγητής.

Δεν μπορεί να λυθεί έτσι αυτό το ζήτημα. Είπα στην αρχή ότι το πρόβλημα πηγάζει από τον προανατολισμό που έχει η πολιτική που ασκείται στον τομέα της υγείας στη συγκεκριμένη περίπτωση.

Επομένως, το ζητούμενο δεν είναι η καλή εφαρμογή αυτής της πολιτικής αλλά το ζητούμενο είναι η αλλαγή κατεύθυνσης της πολιτικής που εφαρμόζεται και που προκύπτει από τις επιλογές της Ευρωπαϊκής Ένωσης στον τομέα της υγείας και μέσα στα πλαίσια κινούνται και οι προτάσεις της Νέας Δημοκρατίας αλλά και η πολιτική που ασκείται από την Κυβέρνηση με συνέ-

πεια την όλο και σε μεγαλύτερο βαθμό εμπορευματοποίηση της υγείας στη χώρα μας και καθημερινά βλέπουμε τα ζητήματα αυτά να αναπαράγουν προβλήματα που έχουν σχέση και με την ποιότητα αλλά και με την ουσία της υπεράσπισης της υγείας του πολίτη. Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γείτονας): Ο κ. Κιλιδής έχει το λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΙΛΙΔΗΣ: Πιστεύω σήμερα σ' αυτήν την Αίθουσα ευτυχώς δεν τίθενται τα ερωτήματα που ετέθησαν στην Επιτροπή Κοινωνικών Υποθέσεων και έχουμε ξεκαθαρισμένο ότι τουλάχιστον όσον αφορά το περιεχόμενο και τη διάρθρωση των άρθρων στην πρόταση της Νέας Δημοκρατίας είναι παραδεκτό, είναι αποδεκτό και αν το θέλετε δεν διαφωνούμε ότι να, μπορεί να συμπεριλαμβάνεται και σε άλλου είδους κείμενα ανεξαρτήτων αρχών όπως του Συνηγόρου του Πολίτη.

Θα ήθελα για να επιχειρηματολογήσω για το εάν πρέπει ή όχι, που για μας πρέπει, να αποδεχθεί η Κυβέρνηση αυτήν την πρότασή μας θα ήθελα να σας θυμίσω τι επικρατεί σήμερα στην εν γένει Δημόσια Διοίκηση και τι επικρατεί και επιμέρους στη δημόσια υγεία.

Προστέθηκαν οι ανεξάρτητες αρχές, προσετέθη ο Συνήγορος του Πολίτη, προσετέθησαν οι επιθεωρητές στη Δημόσια Διοίκηση και ιδιαιτέρως τελευταία στη δημόσια υγεία και είναι πεπατημένη της Κυβέρνησης και η διάρεση αν το θέλετε στα Υπουργεία. Το φαινόμενο της διαιρέσεως των αρμοδιοτήτων στα Υπουργεία, η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ είναι αυτή η οποία κατά έναν τρόπο συγκεκριμένο τον έχει καθιερώσει.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΜΑΝΤΕΛΗΣ: Ενώ πριν ήταν ένα Υπουργείο;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΙΛΙΔΗΣ: Μπορούμε να πούμε και να κάνουμε μία αναδρομή ιστορικά ότι ήταν σίγουρα οι αρμοδιότητες περισσότερες στα χέρια κάποιων εντεταλμένων Υπουργών ή Υφυπουργών. Είναι δεδομένο και μια στοιχειώδης αναδρομή ιστορική το καταδεικνύει, κύριε Μαντέλη.

Αυτά όλα που προσετέθηκαν με την Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ στα πράγματα καταμαρτυρούν πως ή ήταν εντελώς λανθασμένες οι δομές της Δημοσίας Διοικήσεως μέχρι τα δικά σας χρόνια παντελώς, άρα τα προβλήματα ήταν μέγιστα στη Δημόσια Διοίκηση και θελήσατε να τα θεραπεύσετε ή κάτι που είναι και παραδεκτό από τη δική μου την πλευρά ότι αλλάξαν και οι χρόνοι και άλλαξε και ο πολιτικός μας πολιτισμός, όπου κατά ένα χαλαρότερο τρόπο θέλουμε να προσεγγίζουμε τα πράγματα της Δημόσιας Διοίκησης ώστε μ' αυτόν τον τρόπο να εισάγουμε περισσότερο αντικειμενικούς παρατηρητές-γνωμοδότες που να υπερασπίζονται τα δικαιώματα των πολιτών και να δείχνουν στη Δημόσια Διοίκηση ποια πρέπει να είναι η πεπατημένη οδός που πρέπει να ακολουθήσουν. Είναι κάτι που ο καθένας μπορεί να το συζητήσει, να το αναπτύξει και να έχει τις ενστάσεις του. Εκεί όμως που θέλω να καταλήξω είναι ό,τι και από τα δύο να συμβαίνει δεν μπορεί να είναι εκτός πραγματικότητας και να απορρίπτεται ασυζητητί αυτή η πρόταση που φέρνει η Νέα Δημοκρατία. Θα σας πω τι συμβαίνει σήμερα στη δημόσια υγεία και στην ιδιωτική. Ο αποπεμφθείς Υπουργός κ. Παπαδόπουλος στο γνωστό νόμο για τη μεταρρύθμιση του συστήματος υγείας στην εισηγητική έκθεση δεν χρειάζεται να το πω εγώ δήλωσε ότι το σύστημα αυτό εκφυλίστηκε εκ των έδω και το καταμαρτυρεί κατά το σκληρότερο τρόπο.

Όσον αφορά τις κοινωνικές υποθέσεις ο ίδιος ο Συνήγορος του Πολίτη αναδεικνύει κατά τον τραγικότερο τρόπο σε μείζονα ζητήματα τα θέματα ασφαλίσεως Ι.Κ.Α., Ο.Γ.Α. Μάλιστα, δεν θα διστάσω από την ιδεολογική θεώρηση του δικού μου κόμματος να σας πω ότι να συμβαίνουν και τραγικά παρατράγουδα στην ιδιωτική υγεία, είτε αυτά αφορούν ανεξέλεγκτες καταστάσεις διαφθοράς είτε αφορούν το στραγγαλισμό της ιδιωτικής υγείας με τα γνωστά της πεπατημένης των τιμολογίων, τα οποία ζούμε και τα οποία πιστεύω ότι κανείς αντικειμενικός παρατηρητής, σε όποιο κόμμα κι αν ανήκει και όποια κομματική θεώρηση και αν έχει, δεν μπορεί να τα αποδεχθεί.

Πιστεύω ότι έχουμε συμφωνήσει σ' αυτά και οι αιτιάσεις της Κυβέρνησης είναι ότι άπτονται οικονομικών ζητημάτων και δυσκολιών και γι' αυτό δεν τα υλοποιεί. Αυτά όμως εμείς οι πολιτικοί, όποια ιδεολογική θεώρηση κι αν έχουμε, θα πρέπει να

τα λέμε με ειλικρίνεια και ευθαρσώς και να προσπαθούμε να επιτύχουμε αυτήν τη συνθετική διαδικασία που θα προέλθει από τη διαλεκτική διαδικασία που πρέπει να προηγηθεί.

Επομένως, πιστεύω ότι η Κυβέρνηση μπροστά σ' αυτήν την πρόταση νόμου της Νέας Δημοκρατίας πρέπει να ξεκαθαρίσει το πώς θα πορευτούμε. Θα πορευτούμε με την παλαιά πεπατημένη της χρηστής Δημόσιας Διοίκησης, με συγκεκριμένη δομή της ιεραρχίας, όπου προβλέπονται υπηρεσίες, διοίκηση και έλεγχος ή θα προστεθούν πράγματι οι ανεξάρτητες αρχές, όπως ο Συνήγορος του Πολίτη και επιπλέον επιθεωρητές και θα προχωρήσουμε στην κατάτμηση της Δημόσιας Διοίκησης όσον αφορά και τη διοίκηση και τον έλεγχο;

Εάν συμβεί αυτό, που συμβαίνει μέχρι σήμερα, τότε η πρόταση της Νέας Δημοκρατίας δεν έρχεται να κάνει τίποτα άλλο από το να υποστηρίξει διακηρυχθείσα υπόσχεση του Πρωθυπουργού σας, του κ. Σημίτη, να βαδίσει, αν θέλετε, στην πεπατημένη του Συνηγόρου του Πολίτη, και γιατί όχι. Απλούστατα, η πρόταση της Νέας Δημοκρατίας αναδεικνύει το μέγεθος και την αναγκαιότητα που υπάρχει στη δημόσια υγεία.

Ελπίζω παρακολουθώντας το συλλογισμό μου να έχετε καταλάβει προς τα πού θέλω να οδηγήσω τη σκέψη σας, χωρίς να θέλω απαραίτητως και να την αποδεχτείτε. Αλλά νομίζω ότι τα συγκεκριμένα ερωτήματα χρειάζονται και συγκεκριμένες απαντήσεις.

Εμείς τι λέμε; Ο Συνήγορος του Πολίτη αναδεικνύει ότι το μεγαλύτερο κομμάτι των υποθέσεων του αφορούν κοινωνικές υποθέσεις. Αν κανείς προσθέσει και τα ζητήματα της δημόσιας και της ιδιωτικής υγείας, κινδυνεύει να φτάσει περίπου στις μισές υποθέσεις που αφορούν το Συνήγορο του Πολίτη.

Αρα, όσον αφορά το ερώτημα που έγκειται στο αν υπάρχει αναγκαιότητα για την κατάτμηση Υπουργείων, διοικήσεως, επιθεωρήσεως και ελεγκτικών διαδικασιών, δεν νομίζω ότι κανείς σόφρων άνθρωπος θα αντιταχθεί στην πρόταση της Νέας Δημοκρατίας και στην αναγκαιότητα που είδε και ο ίδιος ο κ. Πρωθυπουργός και την εξήγγειλε, ότι δηλαδή πρέπει να οδηγηθούμε σ' αυτήν την κατάτμηση των αρμοδιοτήτων.

Μάλιστα, δεν θα πρέπει να σκεφτούμε με μικροψυχία και να θεωρήσουμε ότι με μικροπολιτική παίρνουμε αρμοδιότητες από το Συνήγορο του Πολίτη. Δηλαδή, όταν πήραμε αρμοδιότητες από τις ελεγκτικές διαδικασίες της χρηστής διοίκησης και θεσπίσαμε την επιθεώρηση και τους επιθεωρητές, καινούρια σώματα διώξεως οικονομικού και μη εγκλήματος, τότε δεν υπήρχε θέμα αρμοδιοτήτων που έχουν παρθεί από κάπου αλλού; Ή δεν υπήρχαν κενά νόμου, αγαπητέ συνάδελφε, κύριε Λιτζέρη, τα οποία κάλυψαν κάποιες άλλες νομοθετικές ή διοικητικές διαδικασίες;

Εν κατακλείδι πιστεύω, εκφράζοντας και την παγία άποψη της Νέας Δημοκρατίας, ότι εμείς είμαστε σταθερά θιασώτες του μικρού και ισχυρού κράτους, των υπηρεσιών, της διοικήσεως και του ελέγχου και όχι του εμπόρου και του παραγωγού.

Ο Πρωθυπουργός εξήγγειλε και υπεσχέθη αυτού του είδους τη στήριξη του Συνηγόρου Υγείας του Πολίτη. Σε σας εναπόκειται να αποδείξετε αν υπάρχει ακολουθία ή ανακολουθία λόγων, έργων και αποτελεσματικότητας.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτονας): Το λόγο έχει η κα Δαμανάκη εκ μέρους του Συνασπισμού της Αριστεράς και της Προόδου.

MARIA DAMANAKH: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Είναι αναμφισβήτητο το γεγονός ότι στον τομέα της υγείας υπάρχουν σοβαρά και υπαρκτά προβλήματα και πιστεύω ότι οι συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας, καταθέτοντας την πρόταση νόμου, ξεκινούν απ' αυτήν τη σοβαρή και υπαρκτή βάση των προβλημάτων.

Τα προβλήματα τα οποία υπάρχουν στον τομέα της υγείας και τα οποία δημιουργούν χαμηλής ποιότητας υπηρεσίες για τη μεγάλη πλειοψηφία, θα έλεγα, του ελληνικού λαού οφείλονται σε πολλούς παράγοντες και σε αιτίες μακρόχρονες. Πολύ συνοπτικά θα έλεγα ότι οφείλονται στο γεγονός ότι η Ελλάδα για ένα πολύ μεγάλο χρονικό διάστημα διέθετε στον τομέα της υγείας χαμηλά ποσά, τα οποία δεν μπορούσαν να καλύψουν τις ανά-

γκες. Από την άλλη δεν υπήρχε ούτε ο σχεδιασμός ούτε ο ορθολογισμός που θα επέτρεπε την καλύτερη δυνατή αξιοποίηση των ποσών αυτών. Έχουμε, δηλαδή, ένα συνδυασμό έλλειψης σχεδιασμού, πόρων και κακοδιαχείρισης σε μεγάλο βαθμό των πόρων που οδηγούνται σ' αυτήν την κατεύθυνση εδώ και πάρα πολλά χρόνια.

Κύριε Πρόεδρε, είναι επίσης αναμφισβήτητο ότι πολλά από τα προβλήματα που υπάρχουν στον τομέα της υγείας συνδέονται με τα προβλήματα της διοίκησης. Αυτό έχει να κάνει και με την αξιοποίηση των χρημάτων που διατίθενται από τον κρατικό προϋπολογισμό, αλλά και με την αξιοποίηση του προσωπικού, με την αξιοποίηση των ανθρώπων που εργάζονται και στο κρατικό σύστημα υγείας και που πολλές φορές με δική τους πρωτοβουλία και, θα έλεγα, με τη διάθεση και του κόπου τους και των δυνατοτήτων τους προσπαθούν να περισώσουν ό,τι μπορούν απ' αυτόν τον κρατικό τομέα υγείας.

Υπάρχουν, λοιπόν, προβλήματα διοίκησης. Αυτό είναι αναμφισβήτητο. Προβλήματα διοίκησης υπάρχουν και γενικά στο δημόσιο τομέα. Γι' αυτό εξάλλου, κύριε Πρόεδρε, ο Συνήγορος του Πολίτη ως θεσμός έχει πετύχει. Λέω ότι έχει πετύχει και από την άποψη του έργου που επιτελεί, αλλά και από την άποψη της σχέσης που έχει διαμορφώσει με τους πολίτες, οι οποίοι προστρέχουν στο Συνήγορο του Πολίτη. Αυτό αναμφισβήτητο προκύπτει από τα στοιχεία τα οποία υπάρχουν. Δεν είναι τυχαίο ότι μέσα στο 2001 αυξήθηκαν κατά 17,5 % οι αναφορές πολιτών προς το Συνήγορο του Πολίτη. Βλέπουν, δηλαδή, με εμπιστοσύνη το θεσμό.

Το ένα τρίτο περίπου των θεμάτων που δέχεται ο Συνήγορος του Πολίτη, απ' ό,τι μπορέσαμε να πληροφορηθούμε, αφορούν θέματα υγείας και κοινωνικής πρόνοιας. Κατά πολύ μεγαλύτερο βαθμό αφορούν θέματα κοινωνικής ασφάλισης. Αφορούν, όμως, και θέματα υγείας, μητρότητας, ατόμων με ειδικές ανάγκες, προστασίας του παιδιού κ.τ.λ.. Ήδη ο Συνήγορος του Πολίτη βρίσκεται σε μια προσπάθεια να αντιμετωπίσει τα θέματα αυτά με τον ένα ή τον άλλο τρόπο. Δεν θεωρούμε ότι σε αυτήν τη φάση είναι σκόπιμο να αποσπασθεί όλη αυτή η ύλη από το Συνήγορο του Πολίτη, προκειμένου να έχουμε έναν άλλο Συνήγορο της Υγείας, δηλαδή να υλοποιηθεί η πρόταση των συναδέλφων της Νέας Δημοκρατίας. Είναι σοβαρά τα διοικητικά προβλήματα του τομέα της υγείας. Δεν πιστεύω, όμως, ότι θα αντιμετωπισθούν με την καθιέρωση και ενός επιπλέον Συνηγόρου. Ήδη ο Συνήγορος του Πολίτη κάνει ό,τι μπορεί και αν υπάρχει θέμα να βελτιώσουμε την κατάσταση, πιστεύουμε ότι θα πρέπει να ενισχυθεί αυτός ο θεσμός.

Κύριε Πρόεδρε, δεν θεωρούμε σκόπιμο, σ' αυτή μάλιστα τη φάση που ο Συνήγορος του Πολίτη προσπαθεί να εδραιώσει την παρουσία του και απέναντι στο κράτος και απέναντι στην κοινωνία, να αποσπάσουμε αυτήν την ύλη. Αυτός είναι ο πρώτος λόγος, για τον οποίο δεν δεχόμαστε την πρόταση νόμου της Νέας Δημοκρατίας, αν και αντιλαμβανόμαστε ότι κάνει μια προσπάθεια να απαντήσει στα σοβαρά και υπαρκτά προβλήματα υγείας, τα οποία δεχόμαστε ότι υπάρχουν.

Πέρα απ' αυτό θα ήθελα να σημειώσω και δύο άλλους λόγους, για τους οποίους θεωρούμε ότι η πρόταση νόμου δεν μπορεί να λύσει το πρόβλημα στο οποίο αναφέρεται: Ο δεύτερος λόγος για τον οποίο δεν ψηφίζουμε την πρόταση της Νέας Δημοκρατίας, πέρα από το γεγονός ότι δεν θέλουμε να αποδυναμώσουμε το Συνήγορο του Πολίτη, είναι το γεγονός ότι θεωρούμε ότι η εφαρμογή της πρότασης θα βαρύνει μονόπλευρα τον κρατικό τομέα υγείας, ενώ θεωρούμε ότι πολύ μεγάλη ανάγκη για έλεγχο υπάρχει και στον ιδιωτικό τομέα. Εφόσον, όμως, η πρόταση στρέφεται αποκλειστικά στα διοικητικά θέματα, όπως αντιλαμβανόμαστε, η διοικητική εφαρμογή του ελέγχου στον τομέα της ιδιωτικής υγείας θα είναι ελάχιστη έως καθόλου. Ενώ, λοιπόν, για τον κρατικό τομέα υγείας οι συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας επιδεικνύουν ακόμα πολύ μεγάλο ενδιαφέρον, για να υπάρξει ένας επιπλέον έλεγχος έχω την εντύπωση ότι ο ιδιωτικός τομέας υγείας εξακολουθεί να παραμένει στο απυρόβλητο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΙΛΤΙΔΗΣ: Γιατί τον ιδιωτικό τομέα; Γιατί το συζητάμε;

ΜΑΡΙΑ ΔΑΜΑΝΑΚΗ: Γιατί, κύριε συνάδελφε, αυτή η πρόταση νόμου αναφέρεται και στον ιδιωτικό και στο δημόσιο τομέα. Επειδή είναι, όμως, μια πρόταση που αφορά αποκλειστικά και μόνο το διοικητικό μηχανισμό, όπως καταλαβαίνετε, η δυνατότητα κρατικού ελέγχου του κρατικού μηχανισμού είναι υπαρκτή, ενώ η δυνατότητα ελέγχου του μηχανισμού του ιδιωτικού τομέα είναι σχεδόν ανύπαρκτη, διότι ο έλεγχός σας θα αφορά μόνο τις ιδιωτικές πράξεις που έχουν σχέση με τον ιδιωτικό τομέα.

Βέβαια, το θέμα του ελέγχου του ιδιωτικού τομέα δεν καλύπτεται από την πρόταση της Νέας Δημοκρατίας, αλλά αφορά και την Κυβέρνηση, η οποία θα πρέπει να το δει. Διότι οι αποφάσεις που αφορούν τον ιδιωτικό τομέα υγείας και ανεπαρκείς είναι –υπάρχει δηλαδή αυτήν τη στιγμή και θεσμικό κενό– και, βεβαίως, υπάρχει έλλειψη ελεγκτικού μηχανισμού.

Με δεδομένο αυτό το θεσμικό κενό, με δεδομένα τα προβλήματα που υπάρχουν στην έλλειψη ελεγκτικού μηχανισμού, το να προσθέσουμε άλλον έναν έλεγχο στον κρατικό τομέα υγείας –όταν ο ιδιωτικός μένει στο απυρόβλητο– θεωρούμε ότι δεν είναι προς το συμφέρον της υγείας των πολιτών συνολικά.

Τέλος, κύριε Πρόεδρε, υπάρχει και ένας τρίτος λόγος που διαφωνούμε. Θέλω και από αυτό το βήμα να εκφράσω την ανάγκη η προσφυγή σε ανεξάρτητες διοικητικές αρχές να γίνεται με μεγάλη φειδώ. Άλλωστε, κύριοι Βουλευτές –και εδώ θέλω να προβληματιστούμε όλοι– η ίδρυση ανεξάρτητων διοικητικών αρχών κατά βάθος υπονοεί μία αδυναμία της πολιτικής, μία αμηχανία της να εφαρμόσει τα μέτρα και στο θεσμικό επίπεδο και στο επίπεδο της διοίκησης, ώστε να ελέγξει τους τομείς αυτούς.

Δεν είναι λοιπόν τόσο απλό να λέμε ότι κάνουμε συνέχεια Ανεξάρτητες διοικητικές αρχές. Ουσιαστικά ομολογούμε ότι η Κυβέρνηση, η Βουλή, το πολιτικό σύστημα εν τέλει, αδυνατεί να ελέγξει την κατάσταση, αδυνατεί να επιβάλλει μέτρα προς όφελος των πολιτών και γι' αυτό καταφεύγουμε στις ανεξάρτητες διοικητικές αρχές.

Αυτό μπορεί βεβαίως να γίνεται. Άλλωστε υπάρχει και η σχετική πρόβλεψη του Συντάγματος για ζητήματα μεζονος σημασίας και ζητήματα που εξασφαλίζουν

–θα έλεγα– τη μέγιστη πολιτική συναίνεση, ως προς την ανάθεσή τους, αλλά δεν μπορεί να γίνεται για όλα τα θέματα.

Επίσης δεν θεωρούμε ότι μπορεί να υπάρξει ξεχωριστός Συνήγορος του Πολίτη όσον αφορά τα θέματα υγείας, διότι αυτό σημαίνει ουσιαστικά ότι κατά κάποιο τρόπο αδυνατούμε –το ομολογούμε επισήμως και προσπαθούμε να το αναθέσουμε αλλού– να ελέγξουμε την κατάσταση. Δεν ξέρω μάλιστα αν θα μπορέσει να ελεγχθεί μία τόσο δύσκολη κατάσταση, που αφορά τόσους ανθρώπους, μέσα από μία ανεξάρτητη διοικητική αρχή.

Δεν υποτιμώ το ρόλο των ανεξάρτητων διοικητικών αρχών. Ακριβώς επειδή δεν τον υποτιμώ, υποστηρίζω ότι η χρήση αυτής της συνταγματικής ρύθμισης πρέπει να γίνεται σε εξαιρετικές, εντελώς εξαιρετικές, περιπτώσεις.

Συνοψίζοντας, κύριε Πρόεδρε, θέλω να πω ότι εμείς, παρόλο που αντιλαμβανόμαστε τις προθέσεις των Βουλευτών της Νέας Δημοκρατίας και παρά το γεγονός ότι συμφωνούμε μαζί τους πως ο τομέας της υγείας βρίσκεται σε εξαιρετικά δύσκολη κατάσταση, δεν ψηφίζουμε την πρόταση. Δεν θεωρούμε ότι μπορεί να αποτελέσει λύση στα σημερινά προβλήματα και επειδή πιστεύουμε ότι ο Συνήγορος του Πολίτη κάνει ό,τι μπορεί, αλλά και επειδή θεωρούμε ότι ο κρατικός τομέας της υγείας πρέπει να ενισχυθεί με άλλους τρόπους.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεφύρας): Ο κ. Γρηγοράκος έχει το λόγο.

ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΓΡΗΓΟΡΑΚΟΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μου δίνεται σήμερα η ευκαιρία να πάρω θέση για τις προτάσεις νόμων που καταθέτουν οι Βουλευτές της Συμπολίτευσης και της Αντιπολίτευσης και να πω πως ανεξάρτητα αν το Σύνταγμα μας έχει πάρει θέση και δεν γίνονται αποδεκτές, πιστεύω ότι αποτελούν ένα στοιχείο της δημοκρατίας μας που μας δίνει την ευκαιρία σαν Βουλευτές να ανταλλάσσουμε απόψεις, να ενημερωνόμαστε και να παίρνουμε

θέσεις σε προβλήματα που καθημερινά απασχολούν τους πολίτες.

Ο χώρος της υγείας πιστεύω ότι δεν είναι χώρος πολιτικής αντιπαράθεσης, γιατί η υγεία δεν έχει χρώμα. «Η πολιτική για την υγεία έχει χρώμα», είχε πει ο πρώην Υπουργός Υγείας ο κ. Παπαδέλλης. Πιστεύω ότι στην Ελλάδα τα τελευταία χρόνια έχουμε δώσει ένα χρώμα. Έχουμε πάρα πολλά προβλήματα, αλλά προσπαθούμε.

Πιστεύω ότι είναι ειλικρινής η προσπάθεια που γίνεται και η αυτοκριτική που κάνουμε, προσπαθώντας να διορθώσουμε ότι δεν είναι καλό. Πιστεύω ότι και αυτό είναι ένα θετικό στοιχείο της δημοκρατίας μας. Η αλήθεια και η πραγματικότητα, όταν γίνονται αποδεκτά, αποτελούν ένα ποιοτικό στοιχείο της δημοκρατίας μας, όταν μάλιστα κανείς δεν υπολογίζει το πολιτικό κόστος και προχωρά σε θέσεις και απόψεις που είναι υπέρ του κοινωνικού συνόλου. Τότε πραγματικά η δημοκρατία γίνεται πιο ισχυρή. Αντίθετα, η δημοκρατία μας υπολείπεται όταν υπεισέρχονται ο κομματισμός, η αναξιοκρατία και ό,τι άλλο αφαιρεί δικαιώματα από τον πολίτη και από την ποιότητα της ζωής του.

Θέλω να πω λοιπόν ότι τα τελευταία χρόνια έχουν γίνει πολλά και μεγάλα βήματα, συνάδελφε κύριε Αδραχτά, για την υγεία στην Ελλάδα.

Πιστεύω ότι κι εσείς έχετε δει αυτό το θετικό βήμα που έχει γίνει για την υγεία. Θα μπορούσαν ίσως να έχουν γίνει περισσότερα, –εμείς δεν το αμφισβητούμε αυτό– αλλά αυτές τις δυνατότητες πιστεύουμε εμείς ότι έχει το ελληνικό κράτος και αυτά προσφέρουμε στους Έλληνες πολίτες. Δηλαδή, εγώ δεν θα ήθελα να παραδεχθώ ότι υπήρχε περίπτωση να υπάρχει μια μεγαλύτερη οικονομική δυνατότητα εκ μέρους του ελληνικού κράτους, να έχει στα χέρια της μια κυβέρνηση περισσότερες δυνατότητες να προσφέρει καλύτερες ποιοτικά και ποσοτικά υπηρεσίες υγείας και να μην το κάνει.

Τι θέλω να πω με αυτό; Θέλω να πω ότι εμείς προσπαθούμε να ισορροπήσουμε τον δημόσιο με τον ιδιωτικό φορέα υγείας γιατί πιστεύουμε ότι αυτοί οι δύο τομείς της υγείας πρέπει να αλληλοσυμπληρώνονται και ο ένας να βοηθά τον άλλο. Βέβαια, οφείλουμε να προσφέρουμε ένα επίπεδο υπηρεσιών υγείας στον Έλληνα πολίτη και από εκεί και πέρα να του δίνουμε και την ευκαιρία –εάν θέλει– να χρησιμοποιήσει τον ιδιωτικό τομέα.

«Η υγεία πρέπει να δίνεται περιφερικά» είχαν πει πριν από είκοσι πέντε χρόνια, το 1978, στην Άλμα Άτα. Οι Κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ προσπαθούν να το κάνουν πραγματικότητα. Έφτιαξαν τα περιφερειακά συστήματα υγείας. Σήμερα προσπαθούμε να φέρουμε τις υπηρεσίες υγείας πιο κοντά στον πολίτη, πιο κοντά στο σημείο που ζει, ώστε να μην έχει όλες αυτές τις μεγάλες αναστατώσεις στη ζωή του και οικονομικά και οικογενειακά και ψυχολογικά. Να φέρουμε πιο κοντά τις υπηρεσίες υγείας στον πολίτη, ούτως ώστε να κάνουμε καλύτερη και την πρόσβαση των υπηρεσιών υγείας, αλλά να προσφέρουμε και καλύτερη ποιότητα υγείας στον πολίτη της περιφέρειας.

Γιατί το λέω αυτό; Φτιάξαμε τα περιφερειακά συστήματα υγείας. Κύριοι συνάδελφοι, δεν νομίζω ότι μπορεί να μας κατηγορήσει κανείς ότι βάλαμε τους ΠΕΣΥάρχες, δηλαδή τους διοικητές των ΠΕΣΥ, με κομματικά κριτήρια, όπως και τους διοικητές και τους αναπληρωτές διοικητές των νοσοκομείων. Πιστεύω ότι μπήκαμε σε μια εντελώς διαφορετική διαδικασία από αυτή που υπήρχε τα προηγούμενα χρόνια και προσπαθήσαμε να είμαστε αντικειμενικοί και να μην βάλουμε την πολιτική τοποθέτηση του καθενός απ' αυτούς υπέρ των όλων. Δηλαδή, στην ουσία προσπαθήσαμε να δώσουμε σ' αυτό το σύστημα ανθρώπους οι οποίοι είναι άξιοι να το διαχειριστούν προς το καλό και το όφελος των Ελλήνων πολιτών.

Αυτό που θα ήθελα να πω είναι ότι ο Συνήγορος του Πολίτη που υπάρχει σήμερα ένας καταξιωμένος θεσμός μεταξύ των Συνηγόρων Πολιτών που υπάρχουν στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Συνήγορος Υγείας και Κοινωνικών Υπηρεσιών υπάρχει, αν δεν απατώμαι, σε δυο χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, αλλά δεν έχει τόση ισχύ. Οφείλουμε, λοιπόν, αυτό το Συνήγορο του Πολίτη που θεσμοθετήσαμε πριν πέντε χρόνια στην Ελλάδα και που θεσπίστηκε για να προσπαθεί να μειώσει την αυθαιρεσία του κράτους και οποιαδήποτε αυθαιρεσία απέναντι στους πολίτες,

αυτό το θεσμό που έχει να επιδείξει τα τελευταία χρόνια σημαντικό έργο, οφείλουμε –επαναλαμβάνω– να τον ισχυροποιήσουμε περισσότερο. Θα πρέπει να του δώσουμε περισσότερο χρόνο –γιατί τουλάχιστον μέχρι στιγμής έχει δώσει καλές εξετάσεις ο θεσμός αυτός στην Ελλάδα– για να μας δείξει περισσότερο τις δυνατότητές του και αν η Ελλάδα αντέχει σε περισσότερους συνηγόρους.

Η ύπαρξη πολλών ανεξαρτήτων διοικητικών αρχών πιστεύω ότι είναι μια αδυναμία, πιθανόν, του πολιτικού μας συστήματος και θα πρέπει και εμείς οι ίδιοι να το δούμε αυτό. Έτσι λοιπόν, δεν μπορούμε να φτιάξουμε Συνηγόρους του Πολίτη για κάθε θέμα που αφορά την καθημερινότητά μας, θα πρέπει να είμαστε πάρα πολύ φειδωλοί. Να δούμε δηλαδή και να ισχυροποιήσουμε αυτούς τους συνηγόρους, που πραγματικά έχουν θέση στο πολιτικό μας σύστημα. Θα πρέπει να πάρουμε περισσότερα, πιθανόν, μέτρα –γιατί εκεί πιθανόν να πάσχει το σύστημα της υγείας– ως προς την διοίκηση και την οργάνωση των υπηρεσιών υγείας στα νοσοκομεία. Εκεί έχουμε πρόβλημα. Θα πρέπει να δούμε πώς μπορούμε περισσότερο να διαχειριστούμε αυτά τα θέματα οργάνωσης και διοίκησης των νοσοκομείων. Θα πρέπει να δούμε πώς προκύπτει αυτό το μεγάλο κόστος των υπηρεσιών υγείας, που παρουσιάζεται ότι πραγματικά διατίθεται στην Ελλάδα. Είμαστε η δέκατη τέταρτη χώρα στον κόσμο στα οικονομικά της υγείας, δηλαδή ξοδεύουμε πάρα πολλά χρήματα για την υγεία στην Ελλάδα, αλλά φαίνεται ότι η ποιότητα των υπηρεσιών υγείας δεν είναι στο ανάλογο επίπεδο που θα περίμενε κανείς.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Β' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΣΓΟΥΡΙΔΗΣ**)

Αυτά είναι υπαρκτά προβλήματα του συστήματός μας. Δεν λέμε ότι δεν έχουμε προβλήματα. Και στις μονάδες εντατικής θεραπείας υπάρχουν πιθανόν προβλήματα. Δεν έχουμε τα ανάλογα κρεβάτια που αναλογούν 8% των γενικών νοσοκομείων. Θα προσπαθήσουμε να δούμε το θέμα. Πάντως δεν είμαστε μακράν απ' ό,τι υπάρχει στον κόσμο. Εκεί που έχουμε πρόβλημα είναι στην ανεπάρκεια πιθανόν του νοσηλευτικού προσωπικού και θα πρέπει το Υπουργείο Υγείας να δώσει μεγαλύτερη προσοχή.

Αυτά είναι τα θέματα της καθημερινότητας του συστήματος και οφείλουμε εμείς σήμερα να τα δούμε με περισσότερη σοβαρότητα. Το ότι υπάρχουν πάρα πολλοί αξονικοί τομογράφοι και μαγνητικοί τομογράφοι στην Ελλάδα που είναι άναρχα κατανοημένοι στην επικράτεια αυτό είναι γεγονός. Πιστεύω ότι θα δοθεί η ευκαιρία στον Υπουργό να μας πει τα προσεχή χρόνια πώς προγραμματίζονται οι αξονικοί τομογράφοι και οι μαγνητικοί τομογράφοι στην περιφέρεια και ανά νομό.

Έχουμε τα προβλημάτα μας σαν χώρα σαν λαός. Όμως οφείλουμε να πούμε ότι έχουμε κάνει πολλά θετικά βήματα. Πιστεύω ότι ο Συνήγορος Υγείας και Κοινωνικών Υπηρεσιών θα προσθέσει πιθανόν περισσότερα προβλήματα στη σημερινή υπάρχουσα πραγματικότητα των νοσοκομείων –που πιστεύω ότι έχει βρει την ισορροπία της στο σύστημα σήμερα– παρά θα προσφέρει κάτι το θετικό.

Ο Συνήγορος του Πολίτη είναι ένας ισχυρός θεσμός και οφείλουμε να τον ισχυροποιήσουμε περισσότερο. Γι' αυτό είμαι ενάντια στη θεσμοθέτηση μιας τέτοιας ανεξάρτητης διοικητικής αρχής. Πιθανόν σε μερικά χρόνια ν' αλλάξω γνώμη και να πω ναι ότι χρειάζεται αυτός ο Συνήγορος Υγείας και Κοινωνικών Υπηρεσιών, αλλά σήμερα πιστεύω ότι ο θεσμός του Συνηγόρου του Πολίτη που υπάρχει είναι μια καλή και δυνατή διοικητική αρχή. Οι πολίτες βρίσκουν το δικό τους και οφείλουμε όσο μπορούμε περισσότερο να ισχυροποιήσουμε αυτή την αρχή.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Ο κ. Σπύρου έχει το λόγο.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΣΠΥΡΟΥ: Κύριε Πρόεδρε, κύριοι συνάδελφοι, η πρόταση των Βουλευτών της Νέας Δημοκρατίας για τη θέσπιση του Συνηγόρου Υγείας και Κοινωνικών Υπηρεσιών αποτελεί μια παράμετρο διαφορετική στη σχέση κράτους-πολίτη σ' έναν τομέα της δημόσιας ζωής που οι όποιες αρρυθμίες, παραλεί-

ψεις ή υπερβάσεις που αγγίζουν ενίοτε την αυθαιρεσία έχουν τραγικές συνέπειες για την υγεία και την ίδια τη ζωή των πολιτών.

Εάν η θεσμοθέτηση του Συνηγόρου του Πολίτη έδωσε διέξοδο σε μια σειρά προβλημάτων που αντιμετωπίζει ο πολίτης σήμερα σε σχέση με το κράτος, ο Συνήγορος Υγείας και Κοινωνικών Υπηρεσιών όχι μόνο θα βοηθήσει στην εμπέδωση του αισθήματος σιγουριάς, αλλά βοηθήσει ώστε η εύρυθμη λειτουργία των υπηρεσιών υγείας να προστατεύσει τους πολίτες σε τομείς που υπάρχει μεγάλο έλλειμμα στην εξυπηρέτηση και μεγάλη ενίοτε διαφθορά.

Και αναφέρω ένα παράδειγμα. Γνωρίζετε πόσο καιρό χρειάζεται για να πάρει ένας συνταξιούχος του ΟΓΑ ή του ΙΚΑ τη σύνταξή του, όταν μάλιστα οι οικονομικές του ανάγκες απαιτούν τη γρηγορότερη έκδοση αυτών των συντάξεων. Γνωρίζετε πόσο ταλαιπωρείται κανείς και συχνά υπερήλικα άτομα στη μεγάλη καθυστέρηση στις λίστες των εξωτερικών ιατρικών ή των ιατρείων για εργαστηριακές εξετάσεις στο Ι.Κ.Α. ή στα νοσοκομεία που πολλές φορές βάζει σε κίνδυνο και την ίδια τη ζωή τους.

Είναι γνωστά και καθημερινά βλέπουν το φως της δημοσιότητας φαινόμενα ενίοτε ακραία που το κράτος όχι απλά δεν είναι φιλικό με τους πολίτες, αλλά συχνά τους ανταγωνίζεται, τους ταλαιπωρεί και δεν τους υπηρετεί. Είναι παρόν, όταν ο πολίτης δεν το χρειάζεται και απουσιάζει εκεί που το έχει ανάγκη.

Το κράτος απαιτεί από τους πολίτες να εκπληρώνουν τις υποχρεώσεις τους, ενώ τους αφήνει να διεκδικούν τα δικαιωμάτα τους χωρίς αποτέλεσμα και όχι ανέξοδα και συχνά με μεγάλη ταλαιπωρία. Έτσι ο πολίτης αγανακτεί, είναι δύσπιστος και συχνά υφίσταται βαριές συνέπειες όχι μόνο οικονομικές, αλλά και ψυχικές και φυσικές, όταν αυτές έχουν σχέση με την υγεία του και την ίδια τη ζωή του.

Είναι γνωστό πόσο σήμερα η κατάχρηση εξουσίας έχει πάρει ανεξέλεγκτες διαστάσεις και πόσο η καταστρατήγηση της τήρησης της νομιμότητας έχει γίνει καθεστώς. Επιβεβαίωση αυτού είναι η θεσμοθέτηση με το ν. 2477/1997 του Συνηγόρου του Πολίτη και του Σώματος Επιθεωρητών Ελεγκτών Δημοσίας Διοίκησης που μέχρι σήμερα αυτό το σώμα δεν μπόρεσε να ενεργοποιηθεί επιτυχώς.

Θα μπορούσε να υποστηριχθεί ότι ο Συνήγορος του Πολίτη καλύπτει ως ανεξάρτητη αρχή αυτήν την κοινωνική ανάγκη, αν ληφθεί υπόψη ότι το 30% περίπου των υποθέσεων που τον απασχόλησαν, αφορούν στις περιπτώσεις που έχουν σχέση με την κοινωνική προστασία.

Ίσως, όμως, θα μπορούσε να υποστηριχθεί και το αντίθετο, ότι δηλαδή αυτό το μεγάλο ποσοστό που απασχόλησε το Συνήγορο του Πολίτη, ίσως απαιτεί την εξειδίκευση και το διαχωρισμό του σαν ανεξάρτητη αρχή, αφού ο τομέας της υγείας και της πρόνοιας είναι τόσο σημαντικός.

Δεν πιστεύουμε ότι η θεσμοθέτηση αυτού του θεσμού θα αποδυνάμωνε το θεσμό του Συνηγόρου του Πολίτη, αλλά θα τον απάλλαζε από ένα έργο σε μία κατεύθυνση ιδιαίτερης αξίας και σημασίας, όπως και στις διάφορες δημοσκοπήσεις τόσο έντονα και τόσο ευκρινώς αποτυπώνεται σε υψηλά ποσοστά, με έμφαση ιδίως στα θέματα –όπως είπαμε– κοινωνικής ασφάλισης, υγείας και πρόνοιας, θέματα που απασχολούν τους πολίτες, οι οποίοι αγανακτούν, όταν αδικούνται ή ταλαιπωρούνται από παραβίαση των προσωπικών τους δικαιωμάτων ή προσβολή της αξιοπρέπειάς τους.

Ασφαλώς, μέρος των προβλημάτων προέρχεται από κακή ερμηνεία των νόμων ή από κατάχρηση εξουσίας φυσικών προσώπων. Οι περιπτώσεις ποικίλουν, όπως και η ένταση και το μέγεθος της κάθε μίας. Η συμβολή του Συνηγόρου Υγείας στην αποκατάσταση της σχέσης κράτους – πολίτη στον ευαίσθητο τομέα της υγείας και της πρόνοιας κρίνεται απαραίτητη και για έναν πρόσθετο ακόμα λόγο, επειδή ο ν. 2477/1997, ο ν. 2420/1997 και ο ν. 2519/1997 δεν έχουν περιορίσει την έκταση και το μέγεθος των προβλημάτων των πολιτών, με αποτέλεσμα σήμερα μία μεγάλη μερίδα από τους πολίτες να μην απολαμβάνουν υψηλού επιπέδου παροχές υγείας, όταν το κόστος παρα-

μένει υψηλό.

Συνολικά, γνωρίζετε ότι οι δημόσιες δαπάνες ξεπερνάνε το 5,2%, αλλά και οι ιδιωτικές το 4,8% και συνολικά είμαστε πρώτοι σε ευρωπαϊκό επίπεδο στις δαπάνες στον τομέα της υγείας, αλλά τελευταίοι στις δημόσιες δαπάνες!

Οι κανόνες που διέπουν το αγαθό της υγείας υπαγορεύουν, ασφαλώς, ότι ο έλεγχος του Συνηγόρου του Πολίτη δεν θα αφορά μόνο στο δημόσιο τομέα, αλλά επί ίσοις όροις θα πρέπει να ελέγχεται και ο ιδιωτικός τομέας, εφόσον το αγαθό της υγείας δεν μπορεί να είναι εμπορεύσιμο, όποιο και αν είναι το κόστος και από όπου και αν παρέχεται.

Η πρόταση έχει, επίσης, την αξία της από την άποψη της νομοθετικής πρωτοβουλίας Βουλευτών της Αντιπολίτευσης. Βέβαια, ο Κανονισμός προβλέπει την απόρριψη προτάσεων που προκαλούν κόστος, αλλά έχει αξία γιατί έτσι εισάγεται στην Εθνική Αντιπροσωπεία ο προβληματισμός και η επιχειρηματολογία εκείνη που θα βοηθήσει και την Κυβέρνηση να βελτιώσει τους μηχανισμούς και να συμβάλει, ώστε να αλλάξει η συμπεριφορά όλων όσοι είναι ταγμένοι να υπηρετούν τους πολίτες και, μάλιστα, σε ευαίσθητους τομείς.

Θα μπορούσε να πει κανείς ότι ο πολίτης σήμερα βιώνει μία άθλια πραγματικότητα και καθημερινότητα σε πολλούς τομείς. Η αγωνία του για τη ανεύρεση ή τη διατήρηση της εργασίας του, το κόστος ζωής, τα προβλήματα στην παιδεία, στην ασφάλιση, στην υγεία, του δημιουργούν πρόσθετη αγωνία. Καθήκον, λοιπόν, της πολιτείας και της διοίκησης είναι να τον υπηρετούν και να του συμπαρίστανται.

Ασφαλώς, δεν αρκούν οι νόμοι για να πράξει έκαστος το αυτονόητο. Είναι θέμα παιδείας και νοοτροπίας που πιστεύω ότι εγκαθιδρύθηκε και εμπεδώθηκε τα τελευταία χρόνια υπό την κομματική «ομπρέλα» που προστάτευε όποιον παρανομούσε, αδιαφορούσε και καταστρατηγούσε τις αυτονόητες υποχρεώσεις του.

Παράλληλα, θα έλεγα ότι έχει έρθει η ώρα να αλλάξει ο ρόλος των Βουλευτών και η νομοθετική τους αποστολή να μην εξαντλείται, κύριοι συνάδελφοι, απλώς στη θετική ή αρνητική ψήφο στη νομοθετική πρωτοβουλία της εκάστοτε κυβέρνησης.

Οι προτάσεις νόμων από τους Βουλευτές -είτε της Συμπόλιτευσης είτε της Αντιπολίτευσης έχουν την ιδιαιτερότητα να αναδεικνύουν την αληθινή όψη των προβλημάτων, γιατί αυτές οι προτάσεις στη συζήτησή τους είτε στη Διάρκη Επιτροπή είτε στην Ολομέλεια δεν απειλούνται από το ενδεχόμενο πολιτικό κόστος ούτε απαιτούν κομματική πειθαρχία, αφού απορρίπτονται «a priori».

Όμως, η αλήθεια αναδεικνύεται, όσο και αν προσπαθεί να την αποκρύψει η Κυβέρνηση με επικοινωνιακά τρικ, με υποσχέσεις και -ενίοτε- με μικροπαροχές.

Ο χώρος της υγείας, της ασφάλισης και της πρόνοιας πάσχει βαριά και η αντιμετώπισή του θέλει θάρρος, ψυχή και έχει πολιτικό και οικονομικό κόστος. Αυτό το κόστος πρέπει να το αναλάβει μία ευνοούμενη δημοκρατία μίας πολιτείας, αφού είναι ένας από τους πλέον ευαίσθητους τομείς της δημόσιας ζωής, όπως είναι επίσης η πρόνοια, η φροντίδα για το παιδί, τα άτομα με ειδικές ανάγκες και μία σειρά αδυνάμων που η πολιτεία πρέπει όχι απλώς να τα περιθάλπει, αλλά να τα προλαμβάνει, να τα εντοπίζει και να τους συμπαρίστανται εγκαίρως.

Η πρόταση των Βουλευτών της Νέας Δημοκρατίας επιδιώκει να βοηθήσει στην ανάδειξη και στη θεραπεία των δυσλειτούργων των υπηρεσιών στον ευαίσθητο τομέα της υγείας.

Κύριε Πρόεδρε, κύριοι συνάδελφοι ο διάλογος, που αναπτύχθηκε και στη Διάρκη Επιτροπή αλλά και σήμερα, είναι παραγωγικός και επιβεβαιώνει ότι υπάρχουν πολλά προβλήματα, που ο πολίτης μένει απροστάτευτος. Θα έλεγα ακόμη ότι, όσο δυναμώνει το αίσθημα ασφάλειας του πολίτη, όσο έκαστος εκτελεί τις υποχρεώσεις του, τόσο και η δημοκρατία ισχυροποιείται και ο σεβασμός στον άνθρωπο αποκτά προτεραιότητα.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Το λόγο έχει ο κ. Μαντέλης.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΜΑΝΤΕΛΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, ζήτησα το λόγο, για να συνηγορήσω υπέρ του Συνηγόρου του Πολίτη. Έχω μια

ειδική ευαισθησία, γιατί ήμουν ως Υφυπουργός Εσωτερικών εκείνος, που εισηγήθηκε το θεσμό του Συνηγόρου του Πολίτη.

Θα πρέπει να πω για την ιστορία ότι πηγαινοντας στο Υπουργείο Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης βρήκα μια θαυμάσια προεργασία, που είχε κάνει ο Χάρης ο Καστανίδης, πάνω στην οποία στηρίχθηκαν τα επόμενα βήματα. Έτσι έχουμε αυτόν το θεσμό, τον οποίο σήμερα χαίρομαι που η Νέα Δημοκρατία τον υπερασπίζεται. Θα ήταν καλό οι συνάδελφοι, που μίλησαν, να διάβαζαν τα Πρακτικά της εποχής, για να δουν πως τον κατακεραύνωναν εκείνη την εποχή και τι λένε σήμερα. Αυτό είναι σημαντικό βήμα.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Πάλι δεν διαβάσατε τα Πρακτικά κύριε Μαντέλη; Αφού τον ψηφίσαμε.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΜΑΝΤΕΛΗΣ: Εντάξει. Διαβάστε τα Πρακτικά.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Αφού τον ψηφίσαμε τότε. Μην διαστρεβλώνετε την πραγματικότητα.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΜΑΝΤΕΛΗΣ: Τότε λοιπόν και τώρα, κύριοι συνάδελφοι, νομίζω ότι, για να πετύχει ο θεσμός του Συνηγόρου του Πολίτη, χρειάζεται να εδραιώσουμε την εμπιστοσύνη του πολίτη προς το θεσμό και να μην υποβαθμίσουμε το ρόλο του.

Νομίζω ότι η πρόταση της Νέας Δημοκρατίας δεν προέρχεται από κακή πρόθεση, αλλά από την άλλη πλευρά βρίσκεται σε λανθασμένη κατεύθυνση. Δηλαδή η σύλληψη, την οποία κάνει για το θεσμό αυτό, θέλοντας να τον κατατεμαχίσει στο α' στο β' ή στο γ' Υπουργείο, ανεξάρτητα αν είναι σπουδαίο ή όχι το Υπουργείο Υγείας, -και είναι σπουδαίο το Υπουργείο Υγείας για τα θέματα της υγείας- είναι λανθασμένη. Το να θελήσουμε δηλαδή να κατακεραμίσουμε σε κατά τόπους ή σε κατ' είδος αρμοδιότητες το Συνγόρο του Πολίτη και είναι ενάντια στην εμπιστοσύνη του πολίτη προς το κοινό και θα υποβαθμίσει το ρόλο του.

Θέλω εξ' αρχής να πω ότι, επειδή πολλές φορές όχι μόνο η Αντιπολίτευση, αλλά και η Κυβέρνηση, θέλει να επαναλάβει επιτυχημένους θεσμούς και σε άλλους τομείς της διοίκησης, θα ήταν λάθος και για την Κυβέρνηση, αν αύριο έφερνε ένα νομοσχέδιο για το Συνγόρο του Πολίτη στο Υπουργείο Παιδείας ή στο Υπουργείο Μεταφορών...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Ή Άμυνας.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΜΑΝΤΕΛΗΣ: Ή σε επιμέρους κατηγορίες. Θα ήταν πέρα για πέρα λάθος, γιατί ο κατακεραματισμός του Συνηγόρου του Πολίτη θα δυναμιτίζει κυριολεκτικά τη δόμηση εμπιστοσύνης του πολίτη, η οποία στηρίζεται σε ακέραια άποψη. Ο Συνήγορος του Πολίτη δεν στηρίζεται σε νόμους, αλλά σε ευθυκρισία, στην δηλαδή κρίση του συνηγόρου ότι αποδίδει δίκαιο πέρα και από το γράμμα του νόμου.

Αν έχεις περισσότερους του ενός συνηγόρους του πολίτη, τότε έχεις το ενδεχόμενο να έχεις αντιφατικές και αλληλοσυγκρουόμενες κρίσεις, συγκρούσεις αρμοδιοτήτων ή το φαινόμενο να καταταλαιπωρείται ο πολίτης τρέχοντας από τον έναν στον άλλο. Εκεί λοιπόν θα οδηγήσουμε στο αντίθετο φαινόμενο.

Πιστεύω ότι πρέπει να είναι ακέραιος και ένας ο Συνήγορος του Πολίτη. Αν χρειάζεται παραπάνω βοηθούς, να βάλουμε, αλλά να είναι ένας ο Συνήγορος του Πολίτη και μία η κρίση.

Επειδή ο συνάδελφος, ο κ. Κιλιτλής, αναφέρθηκε στην Κυβέρνηση, θα χρειαστεί να επικαλεστώ το θεσμό του Συμβούλιου της Επικρατείας, που είναι ένας εξαιρετικά επιτυχημένος δικαστικός θεσμός για τη διοικητική δικαιοσύνη. Το Συμβούλιο της Επικρατείας είναι ένα. Αν έχει κύρος είναι, επειδή είναι ένα. Αν υπήρχαν δύο ή τρία Συμβούλια της Επικρατείας, θα έπρεπε να έχουμε προβλέψει ένα άλλο παραπάνω από αυτά, για να είναι η κρίση του μία. Κάνει κρίση και πρέπει να έχουμε μία κρίση στο σημείο αυτό.

Αντίστοιχα γι' αυτό, που λέχθηκε για την Κυβέρνηση, πρέπει αν πω ότι η Κυβέρνηση υποχρεωτικά δομείται σε κατά τόπους Υπουργεία εξαιτίας των προβλημάτων, που έχει να αντιμετωπίσει. Ακόμα και η Κυβέρνηση όμως εκφράζεται με έναν, όταν χρειάζεται να υπάρξει πολιτική απόφαση και κρίση. Τότε θα την εκφράσει ένας. Έτσι, νομίζω ότι πρέπει να το διαφυλάξουμε αυτό το σημείο και νομίζω ότι είναι σωστό να γίνει.

Όμως, θα μου επιτρέψετε να κάνω μια μικρή παρατήρηση. Η πρόταση νόμου μιλάει για εξωδικαστικό έλεγχο της διοικητικής δράσης, δηλαδή να ελέγξουμε, αν είναι δυνατόν, την κακοδιαχείριση, τη βραδυπορία, τη γραφειοκρατία κλπ.

Όμως, αυτός είναι ένας τομέας που δεν αφορά στη διοικητική δράση, δεν αφορά στην κακοδιαχείριση, δεν αφορά στη γραφειοκρατία κλπ. Αφορά στους εξωγενείς παράγοντες της κοινωνίας μας για το πιο ευαίσθητο κομμάτι της, που είναι το παιδί. Στην εισηγητική έκθεση της Νέας Δημοκρατίας γίνεται μια πρόβλεψη για την προστασία των δικαιωμάτων του παιδιού, όμως, δυστυχώς, αυτή η πρόβλεψη περιορίζεται στη διοικητική δράση.

Εδώ υπάρχει ένα σοβαρό ζήτημα. Το παιδί έχει βέβαια ανάγκη από προστασία έναντι της διοικητικής δράσης, αλλά νομίζω ότι αυτό είναι επουσιώδες. Δεν έχω δει ακραίες περιπτώσεις διοίκησης, με τις οποίες να παραβιάζονται βάνουσα τα δικαιώματα του παιδιού. Δεν έχω δει καμία, αλλά μπορεί να υπάρχει και κάποια που να την αγνοώ.

Τα δικαιώματα του παιδιού παραβιάζονται βάνουσα από μια σκληρή κοινωνία, η οποία αναπτύσσεται στις μέρες μας. Αναφέρομαι στην παιδική πορνεία, στη βία κατά του παιδιού, στον αναλφαριθμητισμό των παιδιών κλπ. Αυτά τα θέματα δεν έχουν να κάνουν αυτά καθ' αυτά με τη διοικητική δράση.

Κύριε Υφυπουργέ, εδώ υπάρχει ένα κενό. Ο συνάδελφος κ. Παπαδέλλης έχει κάνει μια εξαιρετική δουλειά για την προστασία του παιδιού, όπως και ο κ. Καστανίδης. Η δουλειά τους αφορά ακριβώς αυτό το σημείο και πρέπει να τη συμμαρτυρήσουμε όλοι.

Θα ήθελα σ' αυτό το σημείο η Κυβέρνηση να δείξει ιδιαίτερη ευαισθησία. Δείτε αυτήν την εξαιρετική δουλειά και φέρτε την σαν νομοσχέδιο για να το ψηφίσουμε. Πιστεύω ότι θα μας βρείτε όλους σύμφωνους. Είναι κάτι έξω από το Συνήγορο του Πολίτη.

Ο Συνήγορος του Πολίτη ασχολείται με τις σχέσεις πολίτη-κράτους. Εδώ πρέπει να ασχοληθούμε με τη σχέση αυτής της σκληρής κοινωνίας με τα παιδιά. Αν δεν το κάνετε εσείς, εγώ θα παρακαλούσα τον κ. Παπαδέλλη να ξεκινήσει αυτήν την πρωτοβουλία. Θα μας βρεί όλους σύμφωνους για να την προχωρήσουμε. Αυτό το επισημαίνω και ως μια μικρή προειδοποίηση προς την Κυβέρνηση.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΣΠΥΡΙΔΟΥΝΗΣ : Μπορούμε να κάνουμε μια πρόταση νόμου γι' αυτό το θέμα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουρίδης): Αυτό είναι πολύ λογικό, γιατί το παιδί δεν μπορεί να προστρέξει στο Συνήγορο του Πολίτη.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΜΑΝΤΕΛΗΣ: Θα μου επιτρέψετε να επισημάνω και το εξής. Ο Συνήγορος του Πολίτη κινείται κατ' αίτηση του πολίτη. Ο Συνήγορος του Παιδιού, αν τον ονομάσουμε έτσι, θα κινείται μόνος του για το παιδί, δεν θα πηγαίνει το παιδί να βρίσκει το συνήγορο. Ο συνήγορος θα βρίσκει το παιδί, αυτή είναι η διαφορά, και θα στρέφεται όχι κατά της διοίκησης του Υπουργού Παιδείας ή οποιουδήποτε Υπουργού. Θα στραφεί κατά των παραγόντων της κοινωνίας που αναπτύσσονται κάτω από τα τραπέζια, κάτω από τα εδάφη, «underground», θα στραφεί κατά των παραγόντων που αναπτύσσονται σε βάρος των παιδιών, σε βάρος της ανατροφής τους, της εξέλιξής τους και επομένως σε βάρος του μέλλοντος της κοινωνίας μας.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουρίδης): Ο Υφυπουργός Υγείας και Πρόνοιας κ. Νασιώκας έχει το λόγο.

ΕΚΤΟΡΑΣ ΝΑΣΙΩΚΑΣ (Υφυπουργός Υγείας και Πρόνοιας): Κύριε Πρόεδρε, κύριοι συνάδελφοι, σήμερα βρισκόμαστε σε μια διαδικασία νομοθετικού έργου. Παρ' όλα αυτά, η συζήτηση ξεκίνησε και επεκτάθηκε σε πολλά θέματα κοινοβουλευτικού ελέγχου, ερωτήσεων και απαντήσεων.

Ο χώρος της υγείας είναι ένας χώρος που πάντοτε προσφέρεται για κριτική. Είναι ένας χώρος, για τον οποίον κανένας δεν μπορεί να πει ότι είναι ειδυλλιακός αλλά και πουθενά στον κόσμο δεν είναι έτσι.

Οι αλλαγές, που γίνονται στην υγεία σε όλον τον κόσμο,

δηλαδή η αλλαγή κατεύθυνσης και νοοτροπίας, η ουσιαστική στήριξη της κατεύθυνσης της πρόληψης, δηλαδή της διαφύλαξης της υγείας και όχι μόνο της αντιμετώπισης της αρρώστιας, είναι θέματα που ξεκίνησαν, όπως είπαν αρκετοί συνάδελφοι, από τη Διακήρυξη του Παγκόσμιου Οργανισμού Υγείας στην Άλμα Άτα το 1978.

Αυτά τα θέματα παίρνουν σάρκα και οστά μέρα με τη μέρα και χρόνο με το χρόνο σε όλο τον κόσμο, αλλά αυτή η διαδικασία δεν είναι καθόλου εύκολη, γιατί πρέπει να αλλάξουμε νοοτροπία αντιμετώπισης των θεμάτων της υγείας.

Οι μεγάλες αλλαγές, που γίνονται στο επιστημονικό κομμάτι, όπως η εξέλιξη της ιατρικής, η εξέλιξη της τεχνολογίας και οι κοινωνικές αλλαγές που παρουσιάζονται, δημιουργούν νέες συνθήκες, νέες απαιτήσεις, νέες προϋποθέσεις, νέες δυσκολίες, νέα προβλήματα. Αρκεί να πούμε ότι από μόνη της η τεχνολογία, έτσι όπως καλπάζει, δημιουργεί νέες κοινωνικές και οικονομικές επιβαρύνσεις, που είναι τεράστιες και πολλές φορές ανεξέλεγκτες.

Έτσι λοιπόν ο χώρος της υγείας είναι ένας χώρος που πάντα προσφέρεται για κριτική και καλώς γίνεται κριτική για να βρίσκουμε εκεί τη χρυσή τομή εκμεταλλευόμενοι όσα περισσότερα χρήματα έχουμε και τοποθετώντας τα ορθολογικά έτσι ώστε να έχουμε το καλύτερο αποτέλεσμα. Το αποτέλεσμα στις υπηρεσίες υγείας, πρόνοιας και κοινωνικών ασφαλίσεων κρίνεται μόνο με την ποιότητα. Η μάχη λοιπόν της ποιότητας είναι μια πολύ δύσκολη μάχη και είναι αυτή που μας απασχολεί πολύ.

Με την ευκαιρία όμως της πρότασης νόμου της Νέας Δημοκρατίας για τη δημιουργία Συνηγόρου Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων μας δίνεται η ευκαιρία να κάνουμε μια ενημέρωση της Εθνικής Αντιπροσωπείας και δι' αυτής του ελληνικού λαού τι γίνεται σήμερα στην Ελλάδα σε θέματα προάσπισης των δικαιωμάτων των πολιτών για θέματα υγείας, πρόνοιας και κοινωνικών ασφαλίσεων από την οποιαδήποτε κακοδιοίκηση, αυθαιρεσία και γιατί όχι την ανεπάρκεια αυτών των υπηρεσιών. Κατά τη δική μας άποψη είναι ένα ολοκληρωμένο θεσμικό πλαίσιο που ήδη έχει ψηφιστεί και εφαρμόζεται καλύτερα ή λιγότερο καλά απ' όσο θέλουμε.

Τρεις είναι οι άξονες με τους οποίους μπορούμε σήμερα να προασπίσουμε τα δικαιώματα των πολιτών. Βέβαια βάση όλων αυτών είναι το επίπεδο και η ποιότητα των υπηρεσιών υγείας και των συναφών υπηρεσιών που ανέφερα στην αρχή.

Οι τρεις άξονες είναι: Πρώτον, η ενημέρωση. Ο πολίτης πρέπει να είναι ενημερωμένος πλήρως ποια είναι τα δικαιώματά του, ποιες είναι οι δυνατότητες του συστήματος, πώς μπορεί να έλθει στο σύστημα, πώς θα εξυπηρετηθεί απ' αυτό ή αν θα συμφωνήσει ή όχι για να γίνει μια εξέταση ή μια επέμβαση. Έτσι λοιπόν λειτουργούν τα γραφεία ενημέρωσης των νοσοκομείων ή οποιαδήποτε υπηρεσία ενημέρωσης και κυρίως τα κέντρα εξυπηρέτησης πολιτών. Και βεβαίως για τα νοσοκομεία μας –τα είπε ο εισηγητής του ΠΑΣΟΚ κ. Λιντζέρης– οι τριμελείς επιτροπές προάσπισης των δικαιωμάτων των πολιτών πρέπει καλύτερα να οργανωθούν, πρέπει να γίνουν περισσότερο γνωστές στους πολίτες και βεβαίως οι πολίτες πρέπει να προστρέχουν σ' αυτές για να γνωρίζουν απολύτως ποια είναι όλα αυτά τα δικαιώματα που έχουν απέναντι στη διοίκηση.

Το δεύτερο και ουσιαστικό είναι η διαμεσολάβηση. Δηλαδή θα πρέπει οι πολίτες στην ανεξάρτητη αρχή, το Συνήγορο του Πολίτη, τον Έλληνα Ombudsman που μας εκπροσωπεί και διευθύνει, για όλα τα θέματα κακοδιοίκησης, ανεπάρκειας, αυθαιρεσίας γενικότερα της διοίκησης αλλά και των υπηρεσιών υγείας, να προσφεύγουν. Και η βάση της διαμεσολάβησης είναι το κύρος και η αποδοχή αυτού του θεσμού. Είναι ένας θεσμός που με μεγάλη χαρά διαπιστώσαμε όλοι σήμερα ότι λειτουργεί πολύ καλά, έγινε γνωστός και απέκτησε την εμπιστοσύνη των πολιτών κατά 20% αυξάνονται οι προσφεύγοντες στο Συνήγορο του Πολίτη και έχει μια πολύ γρήγορη τεκμηρίωση και αποτελεσματικότητα αφού μόνο για το 5% των θεμάτων που προσέφυγαν εκεί δεν δόθηκε απάντηση ακόμα. Και ακόμα αυτή η διαμεσολάβηση, αυτή, η ανεξάρτητη αρχή είναι ένα δείγμα της ωρίμανσης και της εξέλιξης της κοινωνίας μας. Μόνο ώριμες και ανεπτυγμένες κοινωνίες προστρέχουν σε τέτοιους θεσμούς γιατί

πίσω απ' αυτό είναι το δικαίωμα του πολίτη που μπορεί να το βρει πέρα και έξω από τη διοίκηση και τους άλλους θεσμούς, της διοίκησης.

Και ο τρίτος άξονας είναι αυτή καθ'εαυτή η διοίκηση. Δηλαδή είναι ο έλεγχος, είναι η παρέμβαση και είναι και η επιθεώρηση. Και βέβαια αυτό θα το κάνει η διοίκηση. Και εδώ στον τομέα το δικό μας μπορούμε να πούμε πολύ γρήγορα μερικά πράγματα.

Το πρώτο, η ουσιαστική διοίκηση και έλεγχος του ίδιου του συστήματος. Και αν μιλάμε για το ΕΣΥ και για την πρόνοια μπορούμε να πούμε ότι τα περιφερειακά συστήματα υγείας, δηλαδή η αποκέντρωση, η δυνατότητα ιεράρχησης και ελέγχου, έχουν μεγάλη σημασία, έτσι ώστε κάθε περιφέρειά μας να προσπαθεί και να μπορεί όχι μόνο να ιεραρχεί και να προγραμματίζει αλλά και να μπορεί να γίνει και υγειονομικά αυτόκλητος, προκειμένου το σύστημα τελικά να αποκτήσει μια τέτοια λειτουργικότητα που να είναι σύμφωνη με τις ανάγκες των πολιτών.

Επίσης, μεγάλη σημασία έχει και η επαγγελματική διοίκηση με τους διοικητές managers των νοσοκομείων μας. Είναι άνθρωποι που υπογράφουν συμβόλαιο αποδοτικότητας και ελέγχονται ανά πάσα στιγμή. Μάλιστα εδώ αναφορικά με τη διοίκηση των νοσοκομείων υπάρχει ένα πιο σημαντικό θέμα. Με την κατάργηση των διοικητικών συμβουλίων των νοσοκομείων έγιναν τα συμβούλια των νοσοκομείων. Δηλαδή, οι επιστημονικοί και διοικητικοί φορείς του νοσοκομείου, η διευθύνουσα –γιατί για εμάς η νοσηλευτική υπηρεσία είναι από τις πρώτες και θα πρέπει να στηρίξουμε πάση θυσία αυτήν τη μεταρρύθμιση- ο διοικητικός διευθυντής, ο πρόεδρος της επιστημονικής επιτροπής και ο διευθυντής της ιατρικής υπηρεσίας είναι μέλη του συμβουλίου διοίκησης πλέον των νοσοκομείων για να μπορέσει να λειτουργήσει το νοσοκομείο όπως πρέπει αλλά και να μπορεί να αναπροσαρμόζεται το σύστημα μέσα στις αλλαγές τις μεγάλες που γίνονται στον κόσμο.

Βεβαίως υπάρχουν πολλοί ακόμη ελεγκτικοί μηχανισμοί τους οποίους ανέφερε ο κ. Λιντζέρης. Εγώ όμως θα σταθώ σε έναν για τον οποίο θέλω να μιλήσω ιδιαίτερα και αναφέρομαι συγκεκριμένα στο Σώμα Επιθεωρητών Υγείας και Πρόνοιας. Είναι ένα Σώμα το οποίο ψηφίσαμε πριν λίγους μήνες και υλοποιείται αυτές τις μέρες. Υπογράφεται αυτές τις μέρες η έναρξη της λειτουργίας του και μετά από σεμινάριο ολίγων ημερών το Σεπτέμβριο θα αρχίσουν οι επιθεωρήσεις σε όλον το χώρο της υγείας και της πρόνοιας, δημόσιο και ιδιωτικό. Οι δυνατότητες που δίνει ο νόμος για τη δημιουργία αυτού το Σώματος είναι τόσο μεγάλες που χρειάζεται εξειδίκευση.

Ακούστηκε εδώ μια κριτική γιατί διασπάμε το Σώμα των Επιθεωρητών από τους Επιθεωρητές Δημόσιας Διοίκησης και δεν κάναμε το ίδιο και για το Συνήγορο του Πολίτη, δηλαδή σε έναν άλλο Συνήγορο Υγείας και Πρόνοιας. Είπαμε ότι συμβαίνει αυτό γιατί το πρώτο στηρίζεται στο κύρος, στη διαμεσολάβηση και στην παρέμβαση και επειδή κάνει πολύ καλά τη δουλειά του, αυτό που πρέπει να κάνουμε είναι να το ενισχύσουμε περισσότερο. Το δε δεύτερο χρειάζεται εξειδίκευση και δεν είναι μόνο η νοοτροπία του επιθεωρητή που είναι μια δύσκολη υπόθεση. Χρειάζεται εξειδίκευση και στο νομοθετικό πλαίσιο αλλά και στην ελληνική πραγματικότητα, το πώς δηλαδή θα ελέγχουμε ένα σύστημα που να μην δεν υπήρχε αυστηρός έλεγχος, αλλά επικρατούσε και μια λανθασμένη νοοτροπία από την οποία πρέπει να το απαλλάξουμε και να το προσαρμόσουμε στις σύγχρονες λειτουργίες.

Πρέπει εδώ να προσθέσουμε κάτι που είναι ακόμα πιο σημαντικό. Αναφορικά με το ΕΣΥ, για πρώτη φορά μέσα σε αυτόν το χρόνο αρχίζουμε την αξιολόγηση όλων των διευθυντών του ΕΣΥ και στις αρχές του άλλου χρόνου και των γιατρών. Περισσότερο όμως σημαντικό είναι η προσπάθεια που γίνεται -και ελπίζουμε να είμαστε σύντομα έτοιμοι- αναφορικά με την πιστοποίηση της ποιότητας των υπηρεσιών υγείας και τη διαπίστευσή τους, έτσι ώστε πραγματικά να συγκρίνονται, να κρίνονται και να μετράται το τι παράγουν αλλά και πώς λειτουργούν.

Βέβαια, αναφορικά με το θέμα της προστασίας του παιδιού που είναι ένα κομμάτι του Συνήγορου του Πολίτη και το οποίο μας απασχολεί πάρα πολύ, θα εξετάσουμε και την πρόταση που έκαναν ο κ. Μαντέλης και ο κ. Παπαδέλλης. Θα εξετάσουμε το

θέμα και θα απαντήσουμε τότε πώς μπορούμε να παρέμβουμε. Είναι διαφορετική η διοικητική παρέμβαση από την παρέμβαση μιας ανεξάρτητης διοικητικής αρχής με την οποία και εγώ συμφωνώ. Το έχει αποδείξει ο Συνήγορος του Πολίτη. Δεν εξαντλείται η λειτουργία του στο να δέχεται αιτήματα, παράπονα και να απαντά σ' αυτά. Αλλά, όπως ελέγχω εδώ, κατ' επανάληψη έχει παρέμβει ο ίδιος σε περιπτώσεις που ο ίδιος έκρινε ότι έπρεπε να παρέμβει, χωρίς να έχει κανένα απ' ευθείας ερέθισμα ή ακόμη μέσω των Μ.Μ.Ε. ή μέσω οποιασδήποτε άλλης προφορικής καταγγελίας.

Έτσι λοιπόν, κύριοι συνάδελφοι, μ' αυτήν την τοποθέτηση νομίζουμε ότι ολοκληρώθηκε θεσμικά η δυνατότητα προάσπισης των δικαιωμάτων των πολιτών. Αυτό που χρειάζεται είναι μέρα με τη μέρα να γίνονται αυτά αποτελεσματικότερα και η διοίκηση καλύτερη, οι πολίτες να γνωρίζουν τα όργανα, για να προσφύγουν σ' αυτά και βεβαίως και η πολιτεία και η κοινωνία να γίνει περισσότερο ευαίσθητη σ' οποιοδήποτε θέμα μπορεί να έχει σχέση με την αυθαιρεσία σε δικαιώματα έναντι πολιτών.

Γι' αυτό κρίνουμε ότι η πρόταση δεν είναι απαραίτητη. Στην ουσία είναι μια πρόταση που δείχνει μια ευαισθησία και του δικού σας κόμματος πάνω στο συγκεκριμένο θέμα. Όμως δεν είναι απαραίτητη, γιατί δεν θα προσέφερε τίποτα παραπάνω και πιθανώς να δημιουργούσε και προβλήματα, γιατί, όπως είπατε σήμερα, κύριε εισηγητά της Νέας Δημοκρατίας, αυτές οι αρμοδιότητες δεν θα φύγουν από το Συνήγορο του Πολίτη, αλλά θα ασκούνται παράλληλα. Αυτό κατάλαβα. Αλλιώς θα φύγουν από το Συνήγορο του Πολίτη. Αν φύγουν από εκεί, θα δημιουργήσουμε πρόβλημα και σ' αυτό. Εγώ πιστεύω ότι πρέπει να ενισχύσουμε αυτόν το θεσμό και μεγαλύτερη ενίσχυση από αυτήν που παρέχουμε σήμερα όλοι μαζί εδώ ανεβάζοντας το κύρος του δεν υπάρχει. Αυτό να το περάσουμε και στην ελληνική κοινωνία.

Θα προσπαθήσω στο λίγο χρόνο που μου μένει να απαντήσω. Θα έχουμε βέβαια πολλές φορές το χρόνο να συζητήσουμε για την υγεία, γιατί φαντάζομαι ότι θέματα υγείας θα έρθουν εδώ και σε ερωτήσεις και σε επερωτήσεις και σε νομοσχέδια.

Είπα και στην αρχή ότι, ενώ τα πράγματα δεν είναι ιδιλλιακά στην υγεία, αυτό δεν σημαίνει ότι δεν είμαστε σ' ένα πολύ καλό επίπεδο. Τι σημαίνει αυτό; Έχουμε μια από τις καλύτερες υγείες στον κόσμο. Αυτό δεν σημαίνει ότι έχουμε και από τις πολύ καλές υπηρεσίες υγείας. Έχουμε πολύ υψηλό ιατρικό και άλλο προσωπικό. Έχουμε έναν σχεδιασμό που υλοποιείται μέρα με την ημέρα και αλλάζουν τα πράγματα στην υγεία.

Μεταφέρω μερικές λέξεις από αυτές που είπατε, κύριε συνάδελφε, όπως «σήψη», απογοήτευση», «παρακμή», «δεινώς δοκιμαζόμενος πολίτης». Βεβαίως μπορούμε να βρούμε περιστατικά όπου υπάρχουν και δυσκολίες και διαφθορά και εκφυλιστικά φαινόμενα. Η αξιοπιστία όμως και των πολιτικών και της πολιτικής αποκαθίσταται με το να λέμε τα πράγματα ακριβώς όπως είναι.

Λένε ότι δεν έχουμε μηχανήματα, ενώ έχουμε τα περισσότερα μηχανήματα στην Ελλάδα. Βεβαίως δεν τα έχουμε άριστα κατανεμημένα, αλλά είναι γνωστό ότι μέσα στον επόμενο χρόνο με τον προγραμματισμό που υπάρχει θα υπάρχει τουλάχιστον ένας μαγνητικός τομογράφος στην έδρα κάθε περιφέρειας και περίπου ένας αξονικός σε κάθε νοσοκομείο.

Είπατε ότι δεν υπάρχουν εργαστήρια, ότι φθίνουν και ότι τα εργαστήριά μας δεν είναι αναγνωρισμένα. Είναι γνωστό ότι έχουμε περισσότερα από είκοσι εργαστήρια τα οποία είναι εργαστήρια αναφοράς σε όλον τον κόσμο.

Είπατε ότι δεν έχουμε μονάδες εντατικής θεραπείας, αλλά δεν είπατε ότι τα τελευταία χρόνια υπερδιπλασιάστηκαν τα κρεβάτια και ότι είμαστε σ' ένα πρόγραμμα που ολοκληρώνεται και είναι βέβαιο ότι θα δώσει οριστική λύση, αν και στην υγεία, όπως είπα και στην αρχή, δεν υπάρχουν οριστικές λύσεις, γιατί οι ανάγκες αυξάνονται και πολλαπλασιάζονται συνεχώς.

Είπατε ότι το Χαϊδάρει λειτουργεί μόνο με πρωινό ωράριο και δεν είπατε ότι μόνο έντεκα χιλιάδες τετραγωνικά έχουν παραδοθεί. Ακόμα δεν το έχουμε παραλάβει και παραλαμβάνοντάς το μέχρι τέλος του χρόνου θα αρχίσει η σταδιακή λειτουργία του.

Λένε ότι υπάρχει πρόβλημα με τα φάρμακα. Υπάρχει πολυφαρμακία. Δεν είπαμε όμως ότι αυτό το πρόβλημα αντιμετωπίζεται με συνολική προσπάθεια όλων και ότι υπάρχει ένα πρόγραμμα τώρα που προσπαθούμε να το ολοκληρώσουμε. Να παρέμβουμε στο φάρμακο, γιατί είναι ένα σημαντικό στοιχείο όχι μόνο για την Ελλάδα αλλά και για όλο τον κόσμο, επιβάρυνσης –για να μην πω αδιεξόδου- των συστημάτων υγείας.

Είπαμε ότι το ΕΚΑΒ δεν υπάρχει, ενώ ξέρουμε ότι επεκτείνεται τώρα σ' όλη την Ελλάδα.

Εδώ και λίγες μέρες επεκτάθηκε σ' όλη την Ήπειρο, ενώ είχαμε μόνο τα Ιωάννινα. Και μέχρι το Μάιο του άλλου χρόνου θα επεκταθεί σχεδόν σ' όλη την Ελλάδα. Θα μείνουν πολύ λίγοι νομοί χωρίς να καλύπτονται από το ΕΚΑΒ.

Αυτό βεβαίως δεν σημαίνει ότι, επειδή υπάρχουν αυτά τα προγράμματα και τρέχουν, όλα αυτά γίνονται άριστα από τη μία μέρα στην άλλη, ότι η επέκταση του ΕΚΑΒ σημαίνει ότι θα έχουμε όσα θα χρειαζόμαστε κάθε φορά. Βεβαίως οι ανάγκες θα υπάρχουν και συνέχεια θα συμπληρώνονται.

Τι θέλω να πω μ' αυτό; Θέλω να πω ότι σήμερα αλλάζουν όλα τα εθνικά συστήματα υγείας σ' όλον τον κόσμο. Αλλάζει λοιπόν και το δικό μας. Πώς αλλάζει; Ουσιαστικά διατηρώντας ή διαφυλάσσοντας το δημόσιο χαρακτήρα, τον οποίο δεν είχαμε κατοχυρώσει, αφού οι διαφυγές πόρων από το δημόσιο νοσοκομείο, από το δημόσιο σύστημα υγείας προς το ιδιωτικό είναι τεράστιες. Υπάρχει όμως ένας ολοκληρωμένος σχεδιασμός και υπάρχουν και οι πόροι –αυτοί οι πόροι που έχουμε- μέσα από τους οποίους θέλουμε να αλλάξουμε τα θέματα υγείας στη χώρα μας. Φυσικά ποτέ δεν θα φτάνουν οι πόροι να τα κάνουμε όλα και ποτέ δεν θα λείπουν για να κάνουμε τα αναγκαία.

Με αυτά, κύριοι συνάδελφοι, κλείνω λέγοντας ότι δεν κάνουμε δεκτή την πρόταση της Νέας Δημοκρατίας, επειδή κρίνουμε ότι δεν είναι αναγκαία.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουρίδης): Ο κ. Παυλόπουλος έχει το λόγο.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριοι συνάδελφοι, την τελευταία φράση ο κύριος Υφυπουργός προφανώς δεν την απευθύνει στη Νέα Δημοκρατία. Την απευθύνει στον κύριο Πρωθυπουργό. Γιατί, όπως θα εξηγήσω στη συνέχεια κι όπως εξετέθη ήδη, η ιδέα του Συνηγόρου Υγείας και Κοινωνικών Υπηρεσιών ήταν πρόταση και προεκλογική δέσμευση του κ. Σημίτη. Άρα, λοιπόν, ο κ. Νασιώκας απευθύνεται στον κ. Σημίτη και τον διορθώνει.

Χαίρομαι που είστε τόσο δημοκρατικοί, κύριε Υφυπουργέ, ώστε διορθώνετε τον Πρωθυπουργό σας. Και το κάνετε και δημόσια. Να του το πείτε και κατ' ιδίαν, γιατί φαντάζομαι ότι δεν συνηθίζει να παρακολουθεί τις συνεδριάσεις της Βουλής, έτσι ώστε να παύει να κάνει τέτοια λάθη στο μέλλον, κατά τη γνώμη σας βέβαια. Γιατί κατά τη γνώμη μας η πρόταση αυτή του κ. Σημίτη ήταν σωστή. Τώρα γιατί δεν την κάνει δεκτή η Κυβέρνηση, αυτό είναι ένα άλλο θέμα. Έχει συνηθίσει να το κάνει και σε άλλα θέματα, όπως θα εξηγήσω στη συνέχεια.

Για μας, λοιπόν, ο θεσμός του Συνηγόρου του Πολίτη είναι χρήσιμος. Όχι όμως μόνον ο Συνήγορος του Πολίτη. Ο Συνήγορος και σε άλλα επί μέρους θέματα, όπως στο συγκεκριμένο ζήτημα: Ο Συνήγορος Υγείας και Κοινωνικών Υπηρεσιών. Και να γιατί:

Στο πλαίσιο του Συντάγματος έχουμε μία πολύ σημαντική καινοτομία μετά την Αναθεώρηση. Η καινοτομία αυτή έγκειται στη νέα διατύπωση του άρθρου 25 του Συντάγματος, που αποτελεί πλέον τη μήτρα πάνω στην οποία στηρίζεται όχι μόνο το κράτος δικαίου αλλά και το κοινωνικό κράτος δικαίου. Δεν είναι τυχαίο ότι έχει μπει στο άρθρο 25 ο όρος, σύμφωνα με τον οποίο το κοινωνικό κράτος δικαίου τελεί υπό την εγγύηση του κράτους.

Το κοινωνικό κράτος δικαίου είναι η πεμπτουσία της κοινωνικής δικαιοσύνης. Και δεν μπορεί να υπάρξει ούτε πραγματικά φιλελεύθερο κράτος ούτε πραγματικά φιλελεύθερη πολιτική χωρίς κοινωνική ευαισθησία, χωρίς κοινωνικό κράτος δικαίου. Επομένως δεν είναι απλώς μια λέξη κενή περιεχομένου που μπήκε στο άρθρο 25. Δεν είναι όπως οι άλλες διατάξεις του

Συντάγματος, όπως παραδείγματος χάρη η «κοινωνία της πληροφορίας», όπου εκεί τουλάχιστον είναι πράγματι μία διάταξη κενή περιεχομένου. Εδώ έχει περιεχόμενο, όπως θα φανεύει στην πορεία από την ερμηνεία και την εφαρμογή της σχετικής διάταξης. Τα δικαστήρια θα αντλήσουν κυρωτικές διαδικασίες και κυρωτικούς μηχανισμούς μέσα από την κατοχύρωση του κοινωνικού κράτους δικαίου, όταν κι εφόσον –ελπίζω να μη γίνει αυτό- θα υπάρχουν αδικίες σε βάρος συγκεκριμένων κατηγοριών προσώπων, οι οποίες θα έπλητταν την έννοια του κοινωνικού κράτους δικαίου.

Έχουμε λοιπόν στο πλαίσιο του Συντάγματος μία σημαντική καινοτομία που είναι το κοινωνικό κράτος δικαίου, που είναι ο θεσμός της κοινωνικής ευαισθησίας. Το κοινωνικό κράτος δικαίου εξειδικεύεται σε πολλές διατάξεις του Συντάγματος. Γιατί, όπως καταλαβαίνει κανείς, είναι μία γενική έννοια το κοινωνικό κράτος δικαίου, είναι μία αόριστη νομική αλλά και αξιολογική έννοια. Και ως αόριστη νομική, ιδίως, έννοια εξειδικεύεται από επί μέρους διατάξεις του Συντάγματος.

Δύο από τις διατάξεις αυτές που εξειδικεύουν το άρθρο 25 «ως κοινωνικό κράτος δικαίου» είναι από τη μία πλευρά το άρθρο 21, παράγραφος 3. Όπου λέει ότι το κράτος μεριμνά για την υγεία των πολιτών. Και, από την άλλη, το άρθρο 22, παράγραφος 5, όπου λέει ότι το κράτος μεριμνά για την κοινωνική ασφάλιση των εργαζομένων. Αν συλλογισθεί κανείς την ενότητα των τριών αυτών διατάξεων, θα δει ότι έχουμε το κοινωνικό κράτος δικαίου ως θεσμό στο πλαίσιο του άρθρου 25 του Συντάγματος και από κει και πέρα επί μέρους ρυθμίσεις που αφορούν το κοινωνικό κράτος, όπως είναι εκείνες που αφορούν στην προστασία της υγείας και στην προστασία της κοινωνικής ασφάλισης.

Επιταγή, λοιπόν, του συντακτικού νομοθέτη σήμερα και, επομένως, υποχρέωση του κοινού νομοθέτη, είναι να στηρίξει το κοινωνικό κράτος δικαίου σε όλους τους τομείς, ιδίως δε στους επίσης συνταγματικώς κατοχυρωμένους τομείς της υγείας και των κοινωνικών υπηρεσιών, κορωνίδα των οποίων αποτελεί η κοινωνική ασφάλιση των εργαζομένων.

Εν όψει αυτών των συνταγματικών επιταγών τι συμβαίνει σήμερα στη χώρα μας και στην υγεία και στην κοινωνική ασφάλιση και στις κοινωνικές υπηρεσίες γενικότερα; Νομίζω ότι δύο λέξεις ταιριάζουν: Αναποτελεσματικότητα από τη μία μεριά, διαφθορά από την άλλη. Το ότι υπάρχει αναποτελεσματικότητα σε ό,τι αφορά στην υγεία το ξέρουμε όλοι. Λειτουργεί το Εθνικό Σύστημα Υγείας όπως θα ταίριαζε σε μια χώρα μέλος του σκληρού πυρήνα της Ευρωπαϊκής Ένωσης, σε μια δημοκρατικώς προηγμένη χώρα; Ουδείς νομίζω ότι δικαιούται να αρνηθεί σήμερα –δεν μπορεί να αγνοεί αυτήν την πραγματικότητα- ότι το Εθνικό Σύστημα Υγείας υπολειπεται. Ό,τι προσπάθειες και αν έχουν γίνει, είναι ελάχιστες μπροστά σ' αυτά τα οποία έπρεπε να γίνουν. Αυτό το ομολογεί η ίδια η Κυβέρνηση. Δεν είναι τυχαίο ότι τόσοι Υπουργοί αλλάζουν στο Υπουργείο Υγείας. Είναι ένα Υπουργείο όπου μπορεί να βλέπει κανείς τους Υπουργούς να περνούν, στην κυριολεξία. Καθένας κάνει τη δική του επανάσταση και τη δική του μεταρρύθμιση και φεύγει άπρακτος και από εκεί και πέρα απογοητευμένος. Εάν δεν υπήρχε αυτή η αποτυχία, ποιος ο λόγος να υπάρχουν αυτού του είδους οι αλλαγές;

Το ίδιο πράγμα συμβαίνει και στο θέμα των κοινωνικών υπηρεσιών και στο θέμα της κοινωνικής ασφάλισης, όπως έχουμε δει πρόσφατα. Πόσα σχέδια είδαμε; Τι παλινωδίες είδαμε για την κοινωνική ασφάλιση; Ακόμα και χθες μιλάγαμε εδώ για κάποιες αποσπασματικές ρυθμίσεις. Πάντως η αναποτελεσματικότητα είναι δεδομένη στους τομείς και της υγείας και της κοινωνικής ασφάλισης και των κοινωνικών υπηρεσιών.

Αλλά δεν είναι μόνον αυτό. Είναι και η διαφθορά που πλήττει αυτούς τους δύο τομείς, η οποία είναι δεδομένη. Και μη γυρίσει ο κύριος Υφυπουργός να πει ότι δεν υπάρχει διαφθορά και στο ένα και στο άλλο. Εάν διαβάσει κανείς την έκθεση του Συνηγόρου του Πολίτη, που συζητήσαμε πρόσφατα στην Ολομέλεια της Βουλής, θα δει ότι μεταξύ των κυριοτέρων εστών της διαφθοράς είναι εκείνες που αφορούν στην υγεία και στις κοινωνικές υπηρεσίες.

Αιψευδής μάρτυρας το ότι ο κ. Αλέκος Παπαδόπουλος αναλαμβάνοντας το Υπουργείο Υγείας είχε μιλήσει για εκείνα τα «πιράνχας», τα οποία, υπό αδιαφανείς διαδικασίες, λυμαινόνται το χώρο της υγείας και, κατ' επέκταση, και το χώρο της κοινωνικής ασφάλισης. Είχε πει ότι θα τα πολεμήσει. Απ' ότι κατάλαβα δεν τα πολεμήσε. Αλλιώς δεν θα έφευγε με αυτούς τους όρους που αποχώρησε από το Υπουργείο Υγείας.

Δεδομένη λοιπόν η κατάσταση της διαφθοράς σ' ό,τι αφορά την υγεία και την κοινωνική ασφάλιση και από την έκθεση του Συνηγόρου του Πολίτη και από τις ομολογίες των ίδιων των Υπουργών της Κυβέρνησης, οι οποίοι έρχονται και φεύγουν με αυτούς τους όρους.

Εδώ, κύριοι συνάδελφοι, θέλω να επισημάνω και κάτι άλλο. Γιατί άκουσα τον κύριο Υφυπουργό να προσπαθεί να ωραιοποιήσει τα πράγματα. Μόλις χδεις άκουγα εδώ τον κ. Ρέππα, Υπουργό Εργασίας, να λέει: «Μα, τέλος πάντων, δεν βλέπετε τις προόδους που έχει κάνει η χώρα;».

Κύριοι συνάδελφοι, εγώ θα σας παρακαλέσω να διαβάσετε σήμερα τα αποτελέσματα της έκθεσης του διεθνούς οργανισμού «Transparence International» για τη διαφθορά στην Ελλάδα. Πώς χαρακτηρίζει τη χώρα μας η έκθεση αυτή; «Ευρωβασιλειο της διαφθοράς». Είμαστε μακράν, η τελευταία χώρα στην Ευρωπαϊκή Ένωση σε θέματα διαφθοράς, είμαστε πολύ πίσω από τους άλλους δεκατέσσερις. Να σκεφθείτε ότι η Ελλάδα βαθμολογείται με 4,2 με άριστα το 10. Δηλαδή είμαστε κάτω και από τη βάση ακόμα, ενώ είναι γνωστό από την ίδια έκθεση από τις εκατόν δύο χώρες που μετρώνται, η Ελλάδα κατέχει την τεσσαρακοστή τέταρτη θέση. Κατατασσόμαστε μαζί με τις χώρες εκείνες οι οποίες είναι υπανάπτυκτες και διεφθαρμένες.

Πώς να μη γίνει αυτό; Ποια είναι τα μέτρα τα οποία πήραμε κατά της διαφθοράς; Όχι μόνο δεν έχουμε πάρει μέτρα κατά της αδιαφάνειας αλλά έχει συμβεί, ιδίως από το 1997 και επείκενα, τα μέτρα τα οποία έχουν ληφθεί να είναι μέτρα τα οποία καλύπτουν την αδιαφάνεια. Θεσμοθετούν αυτό το οποίο είχα ονομάσει «θεμιτή παρανομία». Καθεστώς θεμιτής παρανομίας θεσμοθετείται στις συγκεκριμένες περιπτώσεις, αντί να υπάρχουν κυρώσεις. Χρειάζεται να αναφέρω τον «περίφημο» ν. 2522/1997 -δεν θα κουραστώ να το λέω πάντα- σύμφωνα με τον οποίο και όταν ακόμα ένα έργο ή μία προμήθεια ανατεθεί παρανόμως και υπάρξει δικαστική αμετάκλητη διαπίστωση αυτής της παρανομίας αυτός που πήρε το έργο ή την προμήθεια την εκτελεί μέχρι το τέλος και παίρνει αυτά τα οποία του αναλογούν και εκείνος ο οποίος δικαιώνεται δικαστικώς παίρνει την αποζημίωσή του;

Δηλαδή πέραν του ότι ο διαπλεκόμενος ή ο διεφθαρμένος ή εκείνος που παρανόμως το πήρε, εν πάση περιπτώσει, «καθαγιάζεται» από το νόμο αυτό, το δε ελληνικό δημόσιο πληρώνει δύο φορές το ίδιο έργο, την ίδια προμήθεια; Πού υπάρχει χώρα, η οποία να έχει αυτήν τη διάταξη; Δεν είναι η μήτρα της διαφθοράς και της διαπλοκής αυτή η ρύθμιση και πολλές άλλες διατάξεις τέτοιου είδους;

Το ερώτημα είναι λοιπόν τι έχουμε κάνει για να αντιμετωπίσουμε αυτά τα ζητήματα της διαφθοράς, τα οποία, στην κυριολεξία, ετούτη την ώρα έχουν διαβρώσει τον κρατικό μηχανισμό. Είναι πάμπολλα. Δεν είναι μόνον αυτό. Υπάρχουν πολλά.

Εμείς προτείνουμε να υπάρξει για τα θέματα υγείας και κοινωνικής ασφάλισης η έννοια του Συνηγόρου της Υγείας και των Κοινωνικών Υπηρεσιών. Πρώτα πρώτα η Νέα Δημοκρατία ήταν πάντα υπέρ του Συνηγόρου του Πολίτη. Η Νέα Δημοκρατία -πρέπει να το θυμηθεί κανείς γιατί ο κ. Μαντέλης φαίνεται ότι είτε ανιστόρητος είναι ή διαστρέφει την πραγματικότητα- ήταν η παράταξη εκείνη που ήδη από την δεκαετία του 1970, μετά τη Μεταπολίτευση, ζήτησε να θεσπισθεί ο «Επίτροπος της Διοικήσεως». Έτσι αποκαλούσε τον Συνήγορο του Πολίτη. Τότε το ΠΑΣΟΚ ξεσηκώθηκε εναντίον του θεσμού διά του αειμνήστου Αρχηγού του, Ανδρέα Παπανδρέου. Ήταν: «αντιδημοκρατικός θεσμός, θεσμός εκτός δικαστικού ή κοινοβουλευτικού ελέγχου» όπως έλεγε χωρίς να γνωρίζει.

Έρχεται λοιπόν ο κ. Μαντέλης και κατηγορεί τη Νέα Δημοκρατία, η οποία ήταν η πρώτη παράταξη, η οποία πρότεινε το θεσμό. Ήρθε κάποτε το ΠΑΣΟΚ να τον εισαγάγει. Ξέχασαν εδώ

μέσα ότι όχι απλώς συνεργαστήκαμε, ψηφίσαμε το νόμο και συμβάλαμε στις συγκεκριμένες διατυπώσεις; Εδώ είναι ο κ. Καστανίδης, αναπληρωτής Υπουργός την εποχή εκείνη, που μαζί μου είχε συνεργαστεί για τα θέματα αυτά, ακόμα και για την ονομασία.

Αλλά πάντως η Νέα Δημοκρατία είχε υπερψηφίσει το θεσμό αυτό ως χρήσιμο. Και ήταν εκείνη, η οποία πρότεινε να κατοχυρωθεί συνταγματικώς. Και όχι μόνο αυτό, αλλά να έχει και αποφασιστικές αρμοδιότητες που δεν έχει σήμερα, ιδίως σε ό,τι αφορά την επιβολή συγκεκριμένων κυρώσεων σε βάρος του δημοσίου. Δηλαδή οι κυρώσεις σε βάρος των υπαλλήλων και του δημοσίου να είναι κυρώσεις που επιβάλλονται από το Συνήγορο του Πολίτη. Είπαμε λοιπόν εδώ, στην πρόταση νόμου, να θεσπισθεί και Συνήγορος του Πολίτη σε ό,τι αφορά τα ζητήματα της υγείας και βεβαίως των κοινωνικών ασφαλίσεων.

Άκουσα και κάτι άλλο ανιστόρητο. Ότι διεθνώς δεν διασπάται ο θεσμός του Συνηγόρου του Πολίτη, του Ombudsman ή Parliamentary Commissioner ή Mediateur ή, όπως αλλιώς λέγεται στη διεθνή πρακτική. Ποιος το είπε αυτό; Ξέχασαν οι συνάδελφοι του ΠΑΣΟΚ, ιδίως ο κ. Μαντέλης που το ανέφερε προηγουμένως, ότι ιδίως στις Σκανδιναβικές χώρες έχουμε περισσότερους του ενός -ανάλογα με την εξειδίκευση την οποία θέλουμε να φτάσουμε- Συνηγόρους του Πολίτη, αρκεί να υπάρχει ένας συντονισμός και να μην υπάρχει αλληλοεπικάλυψη μεταξύ τους;

Είναι χρήσιμος ο θεσμός, γιατί μπορεί να βοηθήσει ιδίως στο να φανεί, να βγει προς τα έξω η διαφθορά, η διαπλοκή, η αδιαφάνεια στους κρίσιμους και τόσο ευαίσθητους για το κοινωνικό κράτος δικαίου χώρους της υγείας και των κοινωνικών υπηρεσιών.

Το ερώτημα είναι το εξής. Είπε ο κ. Νασιώκας προηγουμένως ότι, τέλος πάντων, έχουν φτιάξει αυτήν την επιθεώρηση που αφορά την υγεία. Είναι εντελώς διαφορετικό, κύριε Υφυπουργέ. Σήμερα, όπως έχουν τα πράγματα, ο Συνήγορος του Πολίτη δεν έχει αποφασιστικές αρμοδιότητες. Αναδεικνύει τη διαφθορά, τη διαπλοκή και την αδιαφάνεια όπου δεν μπορούν να το κάνουν άλλοι. Η Επιθεώρηση Υγείας είναι εκείνη που κάνει την επιθεώρηση και μπορεί να εκδίδει εκτελεστές διοικητικές πράξεις επιβολής και κυρώσεων ακόμα. Αυτό δεν είναι δουλειά του Συνηγόρου, τον οποίο εμείς προτείνουμε.

Εμείς λέμε: Βεβαίως και θα υπάρχει επιθεώρηση. Αλλά, ταυτοχρόνως θα μπορεί και ο Συνήγορος, που είναι αποδέκτης των καταγγελιών των πολιτών και εξασφαλίζει τη συμμετοχή του πολίτη, γενικότερα στη λειτουργία της Δημόσιας Διοίκησης. Θα μπορεί να υπάρχει καταγγελία, ο Συνήγορος να την αναδεικνύει και, μέσω αυτού, η Επιθεώρηση να κάνει τη δουλειά της βάζοντας ή επιβάλλοντας τις κυρώσεις εκείνες, που θα πρέπει ακριβώς να μπορεί να επιβάλει. Δηλαδή είναι συμπληρωματικοί οι θεσμοί. Ο ένας αναδεικνύει, ο άλλος επιλαμβάνεται και μέσω της δυνατότητας που έχει να επιλαμβάνεται μπορεί να επιβάλει και τις ανάλογες κυρώσεις.

Άρα δεν αρκεί αυτό που υπάρχει σήμερα. Ο Συνήγορος της Υγείας και των Κοινωνικών Ασφαλίσεων θα μπορούσε να συμβάλει τα μέγιστα στο να μπορέσουμε να δούμε όλο το φάσμα, όλη τη διαφθορά, όλη τη διαπλοκή, όλη την αδιαφάνεια σε όλη της την έκταση. Και αυτό προτείνουμε.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΙΟΥΦΑΣ: Μα, κύριε Παυλόπουλε, ιδέα του Πρωθυπουργού και ιδέα του κυβερνητικού προγράμματος ήταν. Δεν ανακαλύψαμε εμείς την πυριτίδα.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Σιούφα, ξεκίνησα την ομιλία μου ακριβώς αναφέροντας αυτό. Όπως σας είπα και πριν, ξεκίνησα με αυτήν τη διαπίστωση.

Θα ήθελα, λοιπόν, να ξαναγυρίσω από εκεί και πέρα από το σημείο εκείνο, από το οποίο ξεκίνησα. Είναι χρήσιμος ο θεσμός. Και τη χρησιμότητα την είχε αντιληφθεί ο κύριος Πρωθυπουργός προεκλογικά και είχε υπάρξει συγκεκριμένη δέσμευση, την οποία αθέτησε. Γιατί; Δεν είναι η πρώτη φορά, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι.

Συνηθίζει ο κ. Σημίτης, να εξαγγέλλει και να μην πραγματοποιεί. Συνηθίζει να λέει και να ξελέει.

Θα θυμίσω ότι υπήρχε προεκλογική δέσμευση του ΠΑΣΟΚ

–μιας και μιλάμε για θέματα διαφάνειας– από το 1993 για τη δημιουργία της Επιτροπής Ανάθεσης Έργων και Προμηθειών, την οποία εμείς επικροτήσαμε και τη ζητήσαμε να κατοχυρωθεί και στο Σύνταγμα, πράγμα που δεν θέλησε η Κυβέρνηση. Και όταν –προς τιμή του– ως Υπουργός Μεταφορών επανέφερε την πρόταση αυτή ο κ. Χάρης Καστανίδης στο Υπουργικό Συμβούλιο την εποχή εκείνη, η συνέπεια για τον κ. Καστανίδη –ο οποίος θέλει να φανεί συνεπής στην προεκλογική δέσμευση– ήταν να αποχωρήσει από την Κυβέρνηση.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΣΠΥΡΙΟΥΝΗΣ: Μόνο ο κ. Καστανίδης.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουρίδης): Σας παρακαλώ.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Μας έχει συνηθίσει λοιπόν ο κ. Σημίτης σε τέτοιου είδους παλινωδίες. Τέτοιες παλινωδίες τις γνωρίζουμε. Ο κ. Σημίτης οφείλει να αντιληφθεί όμως, ότι όταν ως Πρωθυπουργός δεσμεύεται για κάτι που δεν το κάνει, θέτει εν αμφιβόλω και εν κινδύνω την αξιοπιστία του, όποια του έχει απομείνει.

Πρέπει, λοιπόν, στο σημείο αυτό να πει κανείς στον κ. Σημίτη αυτό που έχω τονίσει και άλλοτε. Ο κ. Σημίτης, όταν του έγινε η επίκαιρη ερώτηση από τον κ. Δημήτρη Σιούφα, είτε «ξέρετε, δεν το είχα τότε σκεφθεί σωστά, τώρα το σκέφτομαι καλύτερα και βλέπω ότι δεν χρειάζεται και ζητώ συγγνώμη γιατί υποσχέθηκα αυτό το πράγμα». Να θυμίσουμε στον κ. Σημίτη ότι είναι ανεύθυνο να λες στον ελληνικό λαό ότι κάτι θα κάνει και μετά να λες ότι το σκέφθηκες καλύτερα και δεν θα γίνει.

Εν πάση περιπτώσει έχω πει και άλλοτε, ότι με συγγνώμες πολιτική δεν γίνεται. Το μυστήριο της μετανόιας είναι χρήσιμο για τη σωτηρία της ψυχής αλλά δεν είναι χρήσιμο για την πολιτική. Γιατί στην πολιτική δεν μπορείς να εξομολογείς τα ανομήματά σου ή και τα λάθη σου για να έχεις την ευχέρεια να κάνεις περισσότερα στο μέλλον.

Εν όψει όλων αυτών παρακαλούμε την κυβερνητική Πλειοψηφία να στέρξει να υιοθετήσει την πρόταση της Νέας Δημοκρατίας που είναι και δέσμευση του Πρωθυπουργού. Ίσως με αυτόν τον τρόπο να περισώσει η κυβερνητική Πλειοψηφία το κύρος του Πρωθυπουργού το οποίο ο ίδιος δεν μπόρεσε ή δεν θέλησε να διατηρήσει.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουρίδης): Ο κ. Καστανίδης έχει το λόγο.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ: Κύριοι συνάδελφοι, η πρόταση νόμου της Νέας Δημοκρατίας πρέπει να επαινεθεί, διότι προφανώς στηρίζεται σε καλές προθέσεις. Και η πρόθεση του κόμματος της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης είναι να βοηθήσει με την πρόταση νόμου να βελτιωθούν οι παρεχόμενες υπηρεσίες υγείας. Το επιδιωκόμενο όμως αποτέλεσμα δεν θα είναι το αναμενόμενο. Και θα σας εξηγήσω γιατί.

Ο Συνήγορος του Πολίτη ιδρύθηκε πρόσφατα και μπορούμε να συμπεράνουμε πιο εμπεριστατωμένα και ολοκληρωμένα για τις λειτουργίες του και τις επιδόσεις του ύστερα από μερικά χρόνια.

Στις άλλες χώρες που θεσμοθετήθηκε τέτοιος θεσμός μεσολάβησαν πολλά χρόνια για να δημιουργηθούν συνήγοροι ή Ombudsman ή διαμεσολαβητές θεματικοί, με ειδική δηλαδή αρμοδιότητα.

Η Σουηδία που είναι η πρώτη ευρωπαϊκή χώρα, που εισήγαγε το θεσμό του Ombudsman, τον εισήγαγε ήδη από τον προπερασμένο αιώνα, όταν το κοινοβουλευτικό σύστημα επεδίωκε να υπερασπιστεί τη λειτουργία του απέναντι στις μοναρχικές εξουσίες. Μετά από πολλά χρόνια λειτουργίας του ενιαίου Ombudsman στη Σουηδία εισήχθησαν επιμέρους θεματικοί συνήγοροι του πολίτη, για να χρησιμοποιήσω την εγχώρια ονομασία. Το ίδιο αναλογικά συνέβη και στη Μεγάλη Βρετανία ή και σε άλλες ευρωπαϊκές χώρες, όπου συναντάται η έννοια του διαμεσολαβητή, «υπερασπιστής του λαού» είναι ο τίτλος στην Ισπανία.

Στην Ελλάδα καθυστερήσαμε να εισαγάγουμε αυτόν το θεσμό. Είναι μόλις λίγα χρόνια και θα ήταν λάθος σε αυτό το πολύ μικρό χρόνο λειτουργίας του Συνηγόρου του Πολίτη να αφαιρέσουμε ένα τμήμα των αρμοδιοτήτων του και να το μεταφέρουμε σε ένα νέο θεσμό, αυτόν του Συνηγόρου του Πολίτη για την υγεία και τις κοινωνικές υπηρεσίες.

Γι' αυτό και είπα πριν ότι οι προθέσεις είναι καλές, πιστεύω όμως ότι δεν πρόκειται να έχουμε τα αναμενόμενα αποτελέσματα. Μάλλον θα προκαλέσουμε σύγχυση.

Άκουσα από αρκετούς συναδέλφους την άποψη ότι η θεσμοθέτηση ανεξάρτητων διοικητικών αρχών υποδηλώνει μιαν αδυναμία του πολιτικού συστήματος να εκπληρώσει τις υποχρεώσεις του κατά το Σύνταγμα. Η θέση αυτή είναι εν μέρει σωστή. Πράγματι, σε ορισμένες περιπτώσεις επειδή η πολιτική εξουσία δεν μπορεί να διαχειριστεί με τον πρόπονα τρόπο ορισμένες υποθέσεις, τις αναθέτει σε ανεξάρτητες διοικητικές αρχές. Όμως σε άλλες περιπτώσεις οφείλει η πολιτεία να αναθέτει σε ανεξάρτητες διοικητικές αρχές τη διαχείριση δημοσίων υποθέσεων, γιατί δεν πρέπει η πολιτική εξουσία να τις διαχειριστεί. Για παράδειγμα η διαχείριση των ευαίσθητων προσωπικών δεδομένων δεν μπορεί να γίνει από την κρατική εξουσία, διότι αυτή είναι χρήστης των προσωπικών δεδομένων, όπως και άλλα πρόσωπα φυσικά ή νομικά.

Πρέπει, λοιπόν, ο πολίτης να προστατευθεί και από αυτόν που είναι ή μπορεί να γίνει χρήστης των προσωπικών δεδομένων. Πώς είναι λοιπόν δυνατόν να ισχυρίζεται κανείς –στη χώρα μας είναι πραγματικότητα– ότι η ενδεχόμενη εκχώρηση της διαχείρισης της συγκεκριμένης υπόθεσης υποδηλώνει αδυναμία; Να, γιατί είναι λανθασμένη η θέση που εκφράστηκε από ορισμένους συναδέλφους ότι η σύσταση ανεξάρτητων διοικητικών αρχών υποδηλώνει αδυναμία του πολιτικού συστήματος. Αυτή η θέση ούτε ιστορικά ούτε πολιτικά είναι δικαιολογημένη.

Βεβαίως αυτό δεν πρέπει να μας ωθεί σε πληθώρα νομοθετικών πρωτοβουλιών για τη σύσταση ανεξάρτητων διοικητικών αρχών. Πρέπει να είμαστε πολύ προσεκτικοί.

Ειπώθηκε από τον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο της Νέας Δημοκρατίας ότι ο Πρωθυπουργός άλλαξε τη θέση του. Δεν θεωρώ λάθος, ακόμη και ο Πρωθυπουργός, να αλλάζει θέση. Πράγματι, ο Πρωθυπουργός προεκλογικά έδωσε ιδιαίτερη σημασία στα θέματα της υγείας και της πρόνοιας. Μόλις πριν λίγους μήνες στις 10.7.2002, σε σχετικό ερώτημα της Νέας Δημοκρατίας προς τον Πρωθυπουργό, ο Πρωθυπουργός απάντησε ότι εξετάστηκε στο πλαίσιο του Υπουργικού Συμβουλίου η πιθανότητα να δημιουργηθεί συνήγορος για τα θέματα της υγείας και των κοινωνικών υπηρεσιών, αλλά τελικά κρίθηκε ότι ο Συνήγορος του Πολίτη αρκεί για την ώρα.

Πιστεύω ότι αυτή η θέση είναι σωστή. Δεν είναι μειονέκτημα της δημοκρατίας και του πολιτικού κόσμου να αλλάζει θέση. Πολλές φορές η Νέα Δημοκρατία και τα άλλα κόμματα της Αντιπολίτευσης κατηγορούν την Κυβέρνηση γιατί εμμένει στην αρχική της θέση. Την κατηγορούν όμως και όταν αλλάζει την αρχική της θέση. Θα πρέπει να διαλέξουμε. Η δημοκρατία είναι το κατ' εξοχήν πολιτικό σύστημα που αναδεικνύει το διάλογο και μέσω αυτού την αλλαγή τη διαφορά, τη μεταβολή γνώσης. Δεν πρέπει, λοιπόν, το πλεονέκτημα της δημοκρατίας να μετατρέπεται σε μειονέκτημα και όταν ακόμη αυτό αφορά τον Πρωθυπουργό.

Επιμένετε πολλές φορές να αρνείσθε την πρόοδο της χώρας με έναν τρόπο που πιστεύω πως δεν σας ταιριάζει, κύριοι συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας. Προφανώς η χώρα έχει κάνει σημαντική πρόοδο και την έχει κάνει με τη συμμετοχή όλων των κομμάτων, όλου του πολιτικού κόσμου και κυρίως με τον ιδρώτα και την πρωτοβουλία των πολιτών της.

Είμαι από αυτούς που δεν θα παραγνωρίσω ποτέ ότι στο χρονικό διάστημα που κυβέρνησε η Νέα Δημοκρατία, κατά τη διάρκεια της Μεταπολίτευσης, είχε τη δική της αναλογία συμμετοχής στην πρόοδο της χώρας. Αλλά είναι αδιανόητο η Νέα Δημοκρατία να επιμένει να αμφισβητεί τη λαϊκή ετυμολογία και να κατακρίνει ουσιαστικά τον ελληνικό λαό, ισχυριζόμενη ότι η χώρα έκανε βήματα προς τα πίσω και αυτό δεν το κατανόησε ο λαός που επί είκοσι χρόνια δίνει την ψήφο του στο ΠΑΣΟΚ.

Αναφέρθηκε ο κ. Παυλόπουλος σε ένα δείκτη, ο οποίος πραγματικά κατατάσσει τη χώρα σε θέση που δεν θέλουμε. Στο δείκτη της διαφθοράς. Κύριε Παυλόπουλε, υπάρχουν προβλήματα διαφθοράς σε αυτήν τη χώρα. Παλαιότερα μπορούσε να εξεγείρει κανείς πολλούς «χώρους» νόμιμης λειτουργίας των κρατικών υπηρεσιών και της διοικητικής μηχανής, ενώ σήμερα αντι-

στρόφως μπορεί να εξεύρει αρκετούς «χώρους» κακής λειτουργίας, καταπάτησης των δικαιωμάτων των πολιτών και διαφθοράς. Αλλά χρησιμοποιώντας μόνο ένα κριτήριο δεν μπορείτε να κατατάξετε τη χώρα στον τρίτο κόσμο. Αντιθέτως, η επίσημη έκθεση του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών, την οποία σε πρόσφατη συζήτηση επικαλέστηκε και ο Υπουργός Εργασίας κατατάσσει τη χώρα μας με βάση τον δείκτη οικονομικής ανάπτυξης και ευημερίας...

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ : Όχι ευημερίας. Με τη «EUROSTAT» είμαστε τελευταίοι.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ : Δεν σας μιλώ για την «EUROSTAT».

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουρίδης): Κοινωνικής και οικονομικής ανάπτυξης. Έτσι αναφέρεται.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ: Αναφέρομαι στην έκθεση του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών. Σας λέω πως η χώρα κατατάσσεται στις είκοσι τέσσερις πρώτες χώρες ως προς την οικονομική της ανάπτυξη. Σε ό,τι αφορά το κριτήριο της λειτουργίας των δημοκρατικών θεσμών είμαστε στην πρώτη θέση. Σε ό,τι αφορά το κοινωνικό κράτος είμαστε στις δέκα πρώτες θέσεις και νομίζω πως γι αυτό πρέπει να είσαστε περήφανοι. Η χώρα έχει κάνει βήματα προόδου. Δεν πρέπει να το αμφισβητήσετε. Αυτό δεν σημαίνει ότι δεν υπάρχουν άλλα πεδία στα οποία μπορούν να γίνουν πολλά. Ένα από αυτά στα οποία πρέπει να δουλέψουμε είναι και αυτό της διαφάνειας.

Κύριοι συνάδελφοι, κλείνω με τον τρόπο που άρχισα. Θεωρώ για τους λόγους που εξήγησα ότι η πρόταση νόμου της Νέας Δημοκρατίας ερεídεται μεν σε καλές προθέσεις δεν πιστεύω όμως ότι πρακτικά και διοικητικά μπορεί να βοηθήσει στη λύση των προβλημάτων της υγείας και των κοινωνικών υπηρεσιών.

Γι αυτό, εξαίροντας το διάλογο που αναπτύσσεται στο ελληνικό Κοινοβούλιο, προτείνω τη μη υπερψήφιση της πρότασης νόμου της Νέας Δημοκρατίας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουρίδης): Ο κ. Αδρακτάς έχει το λόγο.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΑΔΡΑΚΤΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, αντιλαμβάνομαι τη δύσκολη θέση του εισηγητή της Πλειοψηφίας και μάλιστα έχοντας τη διπλή ιδιότητα και του γιατρού και του Βουλευτή. Σαν γιατρός ξέρει τι συμβαίνει στην υγεία και καλύτερα από πολλούς άλλους, γιατί είναι μέσα στο σύστημα υγείας. Από την άλλη είναι και Βουλευτής και πρέπει να υπερασπιστεί τις κυβερνητικές θέσεις. Από όλη την κουβέντα όμως βγήκε ότι όλοι αποτύπωσαν το τι συμβαίνει στο σύστημα υγείας σήμερα. Όλοι διαπίστωσαν ότι δεν είναι ό,τι καλύτερο. Πρέπει να πω ότι εδώ δεν πρόκειται περί ισοπέδωσης, γιατί δεν λέμε πως δεν έγινε τίποτα και να σταματήσει αυτό. Λέμε τι μπορούσε και τι έπρεπε να γίνει γιατί είσαστε είκοσι χρόνια στην Κυβέρνηση.

Το 1981 ξεκινήσατε με το μεγάλο σύνθημα για το ΕΣΥ. Ο αείμνηστος Γεννηματάς είχε καλές προθέσεις και δεν το αμφισβητώ. Όμως, από τότε μέχρι σήμερα αλλάζουν οι Υπουργοί και ο καθένας που έρχεται στην εισηγητική του έκθεση για το γιατί πρέπει να αλλάξει πάλι το σύστημα υγείας, κατακεραυνώνει τον προηγούμενο. Αυτά δεν είναι δικές μας κουβέντες. Πρόκειται για κουβέντες που λένε οι ίδιοι οι Υπουργοί, όσοι παρέλασαν από το Υπουργείο Υγείας.

Λέτε ότι όλα τα νοσοκομεία είναι επαρκώς εξοπλισμένα. Ωραιοποιούμε την κατάσταση. Δεν είναι έτσι. Όλοι γνωρίζουμε την κατάσταση και περισσότερο εμείς οι Βουλευτές, δεδομένου ότι, δυστυχώς, έρχονται σε μας οι πολίτες και μας ζητούν να μεσολαβήσουμε για ένα κρεβάτι. Αυτό δεν είναι τριτοκοσμικό φαινόμενο; Έρχονται σε μας, γιατί πουλούν περιουσίες όταν βρίσκονται στη μονάδα εντατικής θεραπείας μιας ιδιωτικής κλινικής. Βγαίνουν στον έρανο, γιατί δεν επαρκούν οι δημόσιες μονάδες εντατικής θεραπείας. Αυτή είναι η πραγματικότητα. Το αν έγιναν πενήντα ακόμα, εγώ δεν το αμφισβητώ. Όμως, δεν καλύπτεται ο πληθυσμός. Το αν υπάρχουν αξονικοί, κύριε Υπουργέ, ατάκτως ερριμμένοι, στην Αθήνα και τις μεγαλουπόλεις, το καταλαβαίνω. Ωστόσο ο Νομός Ηλείας δεν έχει ούτε έναν αξονικό και πεθαίνουν οι ασθενείς χωρίς διάγνωση. Και δεν πρόκειται για το μόνο νομό.

Είπατε ότι προβλέπεται και ότι σχεδιάζεται. Μα, είκοσι χρόνια σχεδιάζεται. Το αποτέλεσμα δεν είναι ικανοποιητικό και αυτό κρίνουμε. Δεν υποστηρίζουμε ότι ο κάθε Υπουργός δεν έχει την πρόθεση και ότι δεν θέλει να φτιάξει. Ωστόσο δεν υπάρχει αποτέλεσμα.

Ξέρετε πολύ καλά ότι εδώ και δέκα χρόνια οι τιμές του δημοσίου παρέμειναν οι ίδιες. Υπάρχει εξέταση με 500 δραχμές, 1,5 ευρώ. Το σημειώνω για να το μάθουν οι συνάδελφοι, που δεν είναι γιατροί. Δεκαεννέα χιλιάδες είναι ακόμα το δημόσιο κοστολόγιο για τη μεγαλύτερη εγχείριση. Για κρανιοεγκεφαλική εγχείριση. Δεκαεννέα χιλιάδες αποδίδει το δημόσιο στον χειρουργό. Πώς θα χειρουργήσει; Επίσης αποδίδει επτά χιλιάδες στον αναισθησιολόγο. Αυτό είναι το κρατικό τιμολόγιο. Ε, πώς να μην υπάρξει διαφθορά και πώς να είμαστε ευχαριστημένοι; Δέκα χρόνια επικρατεί η ίδια κατάσταση. Οι καρδιοχειρουργοί παρουσιάστηκαν επίσημα στα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης και παραδέχτηκαν ότι με 2.000.000 δεν μπορούμε να δουλέψουν.

Το 1992 εμείς δώσαμε τα 2.000.000 και σταματήσαμε την εκροή συναλλαγμάτων προς το εξωτερικό και μάλιστα υποτιμώντας τις δικές μας υπηρεσίες υγείας και το ιατρικό προσωπικό που είναι άριστο. Από τότε όμως δεν πήρε αύξηση.

Το ίδιο συμβαίνει και με τον αγρότη, που δεν βρίσκεται σε καλύτερη κατάσταση. Πρέπει να πουλήσει πια ο αγρότης για να επιβιώσει και για να αντιμετωπίσει το οποίο πρόβλημα παρουσιάσει σ' αυτόν και στην οικογένειά του. Όλα αυτά δεν είναι ψέματα.

Δεν αρνούμαστε ότι έγιναν κάποια νοσοκομεία και κάποια ιατρικά κέντρα. Δεν λέμε ότι δεν γίνονται βήματα. Δεν υπάρχει καμία αντίρρηση γι' αυτά. Όμως, δεν επαρκούν και δεν είναι αυτό που χρειάζεται σήμερα η ελληνική κοινωνία. Δεν ανταποκρίνονται στις ανάγκες της ελληνικής κοινωνίας. Αυτό είναι ψέματα; Δεν προσπαθούμε να συκοφαντήσουμε, κύριοι συνάδελφοι. Μάλιστα θα πρέπει να σταματήσουμε αυτήν τη στείρα αντιπαράθεση. Αυτήν την πρόταση νόμου τη φέραμε με δημιουργικό σκοπό και με σκοπό να βοηθήσουμε το Υπουργείο φέραμε αυτήν την πρόταση νόμου.

Όσον αφορά αυτό που είπε ο κ. Καστανίδης, για το αν άλλαξε θέση ο κ. Πρωθυπουργός, θεωρώ ότι είναι θεμιτό να αλλάξει θέση. Αντιλαμβάνομαι το γεγονός να αλλάξει θέση και ο Υπουργός και ο Βουλευτής και ο Πρωθυπουργός. Αλλά να μας πει όμως ο κύριος συνάδελφος που υπερασπίστηκε αυτήν την αλλαγή της θέσεως του κυρίου Πρωθυπουργού, τι ήταν εκείνο που άλλαξε προεκλογικά και το οποίο οδήγησε τον κύριο Πρωθυπουργό να αλλάξει θέση. Πόσο βελτιώθηκε προεκλογικά το σύστημα υγείας, ώστε να έχει ανάγκη του Συνηγόρου μετεκλογικά; Άλλαξε μόνο ο Υπουργός και μάλιστα με τρόπο που δεν τιμά το Κοινοβούλιο μας. Αυτή ήταν η αλλαγή που επήλθε μετά τις εκλογές του 2000. Αν αυτό ικανοποίησε τον Πρωθυπουργό και άλλαξε θέση για το Συνήγορο Υγείας και Πρόνοιας, τότε δεν θα ήθελα να επεκταθώ σε άλλη κριτική.

Κύριε Υπουργέ, επαναλαμβάνω ότι δεν αμφισβητούμε τις προθέσεις σας. Όμως, απαιτούνται γοργά βήματα. Δυστυχώς χάθηκαν πολλά χρόνια.

Πείτε μου, κύριε Υπουργέ, για να κλείσω: Πέρσι έγινε ρύθμιση 360.000.000.000 στα νοσοκομεία. Πείτε μου από πέρσι τον Ιούνιο μέχρι σήμερα πόσα είναι τα χρέη των νοσοκομείων; Να το δούμε στην πράξη.

Πού βρίσκονται σήμερα τα χρέη, κύριε Υπουργέ; Πού είναι τα χρέη των ταμείων; Πώς θα παράσχουν κοινωνικές υπηρεσίες; Πώς θα βοηθήσουν το σύστημα υγείας; Όλα αυτά, λοιπόν, για μας καταδεικνύουν την ανάγκη που υπάρχει και -έστω και την τελευταία στιγμή- πιστεύουμε ότι σε ένα θεσμό, ο οποίος όλοι είπατε ότι έχει πετύχει, ο Συνήγορος του Πολίτη, και που δεν αποσπά αλλά ενισχύει, για μας, τη λειτουργία και την κάνει πλέον και στην ελληνική κοινωνία αποδεκτή, του δίνουμε το κύρος που πρέπει.

Ο θεσμός αυτός υπάρχει σε πολλές χώρες. Θα σας καταθέσω, αν θέλετε να ενημερωθείτε, σχετικά έγγραφα για το τι συμβαίνει και στην Αγγλία. Είναι χρήσιμο να δείτε πώς έχει λυθεί το πρόβλημα στην Αγγλία.

ΕΚΤΟΡΑΣ ΝΑΣΙΩΚΑΣ (Υφυπουργός Υγείας και Πρόνοιας):

Τα έχω, κύριε συνάδελφε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Καλώς.

Ορίστε, κύριε Λιντζέρη. Έχετε το λόγο.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΛΙΝΤΖΕΡΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, παρακολουθήσαμε και σήμερα την προσφιλή τακτική της Νέας Δημοκρατίας. Ενώ συζητάμε ένα θέμα -και μάλιστα με δική της πρωτοβουλία- αφίσταται του αντικειμένου, το οποίο αφορά η υπό συζήτηση πρόταση νόμου και συζητάμε για μια γενικότερη πολιτική, στα πλαίσια της αντιπολιτευτικής πρακτικής.

Αυτό από τη πλευρά της είναι θεμιτό. Θα μου επιτρέψετε, όμως, να κάνω μόνο μια γενική αναφορά στο συγκεκριμένο θέμα. Διότι το να κάνεις αντιπολίτευση και να λες τι, κατά τη γνώμη σου, δεν πάει καλά και να προτείνεις κάποιες λύσεις το κατανόω. Εδώ, όμως, δεν έχουμε κάτι τέτοιο. Εδώ έχουμε τη Νέα Δημοκρατία με μια λογική κινδυνολογίας και μηδενισμού να αμφισβητεί τα βήματα, τα οποία αναμφίβολα έχουν επιτελεστεί από τον ελληνικό λαό και να αμφισβητεί ότι υπάρχει σαφής πρόοδος και βελτίωση και της κοινωνίας και των νόμων και των θεσμών.

Ξαναλέω ότι είναι δικαίωμά της. Όμως, ευτυχώς για το ΠΑΣΟΚ και δυστυχώς γι' αυτήν, ο ελληνικός λαός στο τέλος κάθε τετραετίας πιστεύει ότι υπάρχει πρόοδος, γι' αυτό και αναnevώνει την εμπιστοσύνη του στις κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ μέχρι τώρα και το ίδιο θα πράξει και στο μέλλον.

Υπάρχει και μια άλλη διάσταση, στην οποία θα ήθελα να κάνω αναφορά. Ξέρετε ότι εκτιμώ πως η αυταρέσκεια στην πολιτική είναι κακός σύμβουλος. Είναι πολλές οι φορές που έχω ακούσει από ομιλητές της Νέας Δημοκρατίας πως όλα τα θετικά τα οποία κάνει η Κυβέρνηση οφείλονται σε δικές της προτάσεις. Νομίζω ότι στα πλαίσια της λειτουργίας του πολιτεύματος κάθε σοβαρή κυβέρνηση οφείλει να κάνει δεκτά θετικά σημεία προτάσεων της Νέας Δημοκρατίας, ή της όποιας Αντιπολίτευσης. Δεν είναι, όμως, δυνατό να αμφισβητηθεί τελικά πως αυτόν τον τόπο η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ τον πήγε μπροστά με την έγκριση του ελληνικού λαού μέσα στα πλαίσια της λειτουργίας του πολιτεύματος. Δεν είναι, λοιπόν, δυνατόν η Νέα Δημοκρατία να λέει πως τα όποια θετικά προέρχονται από δικές της προτάσεις.

Οι τοποθετήσεις πολλών ομιλητών και ιδιαίτερα του εκλεκτού Κοινοβουλευτικού Εκπροσώπου της Νέας Δημοκρατίας μου βάζουν στο μυαλό ένα απλό ερώτημα, γιατί αυτή ήταν η επιχειρηματολογία τους στο θέμα του Συνηγόρου της Υγείας: Αν δηλαδή γινόταν δεκτή, κύριε Παυλόπουλε, από την Πλειοψηφία αυτή η πρόταση νόμου, ως διά μαγείας θα λύνονταν τα προβλήματα της υγείας του ελληνικού λαού; Ή είναι δυνατό να πιστεύουμε ότι δημιουργώντας έναν ελεγκτικό θεσμό ή ένα θεσμό όπου οι πολίτες θα μπορούν να διεκδικούν το δικό τους, θα λυθούν τα προβλήματα της γενικότερης πολιτικής; Δεν γίνεται αυτό.

Τα ζητούμενα για μας, κύριοι συνάδελφοι, είναι δύο. Το ένα είναι πως καθημερινά θα βελτιώνεται η παροχή υγείας στους πολίτες και το δεύτερο πως θα βρίσκουμε τρόπους, ούτως ώστε οι φορείς που ασκούν την υγεία θα μπορούν στεκόμενοι

σωστά -σε σχέση με το ιατρικό ή νοσηλευτικό ή γενικότερο υγειονομικό καθήκον τους- να παρέχουν υψηλής ποιότητας υπηρεσίες υγείας.

Κανείς δεν πιστεύει -και το λέω και σαν υγειονομικός- ότι ως διά μαγείας είναι δυνατόν να λυθούν τα προβλήματα υγείας του ελληνικού λαού. Εκείνο που κυρίως πρέπει να δούμε είναι αν οι παρεμβάσεις κινούνται στη σωστή κατεύθυνση.

Ακούστηκε ότι το να υπάρχει κάποια αλλαγή στα Υπουργεία, όσον αφορά την υγεία, είναι αρνητικό. Κατά τη γνώμη μου δεν είναι αρνητικό, αντιθέτως δείχνουν τη βούληση που φθάνει έως σημείου άγχους της Κυβέρνησης να πετύχει στην άσκηση της πολιτικής της υγείας. Επιτρέψτε μου να πω ότι κάθε κυβέρνηση, κάθε υπουργός ό,τι και να κάνει, θα είναι λίγο σε σχέση με την ικανοποίηση του κύριου ζητούμενου -αν θέλετε- που είναι η παροχή υψηλής ποιότητας υγείας στον ελληνικό λαό.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κλείνοντας θέλω να πω -το είπα και στην πρωτολογία μου- ότι η αρχική θέση της Νέας Δημοκρατίας βρίσκεται σε μία σωστή κατεύθυνση, σε μία σωστή λογική. Απέδειξα, όμως, καταθέτοντας στοιχεία, ότι το 30% ακριβώς των δραστηριοτήτων του γενικού Συνηγόρου του Πολίτη αφορά θέματα που προτίθεσθε να λύσετε με το νόμο σας. Θεωρώ, λοιπόν, ότι αυτή η αφαίρεση αρμοδιοτήτων -αυτός ο κατακερματισμός όπως ελέγχθη από κάποιους- όχι μόνο δεν θα λύσει προβλήματα, αλλά αντιθέτως θα δημιουργήσει περισσότερα αν δημιουργήσουμε έναν καινούριο θεσμό. Γιατί ακριβώς αυτός ο θεσμός λειτουργεί ήδη εδώ και τρία χρόνια με αξιοπιστία και με σοβαρότητα, όπως ακριβώς αποδεικνύεται από την ανταπόκριση που έχει στη συνειδηση του ελληνικού λαού. Ίσως στο μέλλον να το συζητήσουμε.

Τέλος, εκείνο που θα ήθελα να πω -ως μια γενική θεσμική τοποθέτηση- είναι ότι η άρνησή μου δεν αφορά κάθε πρόταση νόμου που έρχεται από την Αντιπολίτευση ή από άλλη πλευρά. Προσπάθησα να αποδείξω γιατί δεν πρέπει αυτός ο νόμος να περάσει. Θα έλεγα, κύριε Πρόεδρε, ότι θα ήταν πάρα πολύ σημαντικό, πάρα πολύ ενδιαφέρον να γίνονται προτάσεις νόμων αξιόπιστες ένθεν κακειθεν και να γίνονται δεκτές από τις κυβερνήσεις. Θα σήμαινε ότι ο πολιτικός μας πολιτισμός πάει καλά.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Κηρύσσεται περαιωμένη η συζήτηση επί της αρχής της πρότασης νόμου: «Συνήγορος Υγείας και Κοινωνικών Υπηρεσιών». Δεν τίθεται η πρόταση σε ψηφοφορία βάσει του άρθρου 73 παράγραφος 3 του Συντάγματος, επειδή δεν υπάρχει έκθεση του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους.

Κύριοι συνάδελφοι, δέχεστε στο σημείο αυτό να λύσουμε τη συνεδρίαση;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

Με τη συνάντηση του Τμήματος και ώρα 13.32' λύεται η συνεδρίαση για τη Δευτέρα 2 Σεπτεμβρίου 2002 και ώρα 18.30', με αντικείμενο εργασιών του Τμήματος νομοθετική εργασία σύμφωνα με την ημερήσια διάταξη που θα διανεμηθεί.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ

